

NOVI GLASNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

PODPRLI M. RIBIČIČA

Na zadnji seji Izvršnega odbora Občinske konference SZDL v Zalcu, vodil jo je sekretar Ivo Robič, so razpravljali o vrsti aktualnih vprašanj. Tako so sklenili, da se bodo do konca meseca marca v vseh krajevnih organizacijah socialistične zveze zvrstile letne volilne konference, na katerih bodo izvolili nova vodstva. Po vsebinski plati bodo konference posvečene analizi dosedanjega dela, podrobno pa bodo proučili tudi gospodarska gibanja v občini ter še posebej vključevanje delovnih organizacij v življenje in delo krajevnih skupnosti. Dogovorili so se, da se bodo volilnih konferenc udeležili tudi vsi predstavniki delovnih organizacij z območja sleherne krajevske skupnosti ter bodo na konferencah razložili koncept nadaljnjega razvoja svojih podjetij.

Kot je v žalski občini že praksa iz minulih let, bo tudi letos osrednja proslava praznika OF v drugi krajevni skupnosti. Letos bo osrednja proslava v Preboldu. Ob tej priložnosti bodo podelili šestim nagrajencem tudi priznanja Osvobodilne fronte.

Med drugimi zadevami pa so člani Izvršnega odbora na svoji seji razpravljali tudi o kandidaturi MITJE RIBIČIČA za novega predsednika Republiške konference SZDL. Izvršni odbor je njegovo kandidaturo enotno podprl ter smatral, da je kandidat osebnost, ki bo lahko v vodstvu naše najbolj množične družbeno politične organizacije veliko doprinesel k njenemu še kvalitetnejšemu delu, saj ga poleg mnogih kvalitativnih, ki jih ima, odlikuje tudi to, da je med ljudmi izredno priljubljen ter cenjen kot človek širokega političnega horizonta.

B. Stremčnik

Kultura in

ODTUJITEV

Ali nam ta dan, ki smo ga požlahnili z novim pomenom in mu sedaj rečemo — slovenski kulturni praznik razlira še druge možnosti občutenja in razmišljanja kot le zadovoljstvo — če smo kulturne manifestacije za 8. februar dobro organizirali? In če nam jih ponuja z vso razsežno darežljivostjo, k čemu se moramo najprej obrniti? Ali je res dovolj, če ta dan posebno skrbno izmerjamo z našimi kulturnimi čuti in najpogosteje vdamo prikramo — češ da je bilo še kar pristrčno, čeprav nič novega. Ali — bilo je nekaj več izvirnosti, toda skoraj nezapazne za duhovno razgibano in še nekam razvijeno kulturnikovo poljano umetniške nežnočnosti.

Seveda drži, da to ni ravno blago razbiranje sedanjih razmerij med kulturo ali duhovnim ustvarjanjem in človekom. Delovnim človekom. Mislim na tistega človeka, ki mu gledališče ni med zvestimi prijatelji in ki tudi ne ve prav dobro, koliko muzejev in knjižnic ima njegov kraj. Morda bo celo kdo rekel, da je tako hudo zadiranje v prepod med kulturo in preprostim človekom premočno preniknjeno s hladnim razumom. Da je resnica oblečena v pisano podobo in poklanja še kako drugo izzivanje.

Zagotovo je tako. Kajti preveč bi se odmaknili v polmrak enostranosti, če bi rekli, da kultura živi le iz sebe in zase in da v tem samozadržanosti in samorasti ne živi z njo delovni človek. Saj je kultura nekaj več kot le naslikati lep motiv ljubeznit in to umetniškovo stvaritev obesiti očem na ogled v galeriji. Kultura je tudi — reči sodelavcu za strojem, da ni ravno lepo, če izvleče iz žepa malico, zavito v časopisni papir. In tako naprej.

Naš čas na osvobaja spon ujetosti in nas kulturno razvaja. Če bi tega ne čutili, po-

tem v naš socializem ne bi mogli in ne bi smeli verjeti.

Toda ko odstranjam tančice razmerja med duhovno ustvarjalnostjo, umetnikovim človekom mislim predvsem na število stopnic, ki odtujujejo človeka od blišča umetnosti in kulture. Ki človeka drže v spretosti, ki ga plašijo te vrhunske, teh svetov bele krizanteme, ki bi jo moral ljubkovati z mislijo, rokami in srcem.

Kruta resničnost neodtaljenega odnosa med visoko, lepo kulturo in delovnim človekom, preprostim delavcem zaznamo, ko preštevamo obiskovalce muzejev, gledališča, razstav... In ko navezadnje vidimo, koliko moramo še spremeniti. Koliko iskanj se bo morala lotiti samoupravno organizirana kultura, da bo našla poti do delovnih ljudi, do njegovega popolnega osvobajanja vseh ovir, ki ga sedaj objektivno zadržujejo v nesamovoljni odtujitvi — od duhovne ustvarjalnosti.

Zakaj moramo prav na ta dan poudarjeno izraziti misli o kulturi in odtujitvi človeka, o preskromni prisotnosti delovnega človeka v snovanju kulturne politike, v tvornem življenju duhovnega izražanja, o nujnosti, da tudi s področja kulturnega dela raztrgamo vso naplavljenost, ki je delovnega človeka odujevala?

Zakaj? Zato, ker bo vsak 8. februar to vse popolneje in močneje zahteval.

Če se tega samoupravno organizirana kultura ne bo zavedla, če se tega vsi skupaj ne bomo zavedli in če kultura v tem spreminjanju samoupravnega položaja človeka ne bo videla svoje, izjemne možnosti, da začne hitreje prodirati jezi odtujenosti, tedaj bo lahko porajanje novih družbenih odnosov mnogo težje. In doseganje naše prihodnosti prav tako.

JOZE VOLFAND

Da bi obletnica pohoda XIV. divizije ne šla mimo nas, smo naredili tale spominski posnetek pri obeležju v Storah, kjer je divizija prekorčila Voglajno, železnico in cesto pred nosom v Celju vgnezenih švabov. Od leve proti desni so: Tone Muc, borec Tomšičeve brigade, Tone Mavrič, obveščevalni oficir Tomšičeve, in Anton Peric, obveščevalec Šerčerjeve brigade. Več o tem delu pohoda slavne divizije v naslednji številki. (Foto: J. Krašovec)

Šentjur

DOVOLJ ŠTUDENTOV?

Pred dnevi so imeli v Šentjurju sestanek študentje višjih in visokih šol. Cilj srečanja je bil pogovor s predstavniki občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij, TIS-a in direktorji delovnih organizacij o perspektivah zaposlovanja mladih strokovnjakov v občini. Studente je zanimala predvsem kadrovska politika delovnih organizacij, profil potrebnih kadrov, materialna sredstva za izobraževanje in štipendijska politika.

Predstavniki delovnih in družbenopolitičnih organizacij so povedali, da je potreba

po strokovnjakih z višjo in visoko izobrazbo zelo velika in da so podjetja sama pripravljena stипendirirati bodoče strokovnjake. V občini je zaposlenih komaj 70 ljudi z visoko in 170 z višjo izobrazbo. S tako malo šolanih ljudi bo občina le počasi napredovala. Zato bodo morali storiti čim več, da bodo zainteresirali dijake za študij v tistih vejah gospodarstva, ki so pomembne za razvoj občine. Ko pa se bodo mladi strokovnjaki zaposlili, jih bodo samo z ugodnimi življenjskimi pogoji in urejenimi odnosi s starejšimi bolj izkušenimi delavci

znotraj delovnih organizacij lahko zadržali, sicer bodo še naprej odhajali drugam. Potrebna bo res sistematična in načrtna kadrovska politika, s katero bodo pridobili manjkajoče strokovnjake v industriji, kmetijsko pospeševalni službi, turizmu, gostinstvu pa tudi v socialni, sodstvu, občinski upravi, zdravstvu in prosveti.

Se ta mesec bodo ustanovili občinski sklad za štipendije. Samo v tem skladu se bo letno nabralo 18 milijonov starih din, ostalo pa bodo za štipendije prispevale še delovne organizacije in TIS. To bo

dalo 30 milijonov starih din, od tega pa bodo kar 20 milijonov namenili študentom za študij na višjih in visokih šolah. Torej sredstev za štipendije bo dovolj. Treba pa bo že dijake v srednjih šolah pravočasno seznaniti z možnostmi štipendiranja in s potrebami po strokovnjakih v občini.

Sestanek študentov je bil vsekakor koristen za vse navzoče in ravno zato lahko verjamemo zagotovitvi, da se bodo v takšnem krogu v bodoče pogosteje pogovorili.

D. POŠ

T

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

V teh dneh je v naši redakciji sila živahno. V torek popoldne smo se srečali s slovenskimi filmskimi delavci in v okviru Tedna slovenskega filma spregovorili o nekaterih problemih slovenske kinematografije. Danes bodo v Unionu predvajali zadnji film iz serije, pristrčno partizansko zgodbo Ne joči, Peter. V sredo ob 12. uri pa smo v uredništvu sedeli za okroglo mizo s predstavniki celjske skupščine in družbenopolitičnih organizacij, predsedniki krajevnih skupnosti in sindikalnimi delavci iz delovnih organizacij. Tema: solidarnost še živi med nami. Nekaj takih razgovorov, seveda z drugačno vsebino, bomo pripravili tudi v drugih občinah.

V redakciji smo se odločili, da bomo letos pozorneje spremljali proračunske razprave. O tem, koliko bo denarja v občinskih vrečah, kakšne bodo stabilizacijske krivice in koliko si lahko porabniki proračuna obetajo, bodo govorili predstavniki občinskih skupščin.

In še novica za šmarske bralce — naš novinar Milenko Strašek je v bolnišnici, pa ga boste morda malo pogrešali. Vendar — poskrbeli bomo, da branja s Šmarskega vseeno ne bo zmanjkalo.

VAS UREDNIK

ZALEC

SPREJET PROGRAM DELA

Na zadnji seji skupščine občine Zalec so odborniki obeh zborov obravnavali aktualno problematiko s področja splošnega ljudskega odpora ter ocenili aktivnost na tem področju v minulemu letu. Ugotovili so, da so enote teritorialne obrambe (prav tako pa tudi enote civilne zaščite ter druge specializirane enote) dosegle pomembne dosežke, kar so med drugim pokazale tudi nekatere vaje, ki so jih izvajale te enote. Na isti seji so odborniki obravnavali poročilo o problematiki požarne varnosti ter ocenili poslovanje sklada za požarno varnost. Pičila sredstva, ki jih je sklad imel na razpolago, je v glavnem potrošil za nabavo nekaterih manjkajočih opreme s prostovoljnimi gasilskim društvom.

V osrednji točki dnevnega reda pa so odborniki govorili o programu dela občinske skupščine v letošnjem letu. Poleg stalnih nalog na področju gospodarstva, ki mu bodo tudi v letošnjem letu posvečali največ skrbi, si je skupščina v svojem programu zadala še vrsto aktualnih in pomembnih nalog. Tako bodo odborniki že v mesecu februarju ocenili izvajanje lani sprejetega akcijskega programa za stabilizacijo gospodarstva ter ga ob tej priložnosti dopolnili s posameznimi konkretnimi ter aktualnimi nalogami. Poleg problemov s področja zdravstva, vzgoje in izobraževanja, zaposlovanja ter kulturno prosvetne in telesnovzgojne problematike pa bodo odborniki na seji skupščine, ki bo predvidoma meseca junija, obravnavali tudi poročilo in ugotovitve komisije za ugotavljanje izvora premoženja. Razumljivo je, da bo skupščina posvetila precej pozornosti tudi nadaljnemu razvoju stanovanjske izgradnje ter v zvezi s tem seveda tudi problematiki s področja urbanizma. Ker v občini posvečajo veliko družbeno skrb kadrom, bodo odborniki tudi spregovorili o študentski in kadrovski politiki.

Program je obsežen, bogat po problematiki ter konkretno postavljen. Dosledno izvajanje bo prav gotovo rodilo mnoge rezultate.

BERNI STRMONIK

Razgovor z ekonomistom

VSAKO ZNANJE ZASTARA

O delu strokovnih društev malo vemo. Niti društvo ekonomistov niti društvo inženirjev in tehnikov in tudi društvo kadrovskih delavcev v Celju ne žive polnega življenja. Če izpostavimo samo tiste, ki so nam navadno najbolj pred očmi. Čeprav so nekatere kakovostne spremembe že opazne (zlasti pri DIT-u), pa je celjsko gospodarsko življenje zlasti pogrešalo večje živahnosti, bolj organiziranosti in neposredne udeležbe društva ekonomistov v zapletenih gospodarskih razmerah Celja. Zakaj tako? Ali ni ena izmed osnovnih nalog društva, da aktivno strokovno posega v razprave o poteh in stranpoteh gospodarstva, pa da tudi spregovori o konkretnih problemih, ki že nekaj let živijo zajedajo v moč gospodarskega utripa celjske občine (na primer položaj kovinsko predelovalne industrije, integracijska gibanja itd.). To vprašanje je spodbudilo razgovor z diplomiranim ekonomistom Jankom Kačem, ki še ni dosegel trideset let, je pa sedaj vršilec dolžnosti vodje programsko analitične službe v EMO.

Novi tednik: Ceprav je v vrhu društva ekonomistov v Celju že prišlo do kadrovske spremembe, vseeno želimo, da kot nekdanji predsednik poveste, kakšno delo društvo opravlja. Kako delovno in strokovno povezuje ekonomiste celjske občine in območja? In — kaj ste doslej predvsem delali?

JANKO KAČ: Celjsko društvo ekonomistov ne povezuje le ekonomistov celjske občine, temveč celotnega območja. Društvo torej ni regionalno omejeno, prav tako pa v svojih vrstah nima le tistih, ki bi jih zaradi šolske izobrazbe lahko imenovali ekonomiste. Želimo povezovati vse, ki kakorkoli delujejo na gospodarskem področju in so pripravljeni delati v društvu. Doslej smo dajali v našem delovnem programu prednost izobraževanju članov. Organizirali smo predavanja, diskusijske večere,

ekskurzije. Izdajamo pa tudi društveno glasilo »Gospodarske informacije«. Res je, da društvo ni imelo pomembnejše vloge v celjskem gospodarskem življenju. Poleg tega pa ni uspelo v večji meri pritegniti k aktivnejšemu delu širši krog vidnejših celjskih ekonomistov. No, to je nekaj razlogov, zakaj bolje ne dihamo. S sedanjimi kadrovske spremembami bomo najbrž več dosegli. Kaj in koliko, pa boste lahko čez čas vprašali novega predsednika.

NOVI TEDNIK: To bomo tudi storili. Od vas pa bi radi zvedeli še nekaj več. Kot aktivnejši član društva ste se najbrž tudi seznanili s problemi, s katerimi se srečujejo ekonomisti v delovnih organizacijah. Se posebej bo zanimala vaša ocena o položaju mladih strokovnjakov v organizacijah združenega dela, o njihovih možnostih za delo in strokovno rast, o njihovi neposredni udeležbi v razvojnih in drugih službah, pomembnih za učinkovitost in večjo sposobnost gospodarstva.

JANKO KAČ: Težave mladih ekonomistov in ostalih mlajših strokovnjakov so različne. Menim pa, da mladi strokovnjaki nimajo najboljših možnosti za delo. Ko pride novopečeni strokovnjak iz šole, oborožen s teorijo, ki je največkrat presplošna, v delovni organizaciji kar takoj pričakuje rezultate. Prehitro. Pozabljajo pa na izobraževanje in pripravo za konkretno delo. Preveč prepuščajo v nemar, da tudi ekonomsko znanje zastara. Koliko skrbimo za specializirane oblike izobraževanja strokovnjakov zunaj delovne organizacije? Je pa še nekaj drugega. V nekaterih delovnih kolektivih sprejemajo pomembnejše odločitve v ožjem krogu. Mladi niso zraven. Ti naj bi skrbeli le za izvajanje sklepov. Kar zadeva udeležbo mladih ekonomistov v posameznih službah, bi nekaj rekel le o razvoju. Nekateri so prepričani, da je razvoj domena tehničnih strokovnjakov. Potem kakem smo se pri nas sicer odločili za tržno gospodarstvo, nismo pa se še iznebili proizvodne usmerjenosti. O marketingu govorimo že vse preveč, ker se nam to zdi pač moderno.

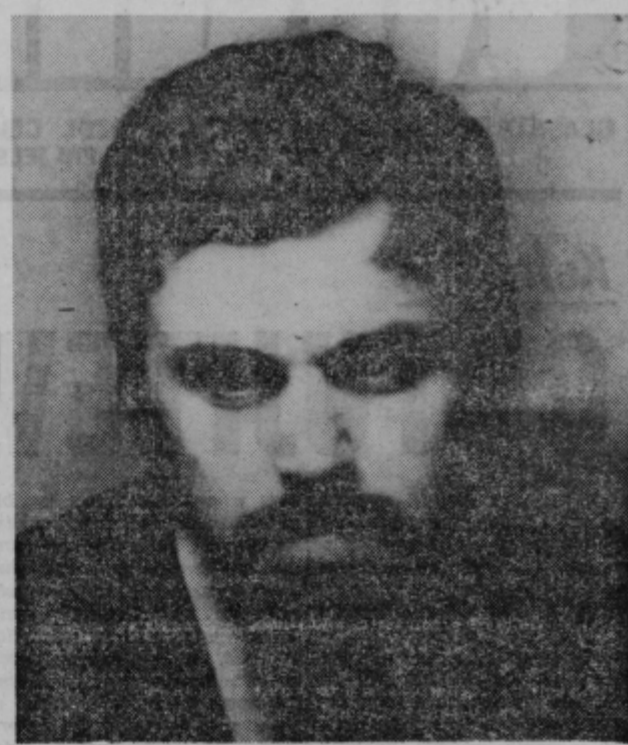
NOVI TEDNIK: Opredelili ste poklicni položaj mladih strokovnjakov. Spregovoriva

še o družbeni in samoupravni vlogi strokovnih delavcev v delovnih organizacijah. Kako vi kot ekonomist ocenjujete ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela? Ali ste ekonomisti v EMO razpravljali o ustavnih dopolnilih? Ali se po vašem mnenju strokovnjaki dovolj vključujejo v dužbeno in samoupravno življenje v delovnih organizacijah in v občini?

JANKO KAČ: Če razmišljam o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela v Sloveniji, bi se nekako težko znebil občutka, da smo na tem področju naredili nekaj odločilnih političnih korakov, ekonomijo pa smo pustili nekje zadaj, čeprav bi morali biti pri vsem tem ekonomski cilji primarni. Po mojem mnenju smo se v EMO lotili ustanavljanja TOZD na osnovi ekonomskih predpostavk. EMO, ki je v bistvu kombinat, je bilo kot podjetje izrazito centralistično organizirano. Najbrž je to povzročilo, da ni obdržalo že izbornega položaja na trgu in da je bil tudi celotni poslovni uspeh podjetja skromnejši. S prenosom posameznih nalog na raven posameznih poslovno proizvodnih procesov (ki jih bomo kasneje lahko imenovali TOZD), kjer so za to ekonomski razlogi, in s koncentriranjem določenih dejavnosti v skupnih službah na nivoju podjetja, bodo s pomočjo marketing konceptije učinki tako organiziranega podjetja v vseh pogledih večji.

NOVI TEDNIK: To bo držalo. Morda pa preveč poudarjate le ekonomske cilje ustanavljanja temeljnih organizacij združenega dela. Saj smo v dosedanjih razpravah veliko govorili v iskanju konkretne samoupravne zgradbe v EMO. Na koncu samo še tole — zakaj med ekonomisti celjske občine skoraj ni posameznikov, ki bi tudi publicistično nastopili v domačem ali slovenskem in jugoslovanskem revijalnem časopisnem prostoru?

JANKO KAČ: Ugotovitev o preskromnem publicističnem delu ekonomistov bi lahko posplošili na vso Slovenijo. Če pogledamo samo najbolj strokovno ekonomsko publikacijo »Ekonomske revije«, vidimo, da v njej aktivno sodeluje le ožek krog ekonomistov — teoretikov, povečini s fakultete. To je tudi vzrok,

da ta publikacija za širši krog ekonomistov ni zanimiva. Verjetno je še bolj prenetljivo, da precejšen del celjskih ekonomistov, po informacijah, s katerimi razpola-

ga društvo, bolj poredko sega po ekonomskih publikacijah in se tako vedno bolj zapira v ožek krog svojih delovnih mest.

J. V.

O DELU ZK V UPRAVAH PUST V ŠEMPETRU

V ponedeljek dopoldne se bodo v Zalcu sestali sekretarji občinskih komitejev ZKS in predsedniki občinskih skupščin celotnega celjskega območja. Ocenili bodo aktivnost komunistov v občinskih skupščinah po pismu predsednika Tita in izvršnega biroja ter po 29. seji CK ZKS. Po tem razgovoru se bo sestal tudi svet osmih občin in bo razpravljal o problematiki zdravstva na celjskem območju. Razgovor s sekretarji in predsedniki občinskih skupščin sklicuje sekretar občinskega sveta ZKS Celje Janez Zahraštnik.

Prizadevni člani Svobode v Sempetru so se odločili, da bodo tudi letos pripravili veliko maskarado, ki je v organizaciji tega društva že pravzaprav postala kar tradicija. Maskarada bo v Kinodvorani v Sempetru, in sicer v soboto, 10. februarja s pričetkom ob 20. uri. Kot v minulih letih bodo tudi letos najboljše in najbolj domisejne maske lepo nagradili.

Ce se še torej niste odločili, kako boste preživeli sobotni večer, potem ne pozabite na maskarado v Sempetru. Prepričani smo, da se boste dobro zabavali.

CELJE

SINDIKAT NI LE TRIM

Na seji občinske konference ZKS (bila je prejšnji teden) je razpravljal tudi Ivan Kramer, predsednik občinskega sindikalnega sveta v Celju. Najprej je spregovoril o delu, ki ga je sindikat opravil pri uresničevanju ustavnih sprememb, pri oblikovanju stanovanjske politike, na področju informiranja in pri podpisovanju družbenega dogovora o izobraževanju. Nato pa je poudaril, da želi odgovoriti vsem tistim kritikom, ki pravijo, da je celjski sindikat le TRIM. »Ni samo TRIM, je pa tudi TRIM in za uspešna prizadevanja pri organiziranju TRIM-a je dobil celjski sindikat tudi visoko slovensko športno priznanje — Bloudkovo nagrado,« je dejal Ivan Kramer.

NAŠI ZNANCI

PIŠE MILENKO STRAŠEK

VOJO DJINOVSKI

Vojna je vihrala dalje, v Gonarsu pa se ni dogajalo nič posebeja razen vsega tistega, kar se je dogajalo v tseh nacističnih koncentracijskih taboriščih. V ljudeh je bilo pričakovanje, misel na drugačne dni je živela v sleherem med nesrečniki, ki so dan za dnem z nemočjo poslušali šumenje razburkanega morja, butanje valov ob

skale. Božu Podkrajšku šal ni zmanjkalo in to jim je vplivalo pogum, smisel se je vračal, tisti žitljenski smisel, ki ga je marsikdo že zgubil. Voljo do življenja, do moči, tisto nietzschejansko filozofijo, tolikokrat kritizirano, je obdržal tudi Vojo in ni klonil. Tisto v njem je bilo močnejše. Živel je na Gonarsu, hrast prestavljen iz domovine, sredi sebi enakih, čakajočih na povratek. V Ljubljani je čakala družina, ki je bila Italijanom trn v peti. Svobodomiselnost, odpor, nacionalnost, to so bile komponente, ki Italijanom niso dale miru.

Vojin oče je bil v tistih časih, polnih nemira, nihče ni vedel, kaj bo jutri, direktor Jadransko — podonavske banke, Italijanom Crnogorci niso bili ne vem kako všeč, če že drugače ne, pa zaradi preprostega razloga, ker so bili pač južni Slovani. Ob črnogorski ljudski vstaji leta 1941, 13. julija, so se Italijani spomnili, da bi ne bilo slabo, če bi prešteli meščane, ki so bili črnogorske narodnosti in jih malo pretipa-

li, da bi ugotovili, kaj ti ljudje počno. To je trajalo kar precej mesecev in končno so se spravili še na Vojinega očeta. Postavili so ga enostavno pred dejstvo: izbrati si mora neko mesto, kjerkoli pač hoče, samo da je zunaj italijanskega ozemlja. To pa je pomenilo, da mora z družino oditi v sosednje države — ali v Nemčijo, Madžarsko, Bolgarijo, skratka, pobere naj šila in kopita in naj zapusti Italijo z vso družino.

Djinovski ni ugovarjal, le to je zahteval, da naj se izseli cela družina skupno z Vojem, ki je bil v Gonarsu. Za kraj prebivališča si je izbral Beograd.

Septembra 1942 so nenadoma prišli v Vojino barako vojaki in ga uklenili. Vojo je mislil, da ga bodo zaslisevali, vendar ni bilo nič takega. Posadili so ga na vlak in odpeljal se je usodi, povsem neznan, nasprotni.

V Trstu je bilo treba presesti. »Sedel sem uklenjen in premišljeval. Vse skupaj se mi je zdelo čudno in vprašanja so kar vrvela po glavi: kam,

zakaj, kako dolgo? Po dolgih urah vožnje sem zagledal znano zgradbo, bila je ljubljanska postaja, ura pa je bila nekako deset ponoči. Odpeljali so me v kasarno, vrgli v neko sobo in me pustili. Znova so prišli k meni okrog polnoči in me spet odpeljali na železniško postajo. Spravili so me kakor kakšen paket v kupe in takrat sem mimogrede videl, bilo je kakor utrinek, hip neskončnega vesolja, da je v sosednjem kupeju moja družina, ki je tako dolgo nisem videl niti stisla, kaj je z njo. Oni niso vedeli, kaj je z mano in da sem na isti železniški kompoziciji kot oni.

Vlak je potegnil in prišli smo do meja italijanskega ozemlja. Tam so me spustili in odšel sem k družini.

V Beograd je prišel Vojo brez vsakih dokumentov in prav zaradi tega se ni mogel nikjer zaposliti, živeti pa je bilo treba. Bil je dovolj star in dovolj sposoben, da si je lahko sam služil kruh. Zaposlil se je v neki tekstilni tovarni in čakal. Vse do septembra 1944, ko je odšel v

partizane, v inženirsko brigado pri Sabcu.

»Inženirska brigada ni bila borbeno enota. Osvoboditev se je bližala, fronta je divjala in Nemci so podirali vse, kar jim je prišlo na pot, naša naloga pa je bila spet graditi. Popravljali smo mostove, gradili ceste, pontonske mostove, da so lahko naše enote neovirano napredovale. Dobro se spominjam, da sem izkušnje iz položajev vedno mislil, da je Nemec rojen vojak in sploh si nisem mogel predstavljati nemškega vojaka uničenega. Mislim predvsem na moralno stritost. Takoj po osvoboditvi Beograda smo bili dodeljeni za delo na železniškem mostu. Sremska fronta je divjala z neustavljivo silo in treba ji je bilo pripravljati pot. Most smo gradili, kot se je le dalo naglo. V pomoč so nam dali skupino ujetih Svobod in takrat sem prvič videl in spoznal, kaj pomeni, biti premagan. Morala nemških vojakov je bila na takšnem nivoju, da bi se človek razjokal. Tega si nisem nikoli predstavljala.«

MOZIRJE

Rešitev, ki je lahko vzor!

Otroško varstvo v mozirski občini je šele na začetku svojega razvoja. Pred letom so odprli prva dva varstvena oddelka v sklopu osnovne šole v Mozirju, te dni pa bo začel delati vrtec v Nazarju. V načrtu imajo tudi vzgojno-varstvene oddelke v Rečici. Tega bodo odprli že letos septembra v Ljubnem, Lučah in Gornjem gradu. Ker je tu predšolsko varstvo v okviru TIS-a, so oddelki, ki so že odprti, kar pri šolah, prav tako pa bodo tudi tisti, ki jih šele nameravajo ustanoviti. V zadnjem času že potekajo pogovori o podpisu družbenega dogovora o otroškem varstvu in ustanovitvi temeljne skupnosti.

Vprašanje je, zakaj so v mozirski občini pristopili k reševanju otroškega varstva tako pozno? Ali je bilo za to premalo posluha ali pa ni potrebe? Predsednik TIS-a Maks Vester je dejal, da varstvo pri njih sploh ni pereč problem. Veliko je družin, ki živijo skupaj s svojimi starši in tako varstvo otrok zaupa jo njim. Tudi za podaljšano bivanje šolskih otrok ni zanimanja, saj je od osemstotih šolarjev, ki obiskujejo centralno šolo v Mozirju in njene podružnične šole, samo 40 takih, ki bi jih starši bili pripravljeni zapuati tej obliki varstva. Primanjkuje pa tudi sredstev, kar dokazuje že to, da so starši do lanskega leta sami plačevali 50 din za stroške male šole.

Vendar pa so v tej občini le pravčasno pričeli z organiziranjem predšolskega varstva. V »Elkroju« je zaposlenih veliko mladih deklet, ki so bodoče matere, tako da se bodo potrebe po vrčih prav gotovo iz leta v leto večale. Zanimiva posebnost je to, da je varstvo tu pravzaprav družbena pobuda. Solniki prepričujejo starše, da ni pomembno samo to, da je otrok varno spravljen, temveč je predvsem važna vzgoja v predšolski dobi.

Varstvo v mozirski občini torej ne izhaja iz potreb, da pa tu vendar strežijo potrebam, je dokaz svojstveni način reševanja težav oddaljenih šolarjev v zimskem času. svoje avtobuse, ki prevažajo Centralne šole v občini imajo svoje avtobuse, ki prevažajo kar 781 otrok. Preko sto otrokom, ki morajo pozimi prepeščitvi več kot štiri kilometre, so preskrbeli v krajih, kjer so šole, od novembra do marca skrbnike. To so družine, ki za skromnih 200 din, katere daje TIS, sprejmejo šolarje za te zimске mesece v svo oskrbo. To je res izreden primer solidarnosti in razumevanja ljudi za problem, ki je očiten.

Torej, če so v mozirski občini glede varstva predšolskih otrok nekoliko zadaj, bodo še vedno lahko s pridom koristili izkušnje krajev, kjer so na tem področju prispeli dlje. Ker pa imajo verjetno tudi v drugih občinah težave z oddaljenimi otroki v zimskem času, jim lahko rešitev tega problema v mozirski občini služi za vzor.

D. POS

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Celje

O PREVERJANJU

Celjski komunisti so po pismu predsednika Tita in 29. seji CK ZKS sprejeli čez sto sklepov. Kako poteka njihovo uresničevanje? Kaj je bilo storjenega v zadnjih štirih, petih mesecih? Kje je v tem trenutku celjska ZK? To so bila osrednja vprašanja, ki so bila v središču pozornosti zadnje seje občinske konference ZKS v Celju.

Morda je prav, da že v uvodu omenimo kot posebno zanimivost pristop k pripravi konference. Vsi člani konference so prejeli zajeten sveženj točno opredeljenih sklepov z vsebinsko oznako, ali so že uresničeni ali ne in kaj je potrebno še storiti. V dosedanjih političnih praksih je doživljalo preverjanje uresničevanja sprejetih sklepov navadno nejasno usodo. Prav zaradi te premajhne odgovornosti in neizostrenega odnosa do naloženih nalog je bilo popisane papirja mnogo več kot pa dejanske aktivnosti. In zato tudi več godrnjanja, češ da so besede eno, dejanj pa da je premalo. Nedoslednost v izvajanju sprejetih nalog in stališč se je odrazila tudi v slabši učinkovitosti političnih organizacij in samoupravnih organov. Poleg tega pa je vzbujalo nezaupanje v resnost spoprijemanja z aktualnimi družbenimi problemi.

Celjska konferenca je pokazala, da so take evidence razbiranja nujne.

Celje

O STANOVANJH

Jutri, v petek, 9. t. m. bo 49. skupna seja članov obeh zborov celjske občinske skupščine. Predlog dnevnega reda obeta živahno delo, saj bo tokrat prvič na zasedanju občinske skupščine stekla razprava o oblikovanju dohodkov občinskega proračuna pa tudi o vseh ukrepih na področju proračunske potrošnje. Na predlog sveta za družbeni plan in finance bodo odločali še o izgradnji de-

la regionalne ceste »magistrale-vzhoda«.

Odborniki se bodo seznanili z uveljavljanjem ustavnih dopolnil v delovnih organizacijah, na predlog sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve pa bodo odločali o vrsti odlokov s področja stanovanjskega gospodarstva. Tako tudi o programu graditve stanovanj v občini do 1976. leta. Isti svet pa bo predložil v obravnavo še družbeni dogovor za

dokončanje del na celjskem vodnem vozlišču.

Vtem ko je družbeni sektor gostinstva že pred dobrim mesecem sprejel dogovor o prepovedi točenja alkoholnih pijač v zgodnjih jutranjih urah, bo skupščina odlok v enakem smislu sprejela za privatni sektor.

Na seji pa bo poročal tudi pripravljalni odbor za ustanovitev telesnokulturne skupnosti.

Ob rob proračunov

KAKO ŠOLSTVO

Z željo, da bi tudi mi prispevali svoj delež k javnim razpravam o letošnjih občinskih proračunih, bomo v naslednjih tednih tudi v našem časniku redno pisali o tej problematiki. Sproti bomo zbirali podatke, jih medsebojno primerjali, ocenjevali ter zavzemali do njih stališča.

Izvršni odbor Občinske konference SZDL v Celju je že razpravil o predlogu letošnjega celjskega proračuna ter pri tem ugotovil, da je sestavljen po načelih, ki jih narokuje stabilizacija gospodarstva, ter v skladu z varčnostjo in nacionalizacijo. Socialistična zveza bo sproti sprem-

ljala javno razpravo ter ob zaključku le-te svoje pripombe posredovala občinski skupščini.

Zanimalo nas je, v kakšnem položaju bo v novih proračunih področje vzgoje in izobraževanja. Podpredsednik skupščine v Celju JOŽE MAROLT je povedal, da so pri tem upoštevali določila resolucije o vzgoji in izobraževanju ter razprave, ki so bile pri centralnem komiteju v republiški skupščini. Kljub temu, da se bo celjski proračun povečal le za 6%, bo področje vzgoje in izobraževanja dobilo 20% več sredstev kot v lanskem letu. Tako situacijo jim na eni stra-

ni omogoča drugačna preporazdelitev sredstev iz prometnega davka in nekateri drugi viri dohodkov, po drugi strani pa povečana sredstva terja tudi sama razširitev dejavnosti. V Celju se torej kljub zaostrenim pogojem šolstvu obetajo precejšnja sredstva.

V Laškem in Sentjurju so pri oblikovanju sredstev za vzgojo in izobraževanje vezani na dotacijo republike, zato v tem trenutku še ne vedo, kako bo s tem. Upajo, da bo zadeva v redu urejena. Tudi v Zalcu je razprava še v teku in konkretnih podatkov še nismo mogli dobiti. Več torej prihodnji teden, ko bo marsikaj že bolj jasno B.S.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ ZENKO PAVLINA, PREDSEDNIK OBČINSKEGA SODIČA CELJE

Dovolite, da se tokrat z javnim vprašanjem obracam na vas. Povod zanj so dala nekatera pisma pa tudi ustna vprašanja nših bravcev. Toda, najprej primer:

Bilo je v neki celjski samopostrežni trgovini. V njej je bilo precej kupcev. Pa je delavka v trgovini (morda je bila poslovođkinja) stopila k nekemu kupcu in ga tako, da so drugi slišali in opazili, povabila v pisarno na razgovor in pregled. Posredno ga je obdolžila kraje.

»Preiskava« je ugotovila — kakšna je bila, ne vem —, da možakar ni ukradel ničesar. Toda o njenem

rezultatu ljudje, ki so maloprej videli, kako je delavka povabila v pisarno človeka, niso bili seznanjeni.

In zdaj dovolite, da vas vprašam: ali si delavec v trgovini lahko privoščiti tak korak in pozove kupca na poseben pregled in podobno? Ali je osumljenec dolžan slediti takšnemu pozivu? Kako ravnati v primeru, ko osumljenec ni ukradel ničesar ali v drugem — tudi teh najbrž ne manjka — ko pa je povabljeni v resnici kaj vtaknil v žep?

Ze v naprej hvala za odgovor!

MILAN BOŽIČ, novinar

Šentjur

S. LESNIKA VODI SZDL

Pred dnevi je bil na seji občinske konference SZDL v Sentjurju pri Celju izvoljen za novega predsednika SZ Stanko Lesnika.

Stanko Lesnika se je rodil pred 28 leti v Loki pri Zumu v kmečki družini. Osnovno šolo je končal v Pilištajnu. Leta 1963 je končal srednjo kmetijsko šolo v Mariboru in se takoj zaposlil pri kmetijskem kombinatu v Sentjurju na obratu v Ponikvi. Vpisal se je kot izredni študent na Višjo agronomsko šolo v Mariboru in jo tudi končal. Po odslužitvi vojaškega roka se je zaposlil v isti delovni organizaciji kot referent za sadrjarsko proizvodnjo.

V vrste komunistov je bil sprejet leta 1964, bil pa je tudi član predsedstva občinske konference ZM. V letu 1971 je sprejel dolžnost upravnika delovne enote kooperacije v kmetijskem kombinatu v Sentjurju, kjer so ga izvolili tudi za sekretarja osnovne organizacije ZK. Poleg tega je bil aktiven član predsedstva občinskega sindikalnega sveta.

Zaradi aktivnega družbeno političnega delovanja in uspehov v delovni organizaciji so ga predlagali za predsednika občinske konference SZDL. Dosedanji predsednik Franc Ogrizek je bil pred kratkim izvoljen za sekretarja občinske konference ZK, njegovo mesto pri SZ pa je po izvolitvi prevzel Stanko Lesnika.

Prav gotovo bo novi predsednik SZ v Sentjurju glede na svoje sposobnosti in aktivnost uspešno opravljal svojo novo funkcijo. Veliko uspehov!

Kmetijstvo in mladi

ZNANJE

Aktiv mladih kmetijskih proizvajalcev v Zalcu bo tudi letos pripravil tekmovanje »Kaj veš o kmetijstvu«. Letos bo tekmovanje zajelo tudi druge ekipe mladih združenikov iz več krajev Slovenije. Nastopilo bo devet ekip iz Slovenj Gradca, Prekmurja, Ptujja, Slovenske Bistrice, Škofje Loke, Crnomlja, Idrije in Zalca. Na tekmovanje pa so povabili tudi predstavnike slovenske kmetijske šole iz Podravelj na Koroškem. Pomerili se bodo v znanju iz živinoreje, predelovanja krme in strojništva ter v poznavanju bistvenih določil zakona o združevanju kmetov.

Tekmovanje bo v dvorani Kmetijskega kombinata Hmezd v Zalcu 17. februarja. To pa seveda ne bo samo tekmovanje, ampak tudi srečanje slovenske kmečke mladine iz vseh koncev Slovenije. Organizatorji bodo za najboljše ekipe pripravili tudi lepe nagrade.

T. TAVCAR

OGLAŠUJTE V
NOVI
TEDNIK

Izplačila plač po zamrznitvi

VELIKO KRŠITEV TUDI PRI NAS

Ni še dolgo tega, ko je bilo slišati iz samega vodstva Zveze komunistov Jugoslavije, da so mnoge delovne skupnosti izplačevale dodatne osebne dohodke po zamrznitvi, oziroma takoj po tem, ko je bilo že znano, da bo do nje prišlo. Še več, Stane Dolanc, sekretar izvršnega biroja CK ZKJ je v svojem govoru ljubljanskemu političnemu aktivu dejal, da je nujno potrebno, da povsod tam, kjer so taka izplačila bila, zaposleni protizakonito izplačani denar vrnejo, odgovorne osebe, še zlasti če gre za komuniste, pa je treba kaznovati.

Kako v zvezi s tem stojimo v naši regiji? Preskrbeli smo si uradne podatke in bili smo zaprepaščeni. Kajti kršitev je tudi na našem območju več kot preveč. Oglejmo si celotno stvar nekoliko pobliže.

Takoj, ko se je v javnosti izvedelo, da bodo osebni dohodki nekaterih neproizvodnih dejavnosti za določen čas zamrznili, so tudi v delovnih skupnostih našega območja zelo pohiteli z dodatnimi izplačili, misleč, da si bodo tako ustvarili višjo osnovo za oblikovanje osebni dohodkov za čas, ko bodo leti zamrznjeni. Na celotnem območju naše regije je v decembru mesecu opravilo dvige dodatnih osebni dohodkov kar 108 (stoosem) delovnih skupnosti. Ni kaj reči. Številka je resnično visoka in zavoljo tega zaskrbljujoča.

Zakaj je to zaskrbljujoče? Iz dveh razlogov: prvič, ker

je tako početje v popolnem navzkrižju s celotnim družbenim prizadevanjem za čimprejšnjo stabilizacijo našega gospodarstva. In drugič, ker kaže na izredno nizko stopnjo politične zavesti tistih, ki so taka izplačila dovolili, zavedajoč se pri tem časa in trenutka v katerem živimo. Kaj pomaga sprejemanje predpisov in zakonov, če v praksi delamo drugače. Če smo tako delali v preteklosti in danes z napori celotne družbene skupnosti poskušamo popraviti to, kar smo v preteklosti storili narobe, potem bo proces naše stabilizacije sorazmerno dolgotrajen, če bomo tudi sedaj v teh resnih časih iskali luknje v

predpisih. S tako prakso je treba prekiniti in to takoj ter brez oklevanja, sicer bodo vsi napori zaman, saj bodo nekateri podirali to, kar bodo drugi gradili.

ŽALOSTNA STRUKTURA

Podroben vpogled v listo tistih delovnih skupnosti, ki so dvigovala osebne dohodke preko rednih izplačil, kaže dokaj žalostno sliko. Med njimi so tudi taki kolektivi, za katere bi smatrali, da se v nobenem primeru ne morejo najti med njimi. Med šolami v celjski regiji bi kar težko našli tako, ki v decem-

bru ni opravila dviga osebnih dohodkov nad rednimi akontacijami. Tudi vzgojno varstvene ustanove so pohitele, Glasbena šola v Celju pa je edina izobraževalna institucija, ki je dvignila kar 100 odstotno plačo. Ostali so se v povprečju »zadovoljili« s polovico. Skupaj so šolniki dvignili preko 150 milijonov starih dinarjev neto osebnih dohodkov. Ni malo, kaj? In če k temu dodamo še dodatne datjave, dobimo kar čedno vsoto. Sicer pa so na področju vzgoje in izobraževanja sami razdelili več dodatnih osebnih dohodkov, kot so jih na vseh ostalih področjih. Skupno je bilo namreč na našem območju razdeljenih nekaj nad 250 milijonov neto osebnih dohodkov.

Med tistimi, ki so izplačali celo dodatno plačo pa je tudi Enota za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami na Ljubnem ob Savinji. Če pa že naštevamo nekatere konkretne grešnike, potem moramo omeniti tudi kolektiv Zdravilišča na Dobrni, ki nosi tudi svojstven rekord. Izplačali so sicer »le« 70 odst. povprečne plače, toda skupaj je

to nanosilo nekaj manj kot 16 starih milijonov (neto seveda). Tolikšnega dviga ni opravil noben kolektiv.

Poleg nekaterih delovnih skupnosti s področja trgovine pa so se na listi znašla tudi nekatera sodišča, pravobranilstvo ter javno tožilstvo. Če k njim prištejemo še uprave nekaterih skupščin in nazadnje dodamo še nekatera vodstva družbeno političnih organizacij v posameznih občinah, potem bo počasi slika kar kompletna...

IN KAJ SEDAJ?

Ni kaj reči! Med stoosmi delovnimi skupnostmi našega območja, so le v enem kolektivu ugotovili, da so ga »polomili« in so vsem zaposlenim polovico že izplačane plače, pri naslednjem obračunu odtregali. Kolektiv Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v Celju je tako edinec med vsemi, ki je svojo napako že popravil in katerega člani so neupravičeno izplačane osebne dohodke že vrnili.

Kaj pa drugi? Besede Staneta Dolanca so jasne: denar je treba vrniti, odgovorne ko-

muniste pa poklicati na odgovornost. Bomo tudi tokrat ostali le pri tem, da bomo nekaj ugotavljali, ne bomo pa pri tem podvzemali nikakršnih ukrepov. Čas v katerem živimo, še zlasti pa naloge, ki jih pred vse odgovorne dejavnike postavlja pismo tovariša Tita in Izvršnega biroja. Tokrat dejansko ni kaj odlašati, izluščiti je treba dejstva ter opraviti to, kar opravljeno mora biti.

Za zaključek le še eno misel. Če je že večina delovnih kolektivov dvigovala denar v decembru, takoj po tistem, ko je bila javnost obveščena, o predvideni zamrznitvi, potem je tem težje razumeti to, da je sedem delovnih skupnosti dvigalo dodatne osebne dohodke, po tistem, ko je bil zakon že sprejet, ni pa še izšel Uradni list, v katerem je bil zakon objavljen...

Bodi že tako ali drugače, situacija je pač taka, da nam ni prav nič potrebno kazati na družbeno škodljive pojave drugam, saj nam jih tudi pred domačim pragom ne manjka!

B. S.

Pogovor s Karlom Marincem

TAKOJ POPRIJELI ŠE VEČ ZA IZVOZ

Ne bi mogli trditi, da komunisti v Tekstilni tovarni v Preboldu tudi v minulih letih niso bili aktivni. Nasprotno. Njihova osnovna organizacija sodi v žalski občini med tiste, ki je vedno vedela, kje ji je mesto in kakšne so naloge, ki jih mora opraviti. Seveda pa se je aktivnost organizacije po pismu predsednika Tita še povečala. Komunisti so še z večjo delovno vneto posegli v delo in življenje kolektiva ter se postavili v prve vrste tistih, ki si prizadevajo za kar največji napredek podjetja. Sekretar organizacije v tem podjetju je KAREL MARINC.

N. TEDNIK: Katere naloge ste si komunisti v vašem podjetju zadali neposredno po pismu?

K. MARINC: Ob pismu smo sprejeli konkreten akcijski program, ki je hkrati tudi sestavni del akcijskega programa podjetja, ki so ga sprejeli samoupravni organi. V njem smo si začrtali številne naloge. V prvo vrsto pa smo seveda postavili aktualne naloge v zvezi z gospodarjenjem. Naša pozornost je usmerjena tudi k uresničevanju ustavnih dopolnil in ustanavljanju TOZD. Predlog nove organizacije smo izdelali v treh variantah in sleherni delavec je bil v podrobnosti seznanjen z njimi. V akcijskem programu smo opredelili tudi naloge v zvezi z mladinsko organizacijo, katere delo je v preteklosti pešalo predvsem zaradi kadrovskih problemov v vodstvu. Nadalje vsebuje naš program problematiko nadaljnje stanovanjske izgradnje, probleme prehrane delavcev in seveda nenazadnje, tudi problematiko samoupravljanja.

N. TEDNIK: Sprejeti program ni dovolj. Kako ga uresničujete?

K. MARINC: Razumljivo, besede niso dovolj. Naj se omejim le na eno nalogo. V zvezi s pozitivitvijo dela mladih smo imenovali tričlansko mentorsko skupino, ki je za-

dolžena, da pomaga mladim utrditi njihovo organizacijo. V teh dneh bo konferenca, kajti delo je steklo takoj. Podobno pa je tudi na ostalih področjih. Z odlašanjem se nič ne doseže. Življenje v delovni organizaciji terja stalne akcije, hitro ter učinkovito delo. To je naše izhodišče.

N. TEDNIK: Kakšne so ocene komunistov glede dosežene stopnje samoupravnih odnosov v vašem podjetju?

K. MARINC: Izdelali smo posebno analizo ter pripravili oceno samoupravljanja. Ugotovili smo, da je naše samoupravljanje čisto v redu, da pri tem ni posebnih problemov, zato si v sedanjem trenutku prizadevamo, da odločanje v podjetju prenese čim nižje, čim bližje neposrednemu proizvajalcu. Pri tem seveda mislim na delitev dohodka. Prizadevamo si, da bodo naši svetj enot v bodoče imeli še več neposrednih kompetenc, kar vse bo po svoje še prispevalo k hitrejšemu napredku podjetja.

N. TEDNIK: In kadrovska politika, kako je s to?

K. MARINC: Kar se organizacije ZK tiče, moram po-

vedati, da smo v mesecu januarju sprejeli v naše vrste šest novih članov, nekaj pa jih bomo sprejeli tudi v prihodnjem obdobju. Po drugi strani bomo v kratkem pričeli v podjetju z oddelkom politične šole, kjer smo si prizadevali, da kadrujemo vanjo predvsem take ljudi, ki so največ v stikih z delavci iz neposredne proizvodnje.

N. TEDNIK: In katere so trenutno najvažnejše naloge pred vašo organizacijo?

K. MARINC: Težko bi bilo iz obsežnega programa izdvojiti naloge, ki so trenutno najvažnejše. Za nas so važne vse, zato smo jih postavili v program. Pomembno pa je seveda vse, kar je v zvezi z boljšim gospodarjenjem v podjetju, zato bomo naloge s tega področja preverjali vsake tri mesece. Trenutno je važna tudi akcija v zvezi z mladino, pa politična šola. Seveda bomo še naprej spremljali razvoj samoupravljanja. Skratka, veliko dela je še pred nami in pridno se ga nameravamo lotiti.

Razgovor pripravil: BERNI STRMONIK

Polzela

ŠE VEČ ZA IZVOZ

Uspehi, ki jih pri svojem delu dosegajo člani kolektiva Tovarne nogavic na Polzeli širši javnosti niso neznan. Kolektiv je na osnovi svojega razvojnega načrta praktično z minulim letom zaključil pomembnejši del investicijske dejavnosti, saj v nove objekte v bližnji bodočnosti ne nameravajo vlagati znatnejših sredstev. S tem pa ni rečeno, da se je razmišljanje o bodočem razvoju končalo. Nasprotno! Ob zaključnih investicijah, ob pomembni stopnji v avtomatizaciji njihove proizvodnje, v kolektivu že intenzivno načrtujejo pot svojega bodočega razvoja.

Dejstvo, da ravno v obdobju, ko podjetje izredno trdno stoji, ko se je močno zadržalo na domačem tržišču in ko posega tudi že v izvoz, intenzivno razmišljajo o bodočem tržišču in ko posega tudi že v izvoz, intenzivno razmišljajo o bodočem razvoju, je izrednega pomena. Situacija v tovrstni tekstilni industriji v Jugoslaviji jih sili v to, da stalno razmišljajo na eni strani o proizvodnih novitetah, na drugi strani pa tudi o globalnem razvoju. Spričo dosežene proizvodnje nogavic v Jugoslaviji (tudi ostali

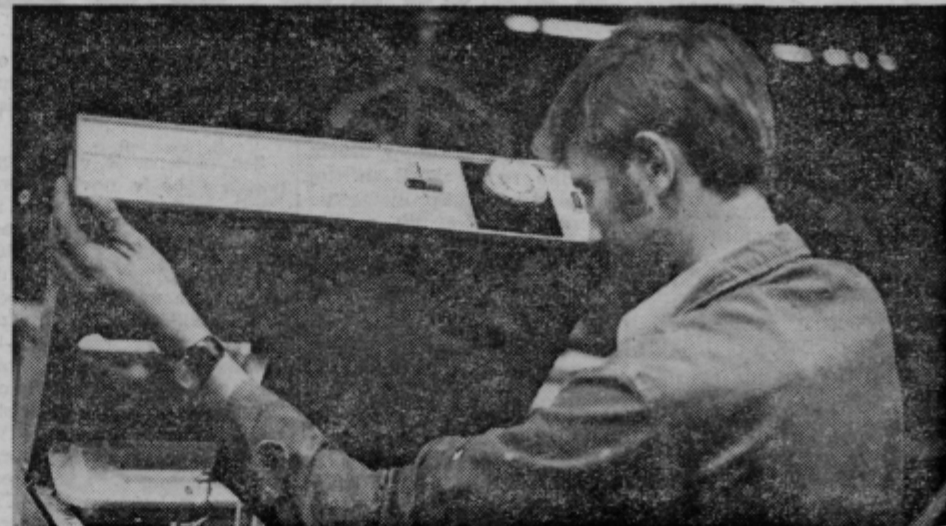
proizvajalci so močno napredovali) se že kaže, da bo prej ali slej nastopila hiperprodukcija, da bo torej na voljo več proizvodov, kot pa jih je tržišče sposobno sprejeti. Kdo bo v takih pogojih še uspešen in koga bo pobralo, če rečemo tako grobo? Ostal in uspeval bo tisti, ki bo v tem času, ki ga še ima na razpolago moderniziral in predvsem avtomatiziral svojo proizvodnjo do tiste stopnje, ko bo tako pomembno znižal lastno proizvodno ceno, da bo lahko na tržišču nastopal s konkurenčnimi cenami. Kdor se temu ne bo prilagodil, ga bodo tržni mehanizmi avtomatično izločili in sleherna intervencija v takem ali drugačnem smislu bo odveč. Tržišče kompromisov ne priznava, priznava le določeno ceno in po stroških ne vprašuje.

To dejstvo pa je tisto, ki vodi strokovnjake v polzelski lastovski, ko načrtujejo svoj jutrišnji dan. Nadaljna avtomatizacija proizvodnje je prioritarna naloga, pri čemer v prvem trenutku niti ne gre za višino potrebnih vlaganj temveč za to, da se zagotovi pravilno časovno zaporedje ter pravilna usmeritev razpolož-

ljivih sredstev v tiste naprave, ki bodo trenutno najpotrebnejše. To pa je prav gotovo obsežna, zahtevna in strokovno odgovorna naloga, ki se je lotevajo v službi razvoja, ki jo v polzelskem kolektivu vodi Franc Rovšnik.

Se več! Izvozu bodo v bodoče posvečali še več skrbi, saj tisto, kar bo le težko našlo pot na domače tržišče, lahko pravočasno usmerijo v izvoz. Zelo interesantna v tej smeri postaja Rusija, kjer obstoje celo možnosti določenih kreditnih aranžmajev, kajti v vsakem primeru bo šlo v tem primeru za izvoz velikega obsega. Skratka, razvojno službo čakajo še mnogi napor ter številne naloge, ki jih ne kaže odlašati, kajti sedanja razmišljanja v tej smeri so razmišljanja ob pravem času, ko se je podjetje že uspešno usidralo, ko se nizajo uspehi in ko bo treba jasno začrtati tudi pot razvoja v bodoče. Samo po sebi pa je umevno, da razvojna služba razmišlja tudi o določeni preusmeritvi proizvodnje. Kaj pa bo pri tem odločilno, bo pokazal bodoči razvoj.

IK

Bralci pišejo

ODGOVOR NI V REDU

Odgovor direktorja DU Lojzeta Selana me ne zadovoljuje. Rad bi, da bi mi sporočili, katero od navedenih predavanj ni ustrezalo družbenemu izobraževanju in socialistični vzgoji naših občanov. Tako oceno lahko da po mojem osebnem prepričanju le človek, ki ni prisostvoval niti enemu predavanju, odnosno ki si je razlago predavateljev predstavljal po svoje.

Vsa zdravstvena predavanja so bila na dostojni višini, razumljiva vsem, pa najsi je bil govor o spolnih boleznih, raku ali sladkorni bolezni. Tako predavanje ne more oceniti kot slabo in ne vem še kako.

Potopisna predavanja — tako povprečno oceno lahko le da tisti, ki jih ni poslušal — so bila kvalitetna, saj smo le tako lahko spoznali ruje dežele, njihov gospodarski in družbeno politični sistem.

Izgovor da je izobraževalna skupnost odločila tako, me čudi, posebno če se spomnimo na larsko polemiko v Delu in zato bi želel, da postavimo vprašanje IS kako je lahko na tako skrivnosten način odklonila financirati predavanja in razgovore. Morda bo ta te našla kakšen bolj utemeljen vzrok?

Cene predavanj se mi ne zdijo visoke, kajti vem, da sem imel ob neki priložnosti vprašal organizatorja koliko DU plačuje predavatelje. Prepričan pa sem tudi, da bi marsikdo od nas rad prispeval dinar ali dva, da bi se lahko izobraževal na ta način, saj smo v teh predavanjih marsikaj lahko slišali, kar nam je v življenju koristilo.

STANKO LESKOVSEK

PREVEČ DRVARNIC

Moj sosed ima tri drvarnice. Eno je postavil tik ob mojem stanovanju. Drvarnica mi zakriva stanovanje, tako da mi sonce ne pride do oken v dežju in snegu je zid moke, tako da bo razpadel. Tudi v stanovanje prihaja vlaga.

Prosim stanovanjsko podjetje, da zahteva odstranitev drvarnice.

JULIAN MERNIK,
Roška 7, Celje

PROBLEMI HIŠNEGA SVETA

Dolgo sem odlašala, ali sedaj vam moram tudi jaz objasniti naše težave na Tomšičevem trgu 8 v Celju, saj nas tarejo že več let. Berniju Strmčniku, predsedniku HS ob Ložnici 5 gre vsa pohvala, da skrbi za nekaj kosov opeke. Če se kdaj napotite v mesto Celje, stopite še neka korakov po Tomšičevem trgu do številke 8 v notrajost nise tam ooste videli, kakšne predsednike imamo. Balkoni fasada — to je že skoraj vse odpadlo. Stranke so v nevarnosti, da se streha ne podere. Vsaki stranki teče v stanovanje. Na več mestih

drži streho še samo prhel lesen žebelj. Da ne govorim o hišnici. Take svinjarije, kakor je tukaj, v naši hiši, nikjer ni.

BRALKA
NOVEGA TEDNIKA
ODGOVOR: Nismo vsega objavili, ker se nite podpisali.

NELEPO RAVNANJE Z BOLNICO

Prečitajte to pismo, ki je zelo žalostno, saj opisuje težko smrt moje 76-letne sestre Lani avgusta je sestra hudo zbolela in sem večkrat klical zdravnika, pa ga ni bilo. Ko je vendarle prišel, je rekel, naj odpeljemo sestro v celjsko bolnišnico in tako se je tudi zgodilo. Rešilni avto z enim ležiščem jo je odpeljal 14. avgusta, toda moja sestra je morala sedeti, ker je na ležišču ležal nekdo drug. V bolnišnici so sestro postavili na nočnik, kjer je čakala na pomoč. Prihodnji dan je sestra popoldne umrla. Mislim, da bi morali z obojestransko lepše ravnati, saj je bilo še več drugih napak v odnosu strelžnega osonja in drugih do nje.

IVAN ROVSNIK,
Podvrh 34, Braslovce

»JOK V SPOSOJENIH PLENICAH«

Že je bilo nekaj besed napisanih o tem joku v izposojenih plenicih. Nekdo najde sožalje za oba, posebno se za otroke, druge najdejo samo grajo za oba. Poizakova čeprav se jim smilijo mački, če so res lačni in na mrzem. Ni lepo, da premievamo tuje stvari, pa vendar vsak raje pometa pred tujim pragom kot pred svojim. Vsak ima napake — nekdo manjše, drugi večje.

Poizakova se spominjam še od takrat, kot sta prišla v Gotovlje. Ne vem, ali sta iskala stanovanje ali ne. Verjetno pa ga nista, saj stanovanje ne bi mogla plačevati, ker sta ova oba nezaposlena. Nastanila sta se pri starejši zeni-ki v Gotovljah, a ne v stanovanje, ampak na skedenj. Takrat sta bila oba še orez otrok in lahko bi nasia zaposlitev in si pripravila topej domek za otroke, če sta si jih tako želela.

Se preden pa sta bila Poizakova v časopisu, je Poizak iskala službo v Zalcu, a službe ni dobil. LERI

ZA ROJSTNI DAN MAMI ŠOPEK

K temu pisanju so me napotile vrstice v eni izmed vaših prejšnjih števil, kjer ste med drugim tudi pisali, da lahko bralci pošiljajo svoje prispevke. In ker že dolgo časa nosim v sebi precej vprašanj oziroma mojih misljenj, vam bom tokrat le napisala kaj se poraja v moji glavi.

Te dni bom postala polnoletna, praznovala bom svoj 18. rojstni dan.

»Lepo,« boste rekli, ampak jaz se ob tem dogodku sprašujem še kaj drugega. Vem, da bom kot vedno in kot vsi dobila

darma, a meni ni do njih. Zdi se mi namreč, da jih nisem zaslužila jaz, pač pa mama, ki mi je podarila življenje. Ne mislite si ob teh besedah, da sem domišljivo dekle ali karkoli že.

Dragi bralci in bralke! Ali ste ob takšnih dogodkih že kdaj pomislili na tate, ki so ob določenem času trpeli za nas, a mi se sedaj le veselimo in častimo sebe, na vse ostalo pa pozabljamo. Res je, da imajo žene svoj praznik, vendar ali ne bi bilo lepo, ko bi ob takšnih dneh podarili mamicam vsaj droben šopek cvetja, ki naj bi bil dokaz, da mislimo tudi na takšne stvari. Zdi se mi torej, da je rojstni dan mamin veliki dan, ne pa samo naš.

Toliko za danes in želim si, da bralci povedo, svoja mnenja, da bom videla, kaj o tem menijo ostali.

MISA

ODGOVOR: Draga Miša, če si že praznovala — želim ti mnogo radosti v življenju. In veliko dela! Tvoja misel o tem, kaj naj nam pomeni rojstni dan, je pa zelo zanimiva. Upam, da se bodo bralci oglašili.

POŠLJITE RAČUN

23. 12. 1972 sem poslala protestno pesem, ki pa je niste objavili v Novem tedniku. Ker pa je Amerika le izgubila dolgoletno vojno z Vietnamom, je prepozno, da bi se mojo pesem objavili in zato, prav zato nočem več biti naročnica omenjena lista. Za številke, ki ste mi jih v letu 1973 poslali, pa še pošljite račun.

Enajst, strahotnih let, zdaj vojne je minilo in vendar, se takole je zgodilo, da zmagalo je ljudstvo, ki je pravično, zato ocenja njim je le — odlično!

Betka Kregar, Celje,
Odgovor: Če samo zaradi tega ne boste več naročnik, ker vam nismo objavili ene pesmice, potem tudi doslej najbrž niste bili med našimi zvestimi prijatelji. Malce prehitro se zjezite! Storiili pa bomo tako, kot želite.

KAKŠEN ŠTEDILNIK?

Bralce NT prosim, da mi svetujejo, kakšen štedilnik naj kupim, da bo plošča dobro grela in da bo pekač dobro pekel. Prvi štedilnik sem kupila 1939 leta. Bil je podoben sedanjemu iz Gorenja in je bil zares dober. Štiri krat sem se z njim senila in je vseeno vzdržal, čez 20 let. Tudi v zadnjem stanovanju mi je odlično grel. Po tolikih seštevkih pa se mi je obtoleki, zato sem ga prodala in kupila štedilnik Goran, ki je še kar nekaj pekel, samo plošča, ni bila nikoli zelo vroča in v loncih ni notele zavreti. Imela sem ga pet let in sem ga dala na odpad. Kupila sem Gorenja, pa tudi nisem bila najbolj zadovoljna z njim. Rada bi kupila novega, pa ne vem, kakšnega. Bi mi lahko svetovali?

Prizadeta gospodinja

ODGOVOR: Vidite, vaše pismo sem precej krajšal, ker ste do neke tovarne zelo kritični, niste pa se podpisali iz sodnih dvoran bomo poskušali, več pisati, upam pa tudi, da ste se sedaj že odločili za nov štedilnik, saj jih imajo v naših trgovinah dovolj in to različnih vrst.

OBNAŠANJE MLADINE V VLAKU

V današnjem času smo navajeni marsičesa. Vendar kar sem doživela v vlaku Celje—Rogatec, je primer, ki je vreden graje.

V mesecu januarju sem se peljala s tem vlakom, na katerem se vozi pretežno mladina. Skupina deklet v vagonu je jedla banane. Olupke so metale na tla, kot da je to kaj vsakdanjega. Neko dekle z očali je s pravim užitekmetalo olupke banan kar pod klop. Ni pa pomislila na snazilke, ki za majhen denar čistijo to nesnago.

Malo za tem se je isto dekle zleknilo s čevlji vred na klop. Neko drugo dekle zraven ji je rekla: »Kaj bo pa takrat, če bo prišel sprevoznik in te bo videl?« »V rit ga bom sunila!« je odgovorilo dekle in se zasmajalo, da so jo čuli vsi v vagonu. Ljudem, ki so se peljali v tistem vagonu, je bilo nerodno, a nihče ni hotel ničesar reči.

Kako bi bilo materam, ki si mislijo vse najlepše o svojih hčerkah, če bi zvedele za to neprimerno vedenje. Žalostno je, da se verjetno tako grdo obnašajo hčerke premožnih staršev.

J. L. SENTJUR

O »SOLATARJIH«

Danes mi je dolgčas in ker nas vedno spodbujate, naj jemljemo pisava v roke, sem vas ubogala in vaš mapa bo zopet zajetnejša za en dopis.

Če sem se zadnjič izrazil, da je življenje ena sama borba, naj vam danes povem, da sem daleč od tega, da bi bila na zaviralnem položaju. Pa če sem se tak optimist, ne včasih le obide malodušje. In kadar me, se podkrepim z mislijo, da sem pravzaprav lahko ponosna, da sem šentjurčanka. Pa ne zaradi sebe, marveč zaradi velikih mož, ki so sloves šentjurja ponesli daleč v svet.

Rada imam tudi lepo sončno Vrbo, od koder imam tako ugodne prometne zveze. Hudomušneži pravijo, da smo Vrbanji »solatarji«. Ta opazka nas prav nič ne žali, saj dobro vemo, da bi prenekaltera gospodinja odšla s celjske určine brez vitaminov, katere Vrbanji tako pridno gojijo. V Vrbanem pa ne raste samo soja. Tudi živine je precej. Morda se bo čudno slišalo, pa je vendarle res, da ljudje tod težijo, da ne morejo prodati mleka. Odkup je bil v redu urejen samo za časa obvezne oddaje. Potem pa leta ne več. V trgovinah pa smo tolikokrat pričeli, da mleka zmanjka. Se bi našle krave stojšča v navih, če bi jim bila zagotovljena perspektiva. Kaj, ko bi se merodajni malo popraskali za ušesi?

Urška Oroš, Vrbo 47

Sentjur

PLANINA VČERAJ IN DANES

V mini reportaži Novega tednika štev 50 z dne 14.12. 1972 pod naslovom »Žalostna obletnica« se po dolgem času omenja Pla-

nina, ki je v času NOB toliko pretrpela, da se moramo spomniti na tiste težke dni.

Starejši prebivalci se še prav gotovo spominjajo nekdanjega naselja pod Bohorjem, ki je zelo slovelo zaradi živinoreje in turizma, danes pa je to kraj le še toliko, da se omenja, kot zibelka upora na Kozjanskem. Vse drugo je šlo v pozabo. Dane obljube so šle v zaton, tako da danes starejši ljudje nekdanjega življenja polne Planine pri Sevnici obujamo spomine na revolucionarni boj.

Mnogo se piše in govori o nerazvitem Kozjanskem, vemo pa samo to, da se sredstva za nerazvita področja uporabljajo in investirajo tam, kjer niti sledov ni o požiganju in ropanju ter množičnem pokotu takrat najbolj zavrednega predela slovenske zeniije.

Res je, da se danes veliko gradi in dela, ali najmanj se dela tam, kjer je bil začetek vstaje in kjer so padle prve žrtve naše revolucije. Naš deavec še nima sedemurnega delavnika, ker mu traja vožnja in deo tudi do 10 ur dnevno. Naši socialno šibki ne vedo o določbah za manj razvite, da bi si lahko brez strahu odrezali vsakodnevni kos kruha. Vedno je še tujen premislek, ali si ga sme odrezati po potrebi. Lahko pa poudarimo, da so takrat ti ljudje, ko so še bili čvrsti in mladi, dali zavetje marsikateremu ranjencu in borcu Kozjanskega odreda ter si iz ust pritrkali, da se je na teritoriju Planine prežvele na tisoče in tisoče borcev za svobodo. Vse to se skozi desetletja pozablja, kar je graje vredno. Mnogo jih res ni več med živimi, nekateri pa še živijo in jim je bolje kot nam.

Vprašajmo se, zakaj gradimo objekte za zaposlovanje z nerazvitega področ-

ja po 20 km zunaj Planine, da je njegovo delovno mesto ja še bolj oddaljeno od stalnega bivanja, da ga s tem delo bolj odtrga od toplega doma. Cesta Sentjur—Planina—Sevnica je res v gradnji, ali omembe vredno je zapisati, da cesto gradijo po polzevo. Če bo šlo tako, bo cesta morda gotova čez 10 let. Nikakor ne smemo biti lokalpatrioti. A če primerjamo delo na drugih odsekih, na primer cesto Sentjur—Sele, se je ta asfaltirala v celoti, proti Planini, na žalost, pa niti metra. Danes sega nerazvito Kozjansko vse tja do Dramelj in Ponikve.

J. S.

POJASNILC

K sestavku »Zakaj zagovarjati nepravilnosti«, ki ga je napisal Bogdan Podpiatan, bi rada dodala siedeče.

Moj sestavek ni nasprotnoval mnenjem Bogdana Podpiatana, prav tako tute članku novinarja Milenka Straška. Z njim sem hotela opozoriti potnike na nepravilnost. V sestavku z naslovom »Nepravilna kritika« sem navedla, da se lahko zgodi, da se ti ponesreči pri zapiranjju vrat. In tu je tista kritična točka, pri kateri se začne izrekati žalitve. Če začne šofer oziroma sprevoznik potnika žaliti, bi se moral le-ta opravičiti, ker ni pravilno ravnal. Nato pa bi se moral opravičiti tudi šofer oziroma sprevoznik, ker je prehitro izrekel nepravilne besede. Vendar pa se pri tem zgodi, da sta nervozna oba — potnik in voznik — in se drug drugemu ne vdata, ker mislita, da imata oba prav.

Iz vseh sestavkov, ki so bili napisani na račun šoferjev, sprevoznikov in potnikov, pa lahko najdemo vsi kaj koristnega.

Marta Golež

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Ljubezen je najlepša, če človek človeka ljubi s srcem in telesom, gorje pa je, če ga ljubi samo s telesom in še to moraa samo navidezno.

Bu sem v dobi, ko vsak fant začne misliti o ljubezni. Mislim sem, da je prva ljubezen to, kar ti nihče ne more vzeti.

Spoznala sta se v klubu, pri katerem sva igrala. Ljubezen pa se je začela, ko sva šla ob rahlem nočeru domov, s polno toplino in željo za ljubeznijo. Stopala sva po ulicah, se tu in tam poljubila, s poljubmi pa sva hotela dokazati svojo ljubezen. Zdelo mi se je, da mi postala dekle in enkrat žena. Memi je bilo osemnajst, njej pa šestnajst let. Ko sem pomislil, kakšen imam dom, ki je poln žalosti, ker je oče pijanec, sem jo še bolj stisnil k sebi in hotel pozabiti na tešave. Večkrat sva se sestajala, si šepetala goreče besede ljubezni, se poljubljala, a ker je hotela ohraniti svojo dek. ško stanje, ni prišlo do drugega. Potem sem odšel v soto v Maribor. Pisal sem ji, ona pa je odpisovala poredko. Ko sem prišel nazaj v domači kraj, sem videl, koliko mi pomeni to dekle. Zato sem jo še bolj ljubil.

Prišla je med slabo družbo deklet, s katerimi je začela popraviti in kačiti. Ob večerih, ko me ni bilo pri njej, pa je začela hoditi v moško družbo. Ko sem videl, kam to vodi, sem jo prosil in moledoval, naj preneha s tem.

Po enem letu takšne ljubezni sem iz njenih ust, zvedel da me vara že pol leta s poročenim moškim, ki ji je vzeti dekliskost in ji prikazal čar ljubezni, za katerim sem jaz tako koprnjel.

Odšla je od mene, meni pa je ostal v spominu dan, ko sem jo prvič poljubil, in dan, ko je pokazala svojo pravo stran. Ostala mi je samo bolečina v srcu, ki pa se ne zaceli, dokler človek ne pozabi za preteklost.

Sedaj pa stopam sam po ulicah, po katerih sva se nekoč sprehajala. Sam v sivomaslinasti obleki. Sedaj sem vojak. Po enem letu se mi še vedno vrača spomin na prvi poljub in šepet besed.

»Ljubim te, ljubim te zvesto!«

Karly

Bralci pišejo

PIŠEM PESMI

Zelo rad pišem pesmi, zato vas prosim, da mi jih dve objavite.

Imam okoli trideset pesmi. V časopisu jih še nisem objavil, natisnili pa so mi spis Srnica. V šolskem glasilu sem objavil eno, to je bilo v 7. razredu. Zdaj pa se učim za strugarja.

POGLED

Ko gledam skozi okno, pogled mi šine na tovarno, na to veliko železarno.

Daleč tja v nebo se dvigajo dimniki in iz njih vali se črni dim, ki požrni vse nebo.

GORICE

Nad reko dvigajo se griči, na njih pa raste žlahtna trta ta, — to so gorice.

Oktobra grozdje že zori, škorci in otroci veselijo vsi se po vrsti.

Ze iz vinograda otroci bežijo, ker starši jih podijo, skorce pa preseneti ta klopotec, ki venomer poje klip klap, klop.

MOJA VAS

Prožinska vas, lepa in mila, si zame najbolj. Tamkaj me je mati predraga zibala in tamkaj moj rodni je dom.

V dolini ob cesti Voglajna se vije, njeni valovi se v soncu blešče, na levem in desnem bregu so polja zoreča, na njih pa vse polno ženic.

Krog tebe, vas moja, so hribi Venec zvilni od Sentjurja do Štor. Nad njimi ponosno Resena kraljuje, mati vseh prelepih vrhov.

Na gričih cerkve ponosno sede, krog njih bele vasice so vse, za njimi vrhovi in njive v zelenju dehte in mogočni gozdovi šume.

Zvečer se pesem veselo jantje zbrani na vasi pojo, razlega, vsa dekleta na oknih slo-nijo, kraj njih pa nageljni rdeči cveto.

Prelepa dolina si mnogim, a meni najbolj, vedno ljubila bom tvoje gore, gozdove in polja — svoj dom.

Manja Klanjšek, 6. b razred

DOBRA ZAMISEL S KOVINOTEHNO

Zelo dobro ste pogruntali sobotno oddajo, v kateri ste se odločili, da ste v trgovini Ideal sprasovali potrošnike, kaj najraje kupujejo in katere plošče so jim najbolj všeč. Mislim, da bo oddaja zelo priljubljena.

ŠTEFI FAJS, Uniše 11, Ponikva

Alma M. Karlin

PARTIZANSKA LJUDSKA PESEM

Lepa si slovenska zemlja v svoji tih molčečnosti. Cez tvoje zasanjane gore, čez tvoje doline in nevarne grape, vzpetine, so v ljubezni razcvetene in od žalosti s krujo prepojene raztresene rože.

Toda, ko bodo ti časi že davno minuli, bodo od otrok otroci še vedno obstali in skozi pokrajino, v meglo zavito, zagledali partizane

In rože domovinske ljubezni bodo še enkrat v srcih vzcvetele in v zahvalo junakom duše živečih na novo ogrele.

(prevedla Ana Darinka (Strebenek))

VSE MORA SPATI

Umira dan, med spečim žitom se buči večer, v modrem mraku krili drobni netopir; na polju, daleč od luči, v speči trati pričeti črički svoj so že napev igrati...

Dišee trave nežno v vetru so klonile, naj dih noči zaziblje jih v svet prepoln sanj, v ranem jutru, tik pred zoro bodo se zbudile, pozdravile v soncu bodo novi dan.

Vse mora spati, tudi trdna reka, mrak naj jo s prsti stivimi uspava in prav nalahno naj naprej odteka, le val se z valom naj nemirno poigrava...

Vse naj počiva, kakor topol truden, visoko, v vrhu list poslednji mu trepeče; ker v prvem svitu mora biti topol buđen, to veter ponočnjak mu zdaj šepete...

To so trenutki polni tihe sreče, ko človek ljubi, se smeji in joče; ko nežno šepeta, ustvarja želje koprnele, ubija bol, nazaj v bridkost več noče...

Branko Zupanc

ALI JE ISKAL IGRAČE

Bil je precej mrzel zimski popoldan, ko sem šla skozi Vrbje v Griže. Na koncu vasi Vrbje je precej veliko smetišče. Kdo ve, od kod vse vozijo stvari, ki so že davno odslužile svoj namen. Med temi smetmi je šaril Tinček, fant, ki je že pred leti prestopil šolski prag. Kaj je iskal? Njegova postava je na po-

gled še otroška, a to še ne pomeni, da je iskal igrače. Med temi odpadlimi smetmi je še vedno našel stvari, ki so zanj še dobre. Njegova torba je bila polna in boječe se je ozrl na cesto, kot da bi delal nekaj, česar ne bi smel. V šoli so nas učili higijene, na vsakem koraku jo želimo, po drugi strani pa pustimo, da še marsikdo išče med smetmi tisto, kar ne more kupiti.

Kje taki 17-letni fantje preživljajo nedeljske popoldneve? Vidimo jih v kinu, v kavarnah s cigareto v rokah, z močnimi pijačami, potikajo se po mestu, vidimo jih vsepovsod. Tinček pa je nedeljo preživel na smetišču.

Starejši ljudje mnogokrat obsojajo mladino, če jo vidijo v lokalih. Ali bi obsojali tega mladega fanta, če bi ga videli iskati med smetmi stvari, ki so mu potrebne?

Vprašajmo se, ali je vreden obsojanja? Nisem ga še videla, da bi se potikal po mestu ali da bi kratil čas v lokalih. Če ni iz mesta, če je odmaknjen od glavne ceste, to še ne pomeni, da mora biti prepuščen sam sebi.

LJUBICA HRIBERŠEK

ŠE »O NAŠIH ZLATIH ŠOFERJIH«

Na članek, ki je bil objavljen v vašem časopisu dne 18. januarja 1973 odgovarjam sledeče:

Marijo Kolnik opozarjam, da če se že želi ukvarjati z novinarstvom, oziroma s pisanjem člankov v časopis, bi bilo zaželeno oziroma potrebno, da piše resnico in ne uporablja nepotrebnih zbadljivk. Fant, ki je na moje zahtevo moral izstopiti iz avtobusa, je na tej relaciji nekaj posebnega. Vsak dan pretepa svoje sošolce. Tako je bilo tudi ta dan. To lahko potrdijo vsi šoferji in sprevodniki ter ljudje, ki se vozijo vsakodnevno v Celje. Da sem podzvel tak ukrep, se mi zdi popolnoma pravilno, saj se je fant od tedaj že poboljšal.

Marija Kolnik trdi, da se je fant vrnil in ni šel v šolo. To je laž. Ko sem se takoj vračal proti Laškemu sem ga srečal pri šoli, oziroma pri postajališču Pohule. Zato upam, da zaradi nekaj 100 m prehojene ceste ne bo trpela njegova poznejša kariera. Tudi to ni res, da sem se drl na vse grlo, kot trdi Marija Kolnik. Pač pa sem govoril z normalnim glasom. Če ima Marija Kolnik res tako srce do takih otrok kot je omenjeni, in ji je bilo žal, da je moral fant iti nekaj metrov več, se sprašujem, kaj se bo zgodilo z Marijo Kolnikovo, če slučajno izve, da na tisoče otrok v Sloveniji neha v šolo po eno uro in več. Prav bi bilo, da bi se od širokogrudnosti odpovedalo srce.

Uranker Ivan, Laško

NAPAKE SE PONAVLJAJO

Ni še dolgo tega. Bilo je to v jeseni preteklega leta, ko sem vam poslal dopis enake ali vsaj podobne vsebine. Zares me čudi, da se lahko dogajajo takšne pomote. Saj razumem, da se tu in tam primeri, da tednik izostane. To, kar se je primerilo pri št. 3 NT z dne 25. 1. 1973, da smo ostali vsi

naročniki, katerim imena se začnajo s črko A, B in C, brez NT, je pa le preveč. Ze pri zadnjem mojem dopisu ste se mi opravičili, da izpadi niso po vaši krivdi, ampak po krivdi tiskarne, oz. stroja, ki lepi naslove. Vsem je znano, tudi tiskarna v Ljubljani, ki časnik tiska in vam ga pošlje, da se prvošolarčki v šoli najprej začnejo učiti abecede. Torej že vsak prvošolček ve, da se abeceda začne z A, le v tiskarni, kjer tiskajo časopis in lepijo naslove, tega ne vedo. Zakaj pa bi se enkrat ne zmotili, da bi izpad lista veljal za naročnike z začetnimi črkami iz sredine ali zadnjih črk abecede, kar bi bilo bolj razumljivo, kakor da izpadejo ravno prve začetne črke naročnikov. Prosim, da to sporočite Ljubljani. Če se je prej dogajalo, da je tednik izostal, ste mi ga vsaj naslednji dan poslali. V tem primeru pa se tudi to ni zgodilo, kar je slaba reklama. NT sem videl v prodaji že v sredo, 24. t. m. Hotel sem ga kupiti v petek, 26. t. m., pa je bil že razprodan. S tem, da sem se trudil časopis NT kupiti, je dovolj povedano, da sem kot star naročnik zelo navezan nanj in me vsak izpad ali neredna dostava prizadeneta. Vem, da mi boste NT naknadno poslali, vendar zame ne bo več interesanten, ker sem si ga že spodil od sosedu.

Poskušajte urediti zadevo tako, da bi pomotoma NT v prodajo prišel z zamudo, da se bo več ljudi razburjalo, ne samo prizadeti naročniki, ki naročnino redno plačujejo. Opravičujem se, če sem v moji razburjenosti šel predaleč. Upam, da se mi zaradi takšnih primerov ne bo treba v bodoče razburjati.

Anton Arh, Sentjur 125

ODGOVOR: Edini ste ki ste se pritožili, zato vam mi vse bralce, da nam sporočijo, kakšne težave imajo z dostavo NT. Vendarle pa je vseeno nemogoče, da bi imeli kjerkoli NT v prodaji že v sredo, kajti takrat časnik v Ljubljani šele tiskajo. Veseli bomo, če nam boste vselej sporočili, kakšne težave imate. Mi pa se bomo z adremo v Ljubljani dogovorili.

LOVIŠČE VINSKA GORA

V 2. številki Novega tednika je novinar B. S. v članku »Zakaj vedno odlašamo«, objavil stališče sekcije za kmetijstvo in gozdarstvo pri občinski konferenci SZDL v Žalcu in zahtevo občinske konference SZDL v Žalcu, da občinski skupščini Celje in Velenje omogočita ustanovitev lovišča Vinska gora s tem, da lovski družini Velenje in Dobrna odvzameta dele lovišč, ki upravno politično spadajo v območje občine Zalec. V članku pa je vrsta netočnih trditvev in stališč, mimo katerih pa Lovska zveza Celje z 48 včlanjenimi lovskimi družinami ne more in zato nekaj pojasnil.

Niti ena lovška družina na območju Lovske zveze Celje, ki zajema osem občin, ni bila razformirana zaradi sprememb upravno-političnih mej in tudi noben poveljni lovski zakon ni tega dopuščal. Bivša lovška družina St. Janž se je zaradi nezmožnosti samostojnega dobrega gošpodarjenja in ker je bilo

lovišče premalo za resno gojitev razšla, lovišče pa razformiralo. Dele lovišč so prevzele sosedne lovške družine Zalec, Dobrna in Velenje devastirane in prazne, člani tedanje lovške družine pa so se včlanili v te družine.

Ze pred ustanovitvijo nove lovške družine Vinska vrh je inicitor ustanovitve te družine in istočasno tajnik občinske skupščine Zalec dipl. politolog Lesjak Stane vprašal za strokovno mnenje Lovsko zvezo Slovenije, republiški lovski inšpektorat in Lovsko zvezo Celje. Povsod mu je bilo tolmačeno, da vsi strokovni razlogi govorijo proti formiranju tako malega lovišča, kot je Vinska gora. Lovska zakonodaja v naši socialistični državi izhaja s stališča, da je prosto živeča divjad kot del živega sveta in človekovega okolja splošno ljudsko premoženje posebne pomena, ki ga družba zaradi varstva in gojitve daje v upravljanje organiziranim in lovsko strokovno usposobljenim kolektivom. Osnovni interes je torej gojitev in ohranitev divjadi. Organizacijske oblike gojiteljev — lovecve morajo biti podrejene izključno interesom divjadi.

To so stališča socialistične lovške zakonodaje in enotna stališča vseh lovskih organizacij v Sloveniji, potrjena tudi na zadnjem občnem zboru te organizacije.

Na seji sekcije za kmetijstvo in gozdarstvo pri SZDL v Žalcu naj bi obsojili neodgovorno ponašanje nekaterih institucij in neodgovorno obnašanje nekaterih neodgovornih predstavnikov Lovske zveze v Celju ter lovskih družin v Dobrni in Velenju. Menimo, da bi tak forum predno karkoli in kogarkoli obsodi, moral vestransko raziskati problem in ker je Lovska zveza Slovenije z vsemi svojimi organizacijami tudi članica SZDL, bi verjetno bilo prav, da bi vprašal za mnenje tudi najvišji forum te organizacije. Enostransko sklepanje in ob-

sojanje kogarkoli pa pričča o slabem političnem posluhu in pristranosti, česar pa si politična organizacija, kot je SZDL v Žalcu ne bi smela privoščiti.

Očitki na neodgovorno obnašanje posameznikov so toliko bolj neutemeljeni, ker so stališča vseh predstavnikov organizacij od lovskih družin do Lovske zveze Slovenije le stališča celotnega članstva lovške organizacije, kar je dokumentirano v zapisnikih in ostalih dokumentih.

Strinjamo se, da je upravljanje in gospodarjenje z divjadjo širša družbena zadeva in se zato lovška organizacija v Sloveniji enotno bori za takšne organizacijske oblike lovške gojitve, ki bodo predvsem omogočale uspešno in etno gojitev in čimbolj zavirale lokalne težnje, ki niso v korist divjadi, ampak so le osebne težnje imeti lastni lov na svoji ohišnici.

Zahteve po vrnitvi lovišča, ki bi ga naj lovška družina že imela, so ne samo s strokovnega temveč tudi s političnega stališča nevzdržne in bi v takšni obliki pomenile privatizacijo lovišč in s tem nenehno izkrivljanje socialistične misli. Vsak občan je lahko član kateregakoli samoupravnega kolektiva lovške družine in njegova ustavna pravica je, da v tem samoupravnem kolektivu razvije svojo dejavnost. Družba pa je dolžna vztrajati na takšni obliki lovišč in v takšni lovski organizaciji, ki bo sposobna gojiti divjad in z njo gospodariti po vseh sodobnih načelih in brez oziroma na osebne interese. Zato upamo, da je razumljivo naše odločno stališče zoper vsako novo drobitvev lovišč in to kjerkoli. Jasno je, da bo tudi bodoči lovski zakon moral še dosledneje uveljaviti načelo nadaljnega združevanja lovišč in lovskih družin, saj velja tudi za gošpodarjenje z lovišči isto načelo kot pri ostalih gošpodarskih panogah.

Lovska zveza Celje

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Hladen, drhteč stisk najne roke — poslednji stisk voščilnice, za novo leto. To je bilo najino zadnje srečanje, najmo slovo za Silvestrovo. Takrat sem v uhu podpisala smrtno obsodbo mojega koprnečega srca. Postala sem živa legenda Tavčarjevih junakov.

Sama sem, sama s tvojo senco, ki me neprestano spremlja na vsakem koraku. Postala sem avtomat robot. Je v najinem gozdu, na najini livadi se sprostim, rešim vseh spon. Veter mi mrši lasne in mi nenehno šepete besede spomina, veter najinih davnin. Le on mi je še ostal, on, edina uteha.

Ne prosim te oproščenja, dragi moj. Vedi, nisem imela več moči. Najina ljubezen je bila prekrhka, da bi se lahko odrekla tirci mojega žitljenja, kjer igrajo veliko vlogo ponos, čast, denar, kjer je strah greh. Nisem mogla s prvega tira prestopiti na drugega, čeprav si bil tam ti, ljubezen moja. Morala sem se ti odpovedati, odpovedati tvojim poljubom, objemom, tvojim dolgim črnim lasem. Morala sem. Moje srce je mrtvo. Sem svečenik kulta, tebe, še vedno — dragi moj. Ne, spomina mi ne morejo uničiti, ne!

Ne obtožujem vas ljudje, ne prtim vam krivde. Toda čutite jo ob vsakem vašem breizraznem pogledu na moje telo, moj obraz, v moje medle oči. Pregarja vas, keš vašega govorjenja, ki je lahko tako otroče. Če bi le kdaj občutili, kaj se pravi ljubiti, potem bi mi dali pristo pot. Ne bi me obsojali. Molčala bi. Zdaj molčite, zdaj ko je prepozno. Molče prenašate svojo krivdo, vsaj enkrat ste tih. Moje trpljenje vam je končno zavezalo jezike.

Izgubila sem smisel za žitljenje, izgubila srce, izgubila sem njega, toda zmagala sem, zmagala, čeprav s trpljenjem, zmagala nad to brezglavo množico ljudi.

Dea

Šola in samoupravljanje

O tem, da šola z vzgojo in izobraževanjem mora izoblikovati takšno osebnost, ki ji bo samoupravljanje v najširšem pomenu besede osnovni življenjski smoter, smo v zadnjem času velikokrat povedali. Ker o tem v zadnjem času še nekoliko bolj intenzivno premišljujemo, smo si v šolah edini, da je to edina prava pot. Včasih tu in tam celo »pogođnjamo«, da bi lahko marsikaj bolj določeno in čvrsto povedati skozi vzgojne smotre. Pa to je samo takrat, ko smo bolj slabe volje. Ker smo si torej teoretično vsi edini o pomembnosti tega smotra, ostane seveda še samo vprašanje, kako v praksi vse te smotre, besede usmerjenosti, uresničiti.

Nekako dve poti sta, ope potekata vzporedno. Ena je na nižjem, druga bi lahko zapisali na višjem nivoju, po obeh pa je treba hoditi istočasno. Višja pot je ureditev šolske zakonodaje, za katero bi celo lahko zapisali, da marsikje ozi pravice učencev, ter posodobitev vseh šolskih smotrov, ki včasih ne izhajajo iz sedanjega časa in trenutka. Menimo, da sedaj, ko se je tudi v našem pedagoškem vrhu marsikaj uredilo zlasti glede vloge naše šole, ne bi smele obstajati ovire, da tega ne bi mogli realizirati čimprej. Druga pot pa je pot uresničevanja teh smotrov v šolskih kolektivih. V tem najpomembnejšem uresničevalcu vseh, ter zlasti samoupravnih vzgojnih in izobraževalnih elementov, vidimo dvoje nalog.

Prva je organizacijska utrditev, ki bo na eni strani dala čvrstejši okvir samoupravnih odnosov

vsem, ki so zaposleni na tem področju in bodo tako pravilno prenašali svoje izkušnje in dejanske razmere na učence, in drugič organizacijsko samoupravno delovanje učencev od najzgodnejših let, do zaključka šolanja na katerikoli šoli v povezavi s kolektivom in sodelovanjem navzven. Res je, da organizacijske oblike niso najpomembnejše, res pa je tudi, da so te za konkretno delo nujno potrebne. Deloma bo na te oblike dala odgovor nova šolska zakonodaja, večino organizacijskih oblik pa bodo izoblikovali šolski kolektivi sami v njihovih neposrednih dogovorih in razumevanju usposabljanja za samoupravo. In drugo. Vzgoja za samoupravljanje je bila doslej na šoli bolj izpostavljena pri »prosto-voljnih aktivnostih« v najširšem pomenu besede. Veliko pedagogov meni, da je to dovolj. Takšno mnenje bo nujno potrebno spremeniti, saj smo storili še korak dalje, ko smo zapisali, da je samouprava učencev — temeljno pedagoško delo —, kjer torej ne gre več samo za vzgojne elemente, ampak se to sodelovanje kaže predvsem v soustvarjanju, odločanju in oblikovanju mlade osebnosti. Ob sprejemu tega pa se bo odprla vrsta konkretnih zahtev po soustvarjanju, katere rezultati pa bodo — spremenjeni odnosi v šoli. V te spremembe odnosov lahko stopimo hitreje in odločneje, ker v tem ni kaj izgubiti, saj so izboljšani odnosi sestavni del vzgoje za samoupravljanje.

J. ZUPANČIČ

O pismu Bojana Štiha

Na petkovi skupni seji izvršnega odbora občinske konference SZDL Celje in celjske kulturne skupnosti sta oba organa razpravljala o vsebini pisma Bojana Štiha, ki ga je ta lani poslal trem tujim režiserjem, zaposlenim v ljubljanski Drami. V pismu, ki ga je nedavno objavil Komunist, je Bojan Štih očitno Janu Bratkowskemu, Andréju-Louisu Perinetti in Petru Lotschaku, ker so sprejeli zaposlitev v Drami, ne da bi jim to prej dovolili slovenski gledališki ustvarjalci. Pisec jih v pismu tudi vprašuje: »Ali so vam povedali, da so vas poklicali zato, ker večina slovenskih režiserjev začasno ne želi delati v Drami SNG? Pač zategadelj, ker je bila trojica njihovih kolegov (France Jamnik, Mile Korun, Zarko Petan), ki so mnogo storili za razvoj slovenske gledališke kulture, pred nekaj meseci brezobzirno, surovno, nezakonito in nedemokratsko postavljena na cesto? Ali veste, da so se z omenjenimi trojico režiserjev solidizirali skoraj vsi slovenski režiserji in tako protestirali zoper akt socialnega, cehovskega in birokratskega nasilja? Ali se zavedate, da vaša delovna navzočnost zdaj podpira ta akt nasilja? Odgovorite

mi na vprašanje, ali je moč režirati v razmerah in v situaciji, ko s svojim delom — volens nolens — odjedate kruh slovenskim režiserjem? Ali se zavedate, da s svojim delom ukinjate kulturno svobodo in preprečujete ustvarjalne možnosti slovenskih gledaliških delavcev?»

V pismu je tujim režiserjem očitano, da imajo v rokah nezakonito dovolilnico za delo. Povedano pa je prav tako, da se v Sloveniji nihče ne želi zapirati in da so na Slovenskem ustvarjalni duhovi »pristaši širokega sodelovanja med narodi.« Naslovljenec postavlja Bojan Štih še več drugih vprašanj, da o njih razmislijo in se odločijo, če želijo, da bo njihovo ime »ostalo čisto in neomadeževano.«

Več razpravljalcev na skupni seji izvršnih odborov občinske konference SZDL in celjske kulturne skupnosti je izrazilo začudenje nad potjo, ki jo je Bojan Štih ubral, da bi reševal probleme slovenske kulture. Se posebej zaradi tega, ker je v Celju pri odgovornem, pomembnem in dobrem opravljanju dolžnosti ravnatelja SLG Celje ravnal samoupravno in demokratično ter tvorno sodeloval v sa-

moupravnem organiziranju kulture v celjski občini. Vsi razpravljalci so odklonili vse binó in način pisma ter menili, da ima vsakdo v sedanjih družbenih razmerah, ko se kultura samoupravno organizira in tako že tudi deluje, možnost, da na ustvarjalni, samoupraven način pomaga razreševati aktualne probleme, splošne in konkretne, slovenskega kulturnega življenja. Zaradi vsega tega sta oba organa sprejela izjavo, ki jo v celoti objavljamo:

»V slovenski izdaji Korunnista št. 3, glasila ZKL, z dne 19. januarja t.l. je bilo objavljeno pismo, ki ga je februarja lani napisal Bojan Štih tujim režiserjem kot protest proti njihovemu angažiranju v Drami SNG v Ljubljani. Avtor je v uvodu napisal, da piše le v svojem osebnem imenu. S tem je hotel nedvoumno poudariti, da je vsebina protesta le plod njegovih ocen in hotenj, kar pa v tekstu pisma večkrat demantira in samovoljno nastopa v vlogi reprezentanta slovenske kulturne javnosti, katere del smo tudi mi.

Zato sta v pismu razpravljala izvršni odbor občinske konference SZDL Celje in iz-

vršni odbor kulturne skupnosti Celje na skupni seji dne 2. februarja 1973. Oba organa sta soglasno odklonila pismo, ker je po načinu in vsebini nesprejemljivo za našo samoupravno prakso in je v nasprotju s prizadevanji, da samoupravno organizirana kultura samostojno in tvorno na samoupravni način rešuje svoje aktualne probleme. Posebno še, ker tudi v Celju urejamo vsa vprašanja po tej poti.

Ceprav ne poznamo v celoti razmer, ki jih obravnava del pisma Bojana Štiha in se nanašajo na odnose med Dramo in nekaterimi režiserji, pričakujemo, da bodo družbeni in kulturni dejavniki v Ljubljani po samoupravnih poti uredili te odnose v interesu celotne slovenske kulture.«

Na tej seji sta oba organa razpravljala še o izboru slovenske državne himne. Odločila sta se, da dasta prednost Zdravljici. Pri tem pa sta predlagala, da bi se pela le zadnja kitica z nespremenjenim besedilom in da bi morda kazalo melodijo nekoliko spremeniti (bila bi naj bolj pevná).

J. V.

Živeti z glasbo

Dr. Rajko Fenc, ko sem vas poslušal ob vašem nastupu in vaših komentarjih, sem po narčju vaše govornice spoznal, da niste od tod.

Ja, ha, ha, ha, doma sem iz Zeline »kraj« Zagreba.

Vi ste doktor. Cesa?

Zdravnik. Rekli ste, da ste iz Zagreba. Kako pa da živite zdaj v Pesju?

Ko sem v Zagrebu doštudiral medicino, sem se moral zaposliti. Vsa mesta so bila zasedena ali pa je bilo v kakšnem kraju toliko prošelj, da raje nisem kandidiral. Pa me je nek prijatelj napočil 1932. leta v Krško, češ da je tam prosto mesto Brez kakšnega velikega upanja sem se odpravil tja in šel k upravniku bolnice.

In ste bili sprejeti?

To je pa posebna zgodba. Ze doma smo se vsi otroci morali učiti klavirja, to je bilo pod »musa! Če ne drugače, je tudi palica pela. Tako sem že kot otrok znal igrati klavir, orgle in še kaj. Ze kot dijak gimnazije sem vodil svoj pevski zbor, pa tudi kot študent sem sodeloval v zborih, kjer se je le dalo. No, in ko sem prišel v Krško k upravniku, me je najprej vprašal, če znam igrati kakšen instrument. Ko sem dejal, da obvladam klavir, sva šla tako, na njegov dom in sem tam naredil avdicijo ter bil s tem sprejet v službo kot zdravnik. Hec je bil to! . . . potem sem delal po Dolenjski, v novomeški bolnišnici in drugod. Zadnjih deset let pred »penzijo« sem bil v Zagrebu, zdaj pa sem spet tu. V Pesju sem si kupil hišico.

Kako pa ste našli sodelavce, da ste ustanovili komorni ansambel?

Sosed Emil Hofinger igra kitaro. Seznanil me je z ljudmi. Najprej sem pridobil očeta Poldeta Planka pa še sina Vlada. Tako smo bili že trije. Potem sem videl, da igra sedova deklica Alenka harmoniko in sem pričel še njo učiti. Zda se živo zanima za zgodovino glasbe, hoče spoznati vse klasike, videti njihove slike . . . Potem je prišel še Gošnik, rabili smo še eno violino, pa smo povabili še Andreja Toršiča. Ima končano vojaško glasbeno šolo v Vršcu, zdaj pa poučuje glasbo na RSC.

Toda on ni imel čela, je pa čelist, pa mu ga je dal Planko in sam pričel igrati violino.

Kje pa vadite?

Pri meni doma, v dnevni sobi. Zato igramo največ serene in uspavanke, da nismo prehrupni. Saj veste, žena . . .

In kakšen bo v bodoče vaš repertoar?

Vidite, mladi bi radi igrali Bacha, Haydna in druge. Povsem pa so se odpovedali operetam in raznim opernim uverturam, to bi pa radi igrali starejši. Nobena pa ne pripravim za Straussa. To jim je presladko. Pravijo, da naj to igrajo tam v Paki.

Je vaše delovanje povezano s kakšnimi materialnimi izdatki?

Seveda je. Toda finansiramo se sami. Prepisujemo note, aranžiramo. Vse instrumente smo si kupili sami.

Na vašem koncertu je bilo precej mladih. Cemu pripisujete to?

Veseli smo bili tega, ne pa ne vem kako začudeni. V Velenju gostuje dvakrat v sezoni ljubljanska filharmonija. Pred nastopi imajo zelo kvalitetne komentarje. To zelo dobro vpliva na mladino in vzljubijo tudi resno glasbo.

Vaši načrti?

Večkrat bi moral vaditi. Toda delamo honorarno, vadimo komaj enkrat v dveh tednih. Morali bi se bolj uigrati. Radi bi imeli kakšen instrument več. Če pa bi se še bolj razširili, bi se pojavil še problem prostora. Veste, moja dnevna soba ni ravno galerija.

Je bil to vaš prvi javni nastop?

Enkrat prej smo že igrali za Rdeči križ.

D. M.

Jutri o kulturi

Jutri popoldne se bo na 14. seji sestali komite občinske konference ZKS Celje. Na seji bodo spregovorili o angažiranosti Zveze komunistov za uspešno izvajanje kulturne akcije. Člani komiteja so sprejeli za razpravo troje gradiv: samoupravne možnosti kulture in idejni tokovi (dr. Boris Majer), program kulturne skupnosti Celje o izvajanju kulturne akcije v letu 1973 in programska usmeritev kulturne skupnosti Celje za leto 1973. Z jutrišnjo sejo želi komite spodbuditi najširšo angažiranost in povezanost vseh družbenih organizmov v izvajanju kulturne akcije.

V. abonmajski koncert

Za V. abonmajski koncert 14. 2. 1973, je ljubiteljem resne glasbe v Celju koncertna poslovalnica pripravila pisan spored vokalne in instrumentalne glasbe. Izvajali ga bodo ljubljanski umetniki: sopranistka Ileana Bratuž — Kacijanova, basist Jože Stabej, violinist Rok Klopčič in pianist Andrej Jarc.

Na sporedu bodo samospevi Schuberta in Musorgskega, operne arije Čajkovskega, Puccinija, Pergolesija, Dvořaka in Rossinija ter violinske in klavirske skladbe Brahmsa, Bartoka, Chopina in Liszta.

Dobra bilanca

Na zadnji seji Prosvetnega društva Loče pri Poljčanah so pregledali finančni uspeh Poletnih prireditelj, ki so bile v gradu Pogled.

Uspeh je zadovoljiv, saj si je Poletne prireditve ogledalo približno 8.000 gledalcev. V blagajni prosvetnega društva se je nabralo preko 20.000 dinarjev čistega, kar je namenjeno za novi kulturni dom v Ločah. Da je bil dosežen tako lep finančni uspeh, so pripomogli številna podjetja, ki so z reklamami prispevala finančno pomoč in prav bi bilo, da jih omenimo ter da se jim javno zahvalimo. Ljubljanska banka podružnica Celje, trgovsko podjetje Tkanina Celje, občinska skupščina in občinski svet Svoboda Slovenske Konjice, nato podjetja Konus, Kostroj, Elektro center, Ingrad, Gozdni obrat, Pekarna

in slaščičarna, gostinsko podjetje Jelen, vsi iz Slovenskih Konjic ter Opekarna Loče.

Zaradi vedno večjega zanimanja za loške Poletne prireditve, ki so postale tradicionalne, saj so nekateri gledalci prihajali na prireditve iz Maribora, Celja in iz ljubljanskega območja, moramo posebej čestitati celotnemu odboru za lep uspeh prireditelj.

Člani odbora za Poletne prireditve so bili: Mara Prašnikar, Adolf Klokočovnik, Franjo Frim, Vilj Kovačič, Rudi Furman, Anton Pavšer, Edi Hvalc, Slavko Škrinjar, Režika Stuklek, Anica Spes ter Emil Zupanc kot idejni vodja prireditelj.

Na seji so sprejeli tudi sklep, da bodo letošnje Poletne igre posvečene 400. letnici kmečkih uporov.

Š. T.

Za praznik

Sinoči je bila v celjskem Narodnem domu osrednja proslava v počastitev kulturnega praznika slovenskega naroda. Nastopil je mešani pevski zbor France Prešeren pod vodstvom Edija Goršiča, tamburaški orkester pod vodstvom Janka Hočvarja, pihalni orkester pod vodstvom Antona Kumra in zabavni orkester pod vodstvom Edija Goršiča. S plesnim orkestrom je nastopil tudi Oto Pestner. Prireditelj je bila tudi v počastitev 25-letnice dela Zvezničarskega prosvetnega društva »France Prešeren«.

Jutri bo osrednja proslava v Slovenskih Konjicah. Ob tej priložnosti bo tudi koncert najboljšega jugoslovanskega mladinskega pevskega zbora pod vodstvom Branka Rajšterja. Na slovesnosti bo konjiška občinska skupščina podelila posebno priznanje Maksu Pirniku, mladinskemu skladatelju, konjiškemu rojaku ob njegovi 70-letnici. Praznovanje bo v kulturnem domu v Slovenskih Konjicah ob 19.30.

Danes pa bo v stranski dvorani Narodnega doma v Celju svečanost, ki jo je pripravila celjska občinska skupščina v počastitev kulturnega praznika slovenskega naroda in življenjskega jubileja književnika Frana Roša.

KULTURA — S PIEDESTALA MED NAS

Res nekoliko nenavaden naslov ob zapisu — posvečenem kulturnemu prazniku slovenskega naroda. Pišemo leto 1973. Smo v dvajsetem stoletju, stoletju, ki je potrdilo človeštvu nekatere do včeraj komaj slutene pojave, ki pa je odkrilo tudi nekaj neizprosnih, strovih in razgaljajočih resnic. Resnic o človeku, ki je graditelj največjih stvaritev v prostoru, v katerem živi in dela, ki pa jih je tudi sposoben v trenutku uničiti. Tudi sebe.

Toda današnja priložnost naj služi tistemu, ki gradi. Naj kulturni praznik slovenskega naroda pomeni posvečeni trenutek tistemu ustvarjanju, ki ga definiramo po resnici — kultura. Osveščevalka človeka. Brezkompromisna priča vesti nekih tisočletij. Neizbrisen zapis človekove poti skozi vesolje. Preprosta beseda, ki vzklije kot zrno.

Dejanja, trdna in neomajna zavest, ki je vzdržala politične in vojaške pritiskane preteklosti. Ne paragraf, ne jeklo, je nista mogla, te zavesti, streti in prisiliti na kolena. Od tod tudi stoletna izročila naših pradedov. Njih beseda in pesem.

Danes pa smo v času, ko smo ponovno prevzeli obvezo ob spoznanju, da se nam kultura odmika in da postaja privilegij privilegiranih, prevzeli smo obvezo, da temu ne bo tako, ne sme in ne more biti tako. Vrata je treba odpreti. A to še ni dovolj. Potrebno je tudi vabilo, poziv, spodbuda. Ali niso to poskušali že naši v dobi reformacije? Pa prosvetljenstva. In danes ponovno polagamo knjigo v delavčeve roke, pomujamo vstopnico za v gledališče, vabimo na koncerte. To so prizadevanja, ki v današnjem času izhajajo iz boljših pogojev in razmer kot kdajkoli prej. Zato smo ta prostor v časopisu namenili besedam tistih, ki se neposredno ukvarjajo s približevanjem kulture človeka. Njihove besede naj bodo samo del tistega velikega skupnega dela, ki nas še čaka. Kajti povsem zmotno je misliti, da so edino poklicni kulturniki tisti, ki morajo opravljati to delo. Izvajati kulturno akcijo. Prebujati v ljudeh tiste vzgibe, ki vodijo k občutkom potrebe po kulturnem življenju.

JURE KISLINGER, direktor strokovne službe celjske kulturne skupnosti: »Slej ko prej je temeljna naloga vsake kulturne skupnosti in seveda tudi naše, uresničevanje njenega osnovnega programa. Ta pa je v omogočanju nenehnega razvijanja v kulturni skupnosti združenih kulturnih dejavnosti in sanacija razmer v starih dejavnostih, ki jih je ustanovitev kulturnih skupnosti zatekla v neurejenih ali neustreznih razmerah.

Usmereitev programa za leto 1973 predvideva dodatne naloge, predvsem pa uresničevanje kulturne akcije. Na tem področju pa ne bomo uspešni, če bo kulturna skupnost pri takšnih prizadevanjih ostala osamljena. Zaradi tega predlaga celjska kulturna skupnost družbeni dogovor o uresničevanju kulturne akcije, ki naj bi bil podpisan v začetku letošnje jeseni. Do takrat pa naj bi se v javni razpravi pri vseh udeležencih družbenega dogovora izoblikovala jasna stališča. Hkrati pa naj bi tudi vsi in ne samo kulturna skupnost imeli izoblikovane lastne programe kulturne akcije, ki bi postali sestavni del bodočega dogovora o njenem izvajanju.

Za spoznanje smo napredovali pri sodelovanju med kulturnimi skupnostmi v celjski regiji, vendar bo treba

sistem sodelovanja še dograjevati. Po mojem mnenju pa bi na tem področju lahko odigrala bistveno vlogo slovenska kulturna skupnost.»

STEFAN ZVIZEJ, tajnik občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij Celje: »Popolnoma jasno je, da ne more nihče predstavljati popolne osebnosti brez kulturne razgledanosti. Nekoč je bila kultura domena ozkega kroga ljudi, danes pa potrebujemo kulturno razgledanega in izobraženega delavca samoupravljalca. Tega se zaveda tudi naša družba (zlasti v zadnjem času), zato smo sprejeli vrsto dokumentov, ki bi naj postavili vprašanje kulture kot sestavni del vsega dogajanja. Sprejeli smo zakon o financiranju kulture. O tem se je veliko razpravljalo tudi v političnih krogih itd. Z izboljšanjem finančnih vprašanj smo dosegli le ugodnejše pogoje za delo samih kulturnih delavcev in rešili tisto, kar je oviralo rast vseh zvrsti kulturnih dejavnosti vsa leta nazaj. Stališče, da uvedemo v kulturo kar najpopolnejšo samoupravo in v samoupravljanje čimveč kulture, mora biti sveto vsem, ne samo relativno ozkemu krogu kulturnih delavcev. Klima je za realizacijo teh načel več kot ugodna. Tu ne gre za umetno ustvarjanje mnenja o kulturi, temveč za spontano privziganje kulturnih potreb in navad, saj spremlja kultura (ali nekultura) človeka od rojstva do smrti. Vrednost tako široko zastavljene ideje narekuje današnji čas in ni stvar samo kulturnih zavodov, društev in individualnih ustvarjalcev. Kulturo približati delovnemu človeku — to ne sme ostati samo fraza, temveč moto slehernega kulturnega, prosvetnega, gospodarskega in političnega delavca.«

PAVEL ALDNIK, predsednik izvršnega odbora kulturne skupnosti Laško: »Kultura je brez dvoma širšemu krogu občanov še zelo odtujena. To je posledica preteklosti, ko vprašnju potrebe občana po kulturi nismo posvečali dovolj pozornosti in ko smo kulturo na sploh precej zanemarjali. Da bi to stanje popravili, da bi kulturne dobrine približali širokemu krogu občanov, bo potrebno ve-

liko truda in konkretnih akcij.

Na področju ustvarjalnosti in podajanja kulturnih dobrin bo treba poiskati takšne oblike, da bodo sprejemljive, razumljive in privlačne za res čim več ljudi, da ne bodo že v osnovi odbijale. Le v ozkih krogih priznana kulturna ustvarjalnost, četudi na visoki umetniški ravni, družbeno ne more biti priznana, če je narod ne sprejme.

Kulturnemu osveščanju prebivalstva velja tudi posebna pozornost. Pri naših ljudeh je treba ponovno vzbuditi zanimanje za kulturno ustvarjanje ter oživiti potrebo po vseh oblikah kulture. Ker pa je bilo kulturno življenje zanemarjeno, je tudi potreba po kulturi, po kulturnem udejstvovanju in uživanju zamrla, zakrnela in je treba to potrebo v človeku ponovno predramiti.

Akcije v tej smeri pa morajo podpreti poleg kulturnih zavodov in kulturnih skupnosti tudi delovne in druge organizacije, saj lahko ravno te veliko pripomorejo, da bodo kulturne potrebe postale vsakdanje potrebe občanov.»

FRANC SELIH, predsednik kulturne skupnosti v Slovenskih Konjicah: »Program, ki si ga je temeljna kulturna skupnost Slovenske Konjice načrtovala, bi lahko označil v štirih osnovnih točkah: približati slovensko knjigo čimširšemu krogu delovnih ljudi — zato akcija in podpora delu matične knjižnice v Slovenskih Konjicah pri urejanju knjižnic v središčih kot so Loče, Vitanje, Zreče in seveda v samih Konjicah. Drugič, približati in pokazati skozi takšno akcijo čimširšemu krogu ljudi dosežke profesionalne kulture gledališč, galerij in drugih institucij. Zaradi tega je potrebno boljše financirati gostovanja gledališč v močnejših področnih središčih, ki so bila že prej omenjena. Tretjič, kadrovski problemi, ki jih ne smemo pozabiti, ki so povsod, pa tudi pri nas, zelo pereči. Zato bo naša temeljna kulturna skupnost razpisala nekaj stipendij za pridobivanje strokovno usposobljenega kadra. In četrto, nova naloga pa je povezovanje z delovnimi organizacijami, da bi pojem kulture prenesli iz ozkih krogov med delavce proizvajalce. Ta naloga, mislim, je posebej težka, vendar obetavna, ker je ravno to torišče dokaj neobdelano.«

MILAN HORVAT, predsednik izvršnega odbora kulturne skupnosti Sentjur pri Celju: »Od ustanovitve kulturne skupnosti v Sentjurju pa do danes se je marsikaj spremenilo. Pa ne le glede na vodstva, s katerim smo razpolagali, ampak v delu samem. Novi napotki, instrukcije, seminarji in priznanja tistim, ki so delali, so pokazali nove poti in razvoj tudi v kulturi.

Zavedamo se, da spada kultura k delovnim ljudem, tudi k preprostemu človeku in zaradi tega je potrebno, da jo dobe. Poskušali smo z raz-

nimi kulturnimi akcijami, da bi kulturo približali tudi v našo nerazvito občino. Vse probleme, s katerimi se sre-

čujemo pri našem delu, imamo nakazane v srednjeročnem načrtu. Zal tu ničesar ne moremo, ker nam zakon določa, da podpiramo aktivnost in dejavnost kulturnih činiteljev, nimamo pa sredstev za investicije. Potrebno pa bo tesnejše sodelovanje s sindikati po kolektivih v Sentjurju, ker so ravno njim najbolj namenjene kulturne akcije, če hočemo približati kulturo delovnemu človeku.«

Tako delavci, ki so poklicno ali nepoklicno neposredno udeleženi pri kulturnih institucijah. Ugotovitve so nedvomno enotne: sedanje stanje je posledica preteklo-

sti, novi programi pa vsebujejo kulturne akcije, ki naj bi animirale tudi same občane pri oživljanju kulturnih potreb. Kaj naj zapišemo na osnovi izjav ob slovenskem kulturnem prazniku? Vsekakor zastavljamo trditev, da vstopamo z ustanovljenimi kulturnimi skupnostmi v novo obdobje, ki za samo kulturo pomeni veliko. Morda več, kot si v tem trenutku lahko predstavljamo. Toda, kot je že bilo rečeno, to je domena vseh nas in ne samo tistih, ki se po službi ali zgolj ljubiteljski plati ukvarjajo s kulturo.

DRAGO MEDVED

Posvet o filmu

V torek popoldne je bil v hotelu Celeia posvet o problemih slovenske kinematografije. V okviru Tedna slovenskega filma so posvet organizirali redakcija Novega tednika in Radia Celje, celjsko Kinopodjetje in Kulturna skupnost. Zelo reprezentančna udeležbenba filmskih delavcev iz Ljubljane, posveta so se udeležili France Štiglic, Matjaž Klopičič, Boštjan Hladnik, Jane Kavčič, Demeter Bitenc, Toni Tršar, Milan Ljubič, Mako Sajko in drugi, je omogočila tehtno in kakovostno razpravo. Vanjo so se ustvarjalno vključili tudi kulturni delavci celjskega območja. Največ razpravljalcev je predvsem poudarilo nujnost enakopravnega vrednotenja filma z vsemi kulturnimi dejavnostmi, povezovanja proizvodnje, reproduktivne kinematografije in distribucije filma, zaščite domačega filma in spreminjanja družbenega odnosa do filmske tvornosti. Povzetek in zaključek posveta bodo organizatorji poslali slovenskim skupščinskimi in kulturnim organom. Na posvetu je bil podan tudi predlog, da bi Celje postalo organizator tradicionalnih filmskih srečanj.

Telefonski pogovor

Nekako že v osnovnošolskih klopeh smo zvedeli, da so nekateri naši možje, umetniki, od jetike umirali v ljubljanski stari cukrarni za Ljubljano. Vsi skupaj so bili večkrat lačni kot si, da o njihovih honorarjih sploh ne govorimo. Nič boljše se ni godilo nekaterim upodabljalnim umetnikom in glasbenikom.

Toda tisti časi so minili. V Celju smo prišli že tako daleč, da je bila kulturna skupnost sposobna ustanoviti sklad za pospeševanje individualnega umetniškega ustvarjanja in znanstvenega dela. Res pa je, da je bil šele začetek. In ker so bila sredstva zagotovljena sicer to niso astronomske številke, bili pa so vendarle spodbudni zneski, je bil objavljen v Novem tedniku in Večeru razpis za ta sredstva. V osrednjem slovenskem dnevniku »Delu« objave ni bilo, ker bi bila predraga. Sicer pa — zadeva je celjska ali v najširšem smislu — njene regije, pa so bile zato tudi objave v ustreznih informativnih medijih. Toda nekega lepega dne je na sežehu kulturne skupnosti zazvonil telefon.

— Halo, je tam kulturna skupnost?

— Da, tukaj kulturna skupnost.

— Zakaj pa mi nič ne poveste, da imate nekakšen denar za naš umetnike? Vedno vse prepozno zvemo, ko je že razdeljeno!

— Tovariš, toda v Novem tedniku in Večeru je bil javni razpis! Morali bi ga prebrati.

— Kdo pa še bere Novi tednik in Večer? Novi tednik berejo stare mame, Večer pa tele. Za nas normalne ljudi pa je Delo. Tam pa ni nobene objave. Jaz čitam osrednji slovenski dnevnik.

— Veste, tam so objave predrage, pa bi premalo denarja ostalo za vas, umetnike.

— Lahko bi mi osebno sporočili, da imate tisti denar. Saj kadar kaj delite, zame vedno zmanjka. Se že tako zmanjate?

— I? — Sicer pa, prej je bilo veliko boljše, ko še ni bilo te vaše kulturne skupnosti. Ko je bilo še vse na občini.

— No, tovariš, če pa kaj rabite, pa pojdite na občino!

— Skljoc . . . .

Vrtiljak dogodkov

CELJE

Ludvik Golob v ZRN

Pred dnevi je odpotoval v Zahodno Nemčijo v pokrajino Baden-Württemberg, upravnik mladinskega kluba, Ludvik Golob. V Zahodno Nemčijo je odšel skupaj z devetimi člani slovenske delegacije, ki bo teden dni gost nemške komunistične mladine. Na obojestranskih pogovorih in izmenjavah mnenj ter izkušenj se bodo pogovarjali o tem, kako najbolj pametno izkoristiti prosti čas mladih.

Ob vrnitvi domov bo Ludvik Golob prenesel izkušnje zahodnonemških mladincev v celjski mladinski klub. —mst—

Študentska skupščina

Prvo srečanje celjskih študentov, ki ga je pripravil prvi letnik VEKS, je dosegal svoj namen. V Celju se začne študentsko življenje. Pred dvema letoma je namreč prenehal v Ljubljani delovati Klub celjskih študentov. Tako se celjski študentje, ki študirajo v Ljubljani, niso mogli nikjer sestajati. To in začetek delovanja študentov, ki študirajo v Celju, je bila osnova za ustanovitev iniciativnega odbora, ki bo zopet oživel delo kluba. Odbor se je že dvakrat sestel in določil sestav kluba. Sedež bo v Celju, študentje pa bodo delovali tudi v Mariboru. Narejen je že osnutek statuta, ki ga bodo študentje lahko dopolnili in izpopolnili na prvi skupščini celjskih študentov, ki bo jutri, v petek, 9. februarja 1973 v Narodnem domu. Da bi bila skupščina čim uspešnejša, vabi odbor vse študente, da se je udeležijo v čim večjem številu in da o spodbudo novoizvoljenemu odboru za nadaljnje delovanje in organizacijo kulturnih in športnih srečanj med študenti. DUSAN HLOVAR

VELENJE

20. letnica krvodajalstva

Odbor Rdečega križa Velenje sklicuje za 9. februar v sejni dvorani občinske skupščine Velenje širši posvet v zvezi z letošnjo krvodajalsko akcijo. Ob tej priliki se bodo pogovorili tudi o programu proslave v zvezi z 20-letnim jubilejem prostovoljnega krvodajalstva pri nas.

Na posvet so povabili tudi predsednika republiškega odbora RK, predsednika skupščine občine Velenje Nestla Zganka in nekatere načelnike, kakor tudi predstavnike nekaterih večjih delovnih kolektivov v občini. Seveda pa bodo posvetu prisostvovali tudi predsedniki osnovnih organizacij RK in družbeno politični funkcionarji. V tem letu bodo morali v občini Velenje zbrati kar preko 2000 prostovoljnih krvodajalcev, kot to narekujejo letošnji plan in potrebe.

Prve TOZD

Vseprisod v velenjski občini se čuti živahna dejavnost na področju samoupravljanja in ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela. To velja tako za Gorenje kot tudi za trgovsko podjetje ERA.

V rudniku lignita so minule dni ustanovili sedem temeljnih organizacij združenega dela. Vsaka bo imela svoj delavski svet, za povezavo s centralnim delavskim svetom pa bodo ustanovili poseben usklajevalni organ.

Kultura v Gorenju

Pomemben prispevek v kulturni dejavnosti v velenjski občini bo dal tudi kolektiv Gorenja. Tu je začel delati pripravljalni odbor za ustanovitev posebnega kulturnega društva. Občinski svet zveze kulturno prosvetnih organizacij je zamisel podprl, saj ne gre samo za kolektiv v Velenju, marveč tudi za priključene enote iz drugih mest.

Program, ki so ga pripravili v Gorenju, obeta vsestransko dejavnost. Sicer pa so prvi rezultati že vidni. V tovarni je že zazivel pevski zbor. Zelo resno se ukvarjajo z organizacijo sobotnih zabavnih večerov za mladino, kino klub Gorenje pa je že organiziral prvi festival amaterskih filmov. Nadalje želijo organizirati še gledališko, likovno, radijsko in TV pa tudi humoristično in folklorno dejavnost.

Za razvoj kulturne dejavnosti v Gorenju so pripravili tudi srednjeročni načrt. —v—

VRANSKO

J. Kroflič upravitelj

Na zadnji seji skupščine občine Zalec so na podlagi razpisa in na predlog komisije za volitve in imenovanja izvolili za novega upravitelja osnovne šole na Vranskem, JANEZA KROFLIČA, predsednika občinske konference Zveze mladine občine Zalec. Janezu Krofliču namreč poteče mandat in na seji konference, ki bo predvidoma 6. marca, bo razrešen dolžnosti predsednika mladine. Dolžnost na novem službenem mestu bo nastopil s 1. avgustom.

Predsedstvo občinske konference pa je že dalo v javno razpravo predlog možnih kandidatov za novo vodstvo občinske konference ZMS. Za možnega kandidata za novega predsednika žalske mladine je predlagan BRANKO POVSE, ki je doslej opravljal delo sekretarja občinske konference in sicer kot volonter, znanen pa je v Gorenju.

Naše šole vseprisod

PROSTORSKA STISKA

Pravijo, da je odločujoči prvi vtis, ki ga človek dobi o človeku ali ustanovi, kamor se odpravi. V Zrečah se je to zgodilo že prej, predno smo prestopili šolski prag. Namenili smo se namreč na obisk v osnovno šolo Borisa Vinterja.

Ko smo si utirali pot do šole, so nas otroci pozdravljali. Se vam zdi čudno, če pišemo o tem? Nekdaj lepa slovenska navada, ki je bila last vsakega otroka, da tujca pozdravi, je namreč že zdavnaj utihnila v pozabo. Tu, v Zrečah, pa smo jo še srečali.

Otroci so nas zvedavo ogledovali in pozdravljali. Pristrčno, lepo!

Malce zgodovine ne bo škodilo, kajne? Današnja šola je bila zgrajena za praznik republike 1965 leta. Cez cesto še danes stoji odslužena šola, ki je bila zgrajena 1934. leta in zažgana istega leta, obnovljena pa je bila 1945.

Prvo organiziran pouk znanja pa v Zrečah nasledimo že leta 1815, in sicer kot je bil takrat običaj, so mučenosti pridobivali v sfarovžus. Kako je bilo podkrepjeno, si lahko zamišljamo.

Pravo šolsko poslopje pa je bilo sezidano 1835 leta. Ta enorazrednica se je preko dvorazrednica prelevila 1890 v trirazrednico in končno 1906. leta v štirirazrednico. Vse to se je dogajalo v prostorih današnje pisarne, krajevne skupnosti, dokler niso pričeli z gradnjo šolskega poslopja leta 1935, kot smo že omenili.

Danes je šola v Zrečah, kamor hodi 550 otrok iz Zreč, Resnika, Gorenja Skomarja in drugih zaselkov, premajhna. V celoti imajo tu dvoimenski pouk, ki je otežkočen zaradi vozačev. Ti so na šoli vsekakor največji problem. Od petega razreda naprej se mora zaradi njih pouk vršiti samo dopoldan in to izgleda tako, da imajo v dopoldan-

jih narašča. Na občini v Konjicah, dva iz Stranic, eden iz Strmca. Pri tem pa jih še večina študira in v zagonu srednjih let, ki na šoli prevladujejo, zmorejo vrsto stvari iz izvenšolskega dela, da šole po daljšem dojemanju spoznaš, kakšen napor je to.

»ŠTALCE« NI ZA UČITELJE

V Zrečah ni učiteljskega bloka, ni stanovanj, kamor bi se pedagoški kader vselil

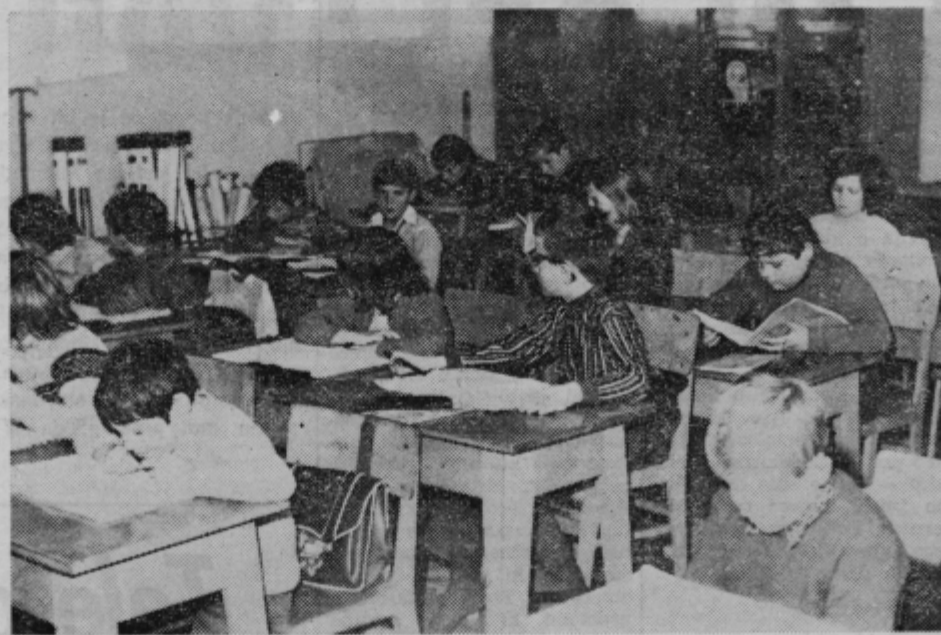
PRIKUPNA PIONIRKA TANJI MEGLIČ IZ ČETRTEGA RAZREDA

vozl. Štirje prihajajo iz Konjic, dva iz Stranic, eden iz Strmca. Pri tem pa jih še večina študira in v zagonu srednjih let, ki na šoli prevladujejo, zmorejo vrsto stvari iz izvenšolskega dela, da šole po daljšem dojemanju spoznaš, kakšen napor je to.

Rezultati, čeprav je zavzetost in energija dela podvojena, so izredni. Tu je osip neprecenljivo manjši kot v drugih šolah. Uspeh lanskega leta, izražen v ostopkih, je bil

Za MARJANA JAZBECA iz 4. a razreda smo zvedeli, da je odličen šahist

V petem razredu so ponavljali snov iz družbe in narave

skem času pouk v dvanajstih oddelkih po tri paralele in to — v devetih učilnicah. Kako, se bo vprašal vsakdo, pa je resnica čisto enostavna. V tem času planirajo urnik tako, da jih pri telovadbi nekaj ni v učilnicah. Ostanjejo na hodnikih ali če jim je vreme naklonjeno, odidejo na prosto.

Da je šola še bolj korišče- na, imajo v njej še vzgojno varstveno ustanovo s kombiniranim podaljšanim poukom. Okoli 40 otrok je tako pre- skrbljenih, pri čemer je pri- zadevnost učiteljskega kadra izredna. V tiski pomagajo še tistim, ki so v stiski še bolj.

Danes ravnatelj BOGOMIL VOGELSANG, s katerim je tekla beseda, več ne toži o prepotrebni telovadnici, saj se bo ta že ta mesec pričela graditi. Zdaj teče beseda o prepotrebni učilnici, vsaj štirih, ki so prva nuja, saj število otrok v teh kra-

in normalno s krajem delat. Vedo povedati, da so edini kraj v občini brez učiteljskih stanovanj. Upajo na najboljšo, verjamejo v to, da bodo prišli enkrat na vrsto. Večina predmetnih učiteljev je zato danes prisiljena, da se

98 odstotkov, v nekaj letih nazaj pa ni nikoli padel pod 95 odstotkov. Kje iskati vzroke za tolikšen uspeh? V zavzetosti pohorskega solarja, ki je vsak dan zdoma tudi deset ur in več, pri tem pa nima brezplačne malice? V

KRMILO IMA V ZRESKI SOLI V ROKAH BOGOMIL VOGELSANG

ljubezni in poklicu predane- ga pedagoga, ki poleg sodob- nega pouka, ki temelji na zdravih modernih temeljih, upošteva tudi realno stanje v katerem dela in vzgaja? Če na vsa ta vprašanja od- govorimo z DA, potem lahko verjamemo številkam, ki so zabeležena v šolski kroniki.

SKORAJ STOODSTOTNI USPEH

Vzdušje v razredih, oprem- ljenost hodnikov, skratka ambient, v katerih se vzgaja rod pohorskih kmetov, nam pripoveduje, da jim verjame- mo. Vsem tistim pozitivnim silnicam, ki delujejo na šoli in jih kroji 23 učiteljev in učiteljic, od tega je polovica komunistov. Vsi imajo za sa- bo že trdo pot podružniških učiteljev, z ravnateljem vred. Zato jim ni neznana usoda otroka, ki na poti v šolo in nazaj mudi tudi tri ure. Zal jim je zlasti za tiste talente, ki jih ni malo, zlasti pevci so odlični, ker se zaradi dol- ge poti ne morejo udeleževa- ti v izvenšolski dejavnosti. Na šoli deluje toliko krož- kov, da zmanjkuje prostora zanje. Samo nekaj jih na- štejem, tiste, ki so v zad- njem času najbolj uspešni: gasilski, strelski in trije pev- ski zbori.

Se in še bi lahko govorili o vtisih, ki oblikujejo zaključno sliko o neki šoli. O zreški šoli, ki ima kot vsaka šola svoje probleme, velja eno — s svojimi težavami se srečuje realno in jih ne obe- šajo na veliki zvon. Morda je to v današnjem času celo hi- ba, saj tisti, ki je glasan do- bi hitreje. Tudi stanovanja, telovadnico, prostore. V Zre- čah znajo čakati in zato bodo tudi dočakali. Upajo oni in upamo mi, ki smo se na nji- hovi šoli prijetno počutili.

In otroci tako lepo pozdravljajo. Pristrčno in lepo!

Z. STOPAR

ZRESKA SOLA, NA ZUNAJ NIC POSEBNEGA

Njihovo življenje je materinstvo

ŠE VEDNO VEDRA, VESELA

No, recite kar hočete, to da verjemite mi, da nisem bil malo začuden, ko sem se oglasil pri Fužirjevih v Teru nad Ljubljem ter povprašal po Fužirjevi mami, pa sem dobil odgovor, da je odšla na smučanje... Lahko si mislite, da sem si kar težko predstavljal, kako se po tistih bregeh nad Ljubnico podi po snučeh žena skoraj sedemdesetih let. Pa se je izkazalo, da je odšla le gledat, kako se drugi smučajo, med njimi tudi eden izmed sinov, ki je doma prevzel posestvo.

Kar pošteno sem se načakal, predno se je vrnila od sosedja više gor, kamor je skoraj pol ure hoda. Sicer pa se tako zgodi vsakomur, ki svojega obiska ne najavi. Nauk za prihodnjice.

ANGELA PODKRIŽNIK, ali na kratko kar Fužirka, je rodila 16 otrok, enajst je bilo fantov in pet deklet. Trinajst jih še živi. Umrli so trije od fantov in največ žalosti je bilo pri hiši, ko je v Ljubljani v prometni nesreči izgubil življenje 19-letni sin, ki se je malo pred tem izučil poklica v Zavodu za gluho-nemo mladino... Nekako sem si kar težko predstavljal, da je mati Fužirjeva

Fužinarjeva mama

vsaj rojstva opravila kar doma, v bolnici pa sploh še ni bila. Še pri zdravniku bolj redko, če ji ne bi nagajale krone žile na nogah. Kako je bilo včasih, ko je še gospodinjila in se ubadala s tolikimi otroki, sem jo pobaral. »Kako, slabo je bilo, pa še težko povrh. Sicer pa vse mine in minilo je tudi to. Otroci so porasli, se razgubili po svetu, jaz pa sem doma ostala za sitnobo. Sicer pa stari ljudje itak moramo biti sitni, sicer bi mladi prav

ničesar ne znali v redu narediti...« Tako in podobno se je šalila, kajti kot vse kaže, je za šale vedno prav dobro razpoložena. Rada je v veseli družbi, rada zapoje in če prilika nanese, tudi še zapleše. Nazadnje je plesala, tako mi je povedala, na svečnico, torej nekaj več kot pred tednom dni. Zdravja je trdnega in le redko zdrži doma, če je kje v bližini »gavdov kot tod hribovci radi imenujejo svoje do-

mače zabave.

Kar precej dela smo imeli, predno smo našli nje. ne vnuk in ko smo jih končno s pomočjo sina spravili skupaj, smo ugotovili, da jih je nič več in nič manj kot 29, pa še dva pravnuka povrh...

Deset let bo tega, kar je vdova, ko ji je umrl mož Janez, star 63 let. Takrat je bila družina tudi nazadnje skupaj, sicer pa se le težko zberejo vsi, preveč so raztreseni, čeprav vsi prav radi zahajajo domov. Polna šale in vedrih besed je za trenutek obmolnila le, ko sem omenil vojno in jo pobaral, kako je bilo v tistih nesrečnih letih. Tako kot povsod, je povedala. Prihajali so partizani in radi so jim dali, kar so mogli, in prihajali so Nemci ter pobrali vse, kar je bilo pri hiši, pijačo pa, ki je niso mogli spiti, pa so pustili teči po kleti. Težka in žalostna leta, ki se jih nihče ne spominja rad in tudi Fužirjeva mama se jih ne.

Sicer pa je zdrava, vesela narave in veseli se življenja, ki ji je vseskozi pomenilo delo in delo, sedaj na stara leta, pa je našla svoj zasluženi počitek in rada ga uživa!

BERNI STRMONIK

IN VINO VERITAS

(Slovenci pravimo temu: V vinu je resnica, Gabro-dolčani pa so v to trdno prepričani!)

Ze nekaj časa se z Gabrodolčanoma Anzekom in Poldaćem godijo čudne reči: potrta in poklapana sta, da nikoli tako. Roke jima brezmočno bingljajo, glavi povešata tako, da sta podobna oveneli jesenski cvetlici, o nogah pa skoraj bolje ni govoriti. Vlečeta jih za sabo kot ona stara Neža, stotim se bliža in da se ne bi le preveč mučili z opisom gabrodolskih junakov, lahko rečemo še to, da sta prava pravcata podoba ene same, velike nesreče. Ta potrtaost ima svoj vzrok, zakaj vse potrtaosti imajo svoj vzrok.

Kot rečeno, postaja Gabrov dol nekakšno mesto. O ulicah sicer se ni bilo spregovorjene niti ene besede, čeprav tovarišica Ifigenija Trpotec o teh zadevah že razmišlja (čisto na tistem upa, da bodo eno posvetili pred smrtjo njej), dejstvo pa je, da se med hišami Gabrovega dola skriva precej bišev, gostiln, krčm, vinotočev in kar je še takšnih lukenj, kjer bog ven roko moli.

Nedolgo tega so prepovedali odpirati gostilne ob nedeljah in tragedija spoštovanih gabrodolskih meščanov se je začela. Prvzaprav, najprej se je zataknilo pri Anzežu in Poldaću. Njuna stara nava-da, ali bolje rečeno uso-

da ju je vrgla ob plot, ta plot pa ni nič drugega kot to, da se oba redno ob nedeljah skregata s svojima plemenitima soprogama, to pa pomeni, da ob nedeljah ni kosila, ni večerje in ne vinčka po kosilu.

To pa niti ne bi bilo tako hudo, če ne bi prišla še druga prepoved: pred sedmo uro zjutraj je prepovedano točiti alkoholne pijače. Stvar je izbila sodu dno, Anzek in Poldać pa ne bi bila rojena Gabrodolčana, če ne bi pogruntala. Od takrat naprej vsake dva dni kupita v trgovini liter vinjaka, ki ga potem družno uničita med delovnim časom. Steklenico skrijeta pod stroj, pri katerem delata in domovina je rešena. Povedati je treba še to, da si tega nista izmislila sama, pač pa sta podobno načel videla pri sodelavcih. Navada je železna srajca in steklenice v trgovinah v Gabrovem dolu kar kopr-nijo. Kaj pa se to pravi, tako prizadeji Gabrodolce, kriminal pa takšen!

Le kje bi potem iskala resnico, če ne bi bilo vina? Milenko Strāšek

sosed sosedu

Intervju na sindikalni ravni

TUDI MI DELAVCI!

Miro Hutinski, lani v novembru izvoljeni predsednik osnovne organizacije sindikata v »Tehno-mercatorju«, je tipični predstavnik letos na občnih zborih vznikle »mlade garde« v vrstah sindikata. Star je 30 let, z njim vred šteje njegova družina 3 člane. Žena je zaposlena v istem podjetju, ima stanovanje, nima še avta, sicer pa dovolj dobre volje in vere v prihodnost. Je trgovski poslovodja z dokončano trgovsko in poslovodsko šolo ter v novi veleblagovnici vodi oddelek s tehničnim bla-gom v tejevi kleti.

NOVI TEDNIK: Smo se prezgodaj oglasili? V mislih imam kratka dva meseca, odkar ste predsednik sindikata?

MIRO HUTINSKI: Odvisno od tega, kaj hočete. Bom povedal na koncu razgovora.

NOVI TEDNIK: Ste v sindikalnem delu novinec ali imate že izkušnje?

MIRO HUTINSKI: Kot sindikalist sem novinec. K sreči sem bil pred tem predsednik mladine in ker je kolektiv zvečine mlad, sem se znašel pred večino istih obrazov, vendar v novem svojstvu.

NOVI TEDNIK: Vas zaupa-nje kolektiva oziroma sindikalnega članstva osrečuje?

MIRO HUTINSKI: Osrečuje ravno ne. Nameraval sem se posvetiti študiju na višji šoli za organizacijo dela. Misli sem, da spričo mladosti ne bom izvoljen, pa sem se ušel. No, ne smem reči, da zaupanja nisem vesel in da ne bom delal. Politično sem aktiven od mladih let. To se človeka prime.

NOVI TEDNIK: Biti pred-sednik sindikata v kolektivu, kakšen je vaš, ni preprosto, saj kolektiv združuje zvečine delavce visoke kvalifikacije in nadpovprečne izobrazbe. Vam je spričo tega tesno pri srcu?

MIRO HUTINSKI: Pravzaprav ne. Mislim, da je raz-gledanost v kolektivu za druž-beno delo in samoupravno prakso le koristna. Seveda se je treba bolje pripravljati, kajti večina pri nas razmiš-

lja in je kritična.

NOVI TEDNIK: Ima orga-nizacija, oziroma kolektiv, akcijski in stabilizacijski program?

MIRO HUTINSKI: Ima. Tvorec programa je bila organizacija ZK, sprejel ga je ves kolektiv in tudi sindikat na občnem zboru. Ko je bil potrjen, smo ga tiskali v glasilu kolektiva, tako da ga ima vsak zaposlen. Razumljivo, da program vsebuje stabilizacijske ukrepe v kolektivu, uresničevanje ustavnih dopolnil, družbeno in strokovno izobraževanje, poglabljanje neposrednega samoupravljanja in seveda varčevanje.

NOVI TEDNIK: Lahko po-veste kaj več o stabilizacijskih načrtih?

MIRO HUTINSKI: V prvi vrsti smo osvojili ukrepe za poslovno stabilizacijo, to je zmanjšanje poslovnih stroškov, boljše organizacijo dela, varčevanje itd. Poleg tega je bila pobuda kolektiva »Plamen« iz Kroke pri nas dobro sprejeta. Sprejeli smo sklep, da bo vsak delavec v našem kolektivu prispeval za stabilizacijo 60 delovnih ur.

NOVI TEDNIK: Omenili ste varčevanje. Imate v mislih tudi varčevanje v obliki odvajanja dela osebnih dohodkov na hranilne knjižice?

MIRO HUTINSKI: Tudi to. Na množičnih sestankih smo že osvojili sklep, po katerem bomo že v februarju dohodek na 1.000 novih dinarjev vlo-

žili na knjižice.

NOVI TEDNIK: Politična akcija za uveljavljanje neposrednega samoupravljanja je naloga sindikata. Kako si zamišljate čim boljše uresničevanje te naloge?

MIRO HUTINSKI: Predvsem z dobro informiranostjo, s čim tesnejšimi stiki in razgovori po odelkih in skupinah pred in po sklepanjih v okviru samoupravnih organov. Ob važnejših zadevah si moramo zagotoviti politično razpravo prek političnih organizacij v kolektivu, da bi člani samoupravnih organov prihajali na seje oboroženi s stališči in voljo večine delavcev.

NOVI TEDNIK: Poudarja-te besedo delavci. Zakaj?

MIRO HUTINSKI: Mar mi v trgovini to nismo? Tudi mi smo delavci, kaj pa drugega? Zakaj se vam zdi to vredno vprašanja?

NOVI TEDNIK: Tako. Za-radi preprostega naslavljanja potrošnikov z gospodi in gospami. Pa pustiva to. Ste predsednik sindikata in komunist. Kaj sodite o družbenem položaju, vrednotenju delavcev v trgovski stroki?

MIRO HUTINSKI: Rekel sem, tudi mi smo delavci, v ničemer izvzeti iz celokupnega delavskega razreda. Menda je to dovolj jasen odgovor? Tisto z gospodi pa za večino trgovskih delavcev ne velja.

NOVI TEDNIK: Kaj pravi-te na očitke trgovini v javnosti, tudi v tisku?

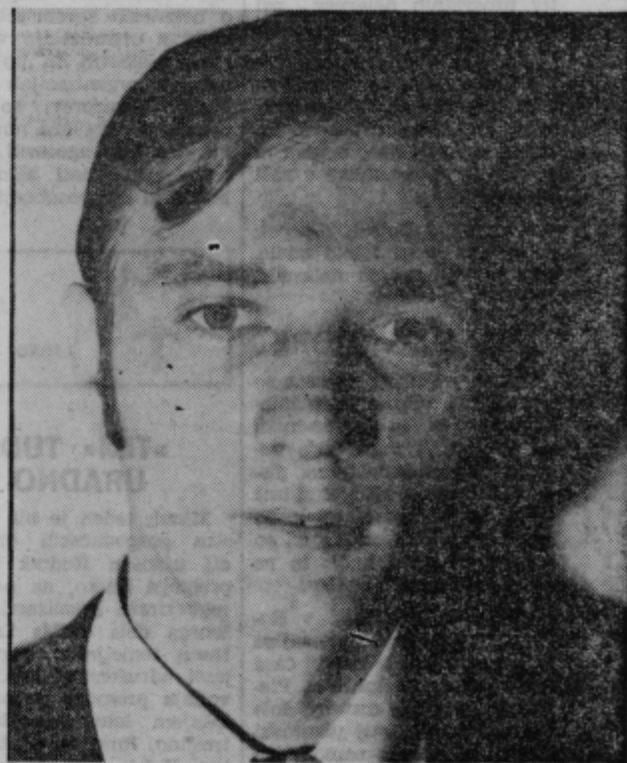
MIRO HUTINSKI: Precej je nejasnosti, precej pavšalnih stališč. Moram pa priznati, da vsi očitki niso brez osnove. Če je trgovina podaljšana roka v procesu proizvodnje, oziroma njene realizacije, potem je po svoje sestavni del proizvodnje...

NOVI TEDNIK: Drži. Predvsem v zadnjem delu proizvodnega procesa je trgovina nesporno prisotna. Kaj pa v njenem prvem delu, planiranju, vlaganju?

MIRO HUTINSKI: ... Prehiteli ste me. Hotel sem reči, da se je trgovina zvečine res preveč avtohtono obnašala, skrbela predvsem za svojo lastno reprodukcijo. Z integracijskimi ukrepi bo trgovina, tako predvideva 2. ustavni amandma v 8. členu, v bodoče udeležena tudi v proizvodnji sami, z naložbami, kot najbolj zanesljivo področje tržnih raziskav.

NOVI TEDNIK: Se vam ne zdi, da integracijski tokovi v smislu, ki ga odpirate, niso najbolj bleščajoči rezultati?

MIRO HUTINSKI: Morda res. Trgovina bi se morala poslovnotehnično, pa tudi fizično integrirati mnogostransko; s kovinsko predelovalno, prehransko, tekstilno, konfekcijsko, elektro industrijo itd. Ze tako bo moralo biti povezovalno mnogostransko. Ali trgovini odločitev ne bo lažja, če bo tudi industrija sama bolje integrirana v svojih proizvodnih panogah?

NOVI TEDNIK: Zanimive misli, tovariš predsednik. Upam, da jih bomo slišali tudi pred širšim avditorijem, kot je tale razgovor v dvo-je... Preskočiva k začetku. Funkcija predsednika vam je torej časovno zagrebala misel na študij?

MIRO HUTINSKI: Ne, ni.

Vseeno bom na jesen začel. Treba bo. Seveda na račun nečesa. Najbrž bo to spet moja družinica. In če grem še jaz na začetek razgovora; niste se oglasili prezgodaj, če je to vse?

NOVI TEDNIK: Zaenkrat res vse. Hvala lepa in obilo uspeha! JURE KRASOVEC

SEMINAR

Včeraj dopoldne se je v zdraviliški dvorani na Dobrni začel seminar za vodstva sindikalnih organizacij celjske občine. Seminar organizirata celjski občinski sindikalni svet in Delavska univerza. V štirih dnevih se bodo slušatelji seznanili z naslednjimi temami: družbeno politična vloga in pomen sindikata, sprememba političnega sistema, stabilizacija gospodarstva, razvijanje samoupravnih

družbenih odnosov, TOZD kot osnovna celica družbeno ekonomskih odnosov, dohodek TOZD, izobraževalna in kadrovska politika v delovnih organizacijah, življenjski in delovni pogoji delavcev, samoupravno sporazumevanje o delitvi dohodka in osebnih dohodkov, socialno razlikovanje in pota za njegov preseganje, priprava in vodenje sestankov in organizacija ter način delovanja sindikatov.

mini reportaža

NIMA KAJ Povedati

Vsak človek ima kaj povedati. Zgodilo pa se mi je, da sem srečala takšnega oziroma takšno, ki ni imela kaj.

Bilo je nekega lepega, sončnega zimskega dne, ko sem vsa zasopihana premagovala zadnje metre strmega klanca, preden sem se ustavila pred pošto in krajevnim uradom v Dobju pri Planini. Razgreta in komaj loveč sapo sem odprla vrata pošte in se sedla na najbližji stol. V tesni sobici je na oni strani »pult« zvedavo dvignila glavo iz kupa pisemskih pošiljk in vsemogočih obrazcev in papirjev mlada ženska in se mi nasmehnila. V obeh sem ji prebrala: »Kaj sopihaš revica! Ko bi ta klanec prehodila vsak dan, tako kot ga

jaz, potem bi ti šele teklo po hrbtu.«

Takoj sem se odločila, da povprašam Nado Ivenčnik, kako preživi svoj delovni dan takole v samotnem kraju na Kozjanskem, kjer je poleg cerkve in gostilne le še malo hiš.

Vsa rdeča se mi je nasmehala in odgovorila: »Nimam kaj povedati.«

»Kako da ne?« sem jo vzpodbujala, »prav gotovo se v delovnem dnevu poštarice tudi kaj zanimivega zgodi.«

»Zec« je dejala, »ampak jaz res ne bi imela kaj povedati. Zjutraj se pripeljem iz Dramelj v Dobjo do avtobusne postaje, potem pa sopiham vsako jutro natovorjena z vrečami pisemskih pošiljk in paketov po tem vražjem

klanecu do pošte. Poleti se nekako gre, pozimi pa je precej hudo. Cesta v Dobje je zgodaj zjutraj bolj redko pluzena, pa gazim, naložena kot osel, en kilometer do vrha. No, pa to še ni najhujše. Pozimi imajo avtobusi zaradi snega in slabe ceste večkrat zamude. Tako se mi zgodi, da popoldan pridem prepozno v Sentjur, Nemalokrat mi avtobus za Dramlje uide pred nosom in potem mi ne preostane drugega, kot da jo mahnem peš domov. Ni prijetno, posebno kadar je že tema. Strah me je. Doma so v skrbeh zame. Imam namreč družino in majhnega otroka.

No, pa sem se že kar navadila. Ze več let sem tukaj v službi. Ne morem dobiti

delo kje bližje domu. Saj kar gre. Dela je res dosti. Čeprav kraj ni tako velik, je pa tod okrog raztresenih precej vasi, tako da sta pošta in krajevni urad, tudi tega vidim sama, skoraj vedno polna. Dopoldne tako kar hitro mine.

Ja, tako je. Hudo je, pa tudi ne. Ne bi imela kaj povedati,« je zaključila s srmežljivim nasmehom.

Ta je pa dobra, sem si mislila, ko sem zaprla vrata pošte za seboj. Zenska, ki se utruji že do takrat, preden sploh pride do svojega delovnega mesta in katero čaka delo še doma, nitma kaj povedati in se nad čim pritoževati. Takih je malo. Kaj pravite?

D. POŠ

mali intervju

Vprašuje: Dominika Poš

Odgovarja: Cveto Mahkovec

Našla sem ga pri delu. V delovni obleki in ves črn od motornega olja se mi je malo nezaupljivo približal. Ura je bila že skoraj dve in mudilo se mu je končati delo, ki ga je v delavnici podjetja Avto Celje vedno dovolj. Stopila sva v bližnji bife in ob kavici prijetno poklepetala. Njegova zadržanost je kmalu izginila, vendar pa sem tega skromnega človeka komaj pripravila, da je povedal kaj več o sebi in svojem delu.

Bi mi lahko povedali kaj več o svojem delu?

Ja, kaj pa naj povem? Vi kar sprašujte, jaz bom že odgovarjal, če bom znal. Ste Celjan? Sem, Celjan sem, iz Gaberja. Poročen sem tudi, hčerka je že v petnajstem letu. Koliko ste pa potem vi stari? 43 let imam, pa zgledam mlajši, kajne?

Kaj ste po poklicu? Po poklicu sem kvalificiran mehanik, pri tem podjetju pa sem že 17 let. Imate veselje do tega dela? Ja, to pa to. Že od malega sem rad »šraufale« vse, kar mi je prišlo pod roke. Najprej koleasa, potem motorje, zdaj pa avtomobile. Dela je pri vas gotovo zelo veliko. Ga je, seveda ga je. Za tisto, kar naredimo, smo čisto premalo plačani. Vas stranke kaj priganjajo? Mene ni treba. Jaz se sam zavedam, da je treba veliko in hitro delati pri nas, če hočeš kaj zaslužiti. Kdor dela, ta zasluži. Ste s svojimi izkušnjami in znanjem v vseh teh letih kaj napredovali tu v podjetju?

Ne, nisem, pa tudi ne mislim. Z izkušnjami in znanjem pa je pri nas tako: v tem poklicu se človek vedno kaj novega nauči, tudi »mojstri« ne znajo vsega. Za napredovanje pa so potrebne šole. Prej, ko sem bil mlad, nisem mogel študirati, zdaj sem pa že prestar. Naj se učijo mladi. Slišala sem, da ste bili tudi športnik. Bil. Ze v stari Jugoslaviji sem teledavil pri Sokolu. 11 let sem igral nogomet pri Kladivarju, pa tudi smučar sem. Ste kdaj tekmovali? Kar povejte, ne bodite no tako skromni. Veliko sem tekmoval v povojnih letih sem na državnem prvenstvu na Sarplanini zasedel drugo mesto. Zda se s športom ne ukvarjam več, ampak »trime« pa še. Kako pa je z vašo aktivnostjo v delavskem samoupravljanju podjetja Avto Celje? Ja, bil sem v delavskem svetu in sindikatu, zdaj pa nisem več. Naj delajo mladi.

D. POŠ

SEMINAR ZA ŠOLNIKE

Pred dnevi je bil na Dobrni seminar za pedagoške delavce iz šmarske občine. Udeležilo se ga je okoli dvajset slušateljev, seminar pa je organizirala šmarska Delavska univerza v skladu s programom, ki si ga je zastavil aktivni prosvetni delavec pri občinski konferenci ZK Šmarje pri Jelšah.

Na seminarju so razpravljali o idejnosti pouka, spregovorili pa so še o družbeno politični ureditvi naše države in o zadnjih spremembah v naši družbi.

Seminar na Dobrni je uspel, čeprav bi se ga lahko udeležilo več prosvetnih delavcev.

VESELO V GORE

Konec prejšnjega meseca so v Rogatcu ustanovili planinsko društvo, za predsednika pa so izvolili ing. Karla Cesarja. Novoustanovljeno planinsko društvo v Rogatcu ima sedemdeset članov, imeli pa so že prvo sejo, na kateri so sprejeli finančni načrt in pa načrt dela za tekoče leto.

Planinska dejavnost v Rogatcu ni neznanja stvar, saj se na osnovni šoli že precej časa ukvarjajo s tem športom. Pionirji in mladinci osnovne šole Rogatec imajo svoj planinski odsek, ki prireja samostojne izlete in vse, kar je v zvezi s planinstvom. Predsednik tega odseka je prizadevna mladinka Metka Škerjanc.

Mladinski odsek planinskega društva pripravlja tudi planinsko šolo, na kateri bodo predavali predavatelji iz Celja in okolice. Predavanja bodo brezplačna, iz solidarnosti do mladih v Rogatcu pa tudi predavatelji ne zahtevajo ničesar.

KUHARSKI TEČAJ

V novoobnovljeni podreški šoli se je že v prejšnjem mesecu začel kuharski tečaj, ki je trajal do 4. februarja. Na njem so se kmečka dekleta spoznala z umetnostjo kuhanja, saj bo večina njih ostala doma na kmetijah, kjer bodo lahko koristno uporabljale pridobljeno znanje.

Tečaj je obiskovalo 16 mladih deklet, vodila pa sta ga tovarišica Janova in Gabrono

va. Dekleta so se v šoli dobro počutila, šola pa je hkrati tudi edini prostor, kjer se lahko zbirajo podreški občani. Dekleta skupaj s tovarišico Mežičevo pripravljajo igro Poslednji mož, ki jo bodo poklonile ženam za njihov praznik, osmi marec.

ORGANIZIRANOST KOMUNISTOV

V preteklem tednu se je v Šmarju pri Jelšah sestala komisija za organizacijo in razvoj pri občinski konferenci ZK. Govorili so o organiziranosti komunistov v občini in o nekaterih spremembah v zvezi z organizacijo v posameznih aktivih ZK po gospodarskih organizacijah in na terenu. V razpravi so se dotaknili še sprejema novih članov v ZK in ugotovili, da bo treba sprejemati samo najboljše in najsposobnejše.

»TIM« TUDI URADNO

Minul teden je bil iz registra gospodarskih organizacij izbrisan Rudnik rjavega premoga Laško, na novo pa registrirana organizacija združenega dela »TIM« Laško s tremi temeljnimi organizacijami združenega dela. Proizvodnja premoga se bo v letošnjem letu zmanjšala za tretjino, torej za okoli 30.000 ton. V teh dneh je iz rudniških oken prišla v novo tovarno izolacijskega materiala nova skupina rudarjev, ki zamenjujejo kramp in lopato z lažjim, vendar tehnološko bolj zahtevnim delom.

VODOVNIK JE BIL MED UPOKOJENCI

Iz Pivovarne nam je bilo sporočeno, da je bil direktor Ivan Vodovnik navzoč na novoletnem sprejemu in pogostitvi upokojujencev. Naše prvotno sporočilo je bilo v tem pogledu nepopolno, za kar pa nismo krivi mi, marveč tisti, ki so nas o srečanju obvestili.

Z EVIDENTIRANJEM V ŠIRINO

Občinska konferenca SZDL bo ta teden pripravila posvet s predstavniki vseh političnih organizacij, delovnih

organizacij in samoupravnih organov o stalnem evidentiranju občanov za pomembne družbene funkcije na vseh ravneh v občini. Ta aktivnost ni potrebna samo zaradi rednih in občasnih kadrovskih sprememb, marveč tudi zaradi potreb po večjem številu samoupravno aktivnih občanov, kar bo zahtevala uvedba delegatskega sistema v družbi.

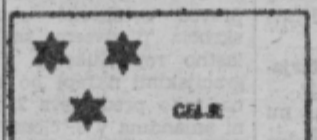

VANDALIZEM V ŠOŠTANJU

Čeprav smo v Šoštanju že vajeni, da nekateri objestnejši pomoči predstavljajo smerokaze ali pa celo ruvajo iz tal prometne znake, je to, kar se je zgodilo na pokopališču, le malo preveč.

Šoštanjško pokopališče zaradi selitve rudniško ogroženega področja v Podkraj pri Velenju že tako kaže klavirno podobo. Ljudje so že itak več ali manj nejevoljni, ker se pri posameznih prekopih nekateri spomeniki tu in tam tudi poškodujejo. Višek nejevolje pa je povzročilo nedavno nočno podiranje nagrobnih spomenikov, izmed katerih so nekateri precej visoki in so se pri padcu seveda poškodovali.

Prizadeti so vandalizem, kakršnega v Šoštanju še ne pomnimo, upravičeno obsodili, saj gre za skrunitev grobov, da o gmotni škodi sploh ne govorimo. Nekateri prizadeti so zadevo prijavili tudi postaji Ljudske milice Šoštanj.

TOPLI OBROK V ŽELEZARNI

V štorski železarni, kjer so se dolgo ukvarjali z reševanjem toplega obroka, so problem ugodno rešili. Dogradili so novo centralno kuhinjo pri internatu poklicne šole na Lipli. Ukinili so dostavo toplega obroka v porcijah in namesto tega uvedli delitev hrane v posebnih jedilnicah. Tako so ukinili mrzlo malico in uveljavili dve vrsti toplega obroka.

Takšno razdeljevanje toplega obroka je vneslo več reda in omogočilo točno evidenčno nad razdeljevanjem. Seveda pa je tak način prehrane med delom tudi bolj higienski in ob kavi prijetno poklepetala. Njegova zadržanost je kmalu izginila, vendar pa sem tega skromnega človeka komaj pripravila, da je povedal kaj več o sebi in svojem delu.

KONEC SMUČARSKÉ ŠOLE V ŠTORAH

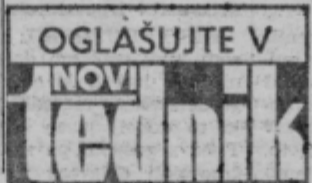
Tudi letošnje zimske šolske počitnice je smučarska sekcija Partizana-Kovinarja v Štorah izkoristila za organizacijo smučarskih tečajev. Šolo smučanja so izvedli v osmih skupinah, tri so vadile pri Celjski koči, ostale pa na terenih pri domu železarjev na Svetini. V tečaju so bili tudi mladi smučarji, ki se pripravljajo na tekmovanja.

Pri Celjski koči je vadilo 40 otrok, na Svetini pa 65. Zaključek šole je pokazal, da je vadba uspela. Mnogi so se naučili prvih elementov smučarske šole, drugi bolj izurjeni pa so potrdili, da bodo tudi letos krepko posegli v borbo za najboljša mesta na občinskem in drugih tekmovanjih.

VOLILNE KONFERENCE

V teh dneh so v žalski občini v teku redne letne volilne konference aktivov zveze mladine v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih. Mladina na teh konferencah ocenjuje svoje dosežke in aktivnost, ocenjuje položaj mladih v konkretnih pogojih ter sprejemajo programe o bodoči aktivnosti. Na konferencah sodelujejo tudi predstavniki Občinske konference Zveze mladine ter skupaj z mladimi iz aktivov načrtujejo bodoče akcije in naloge mladih v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih.

V okviru društva ljudske tehnike je 1954. leta pričel delovati prva samostojna lokalna radijska postaja v Sloveniji. Pričeli so skromno oddajati namreč samo nedeljah. Poslušalci, ki so li v veliki večini kmetje, program radia šmarje pri Jelšah zelo dobro sprejeli, so se jim takratni uslužbenca radia znali dobro približati. Na pobudo poslušalcev mnogih družbeno političnih delavcev so takratni program razširili in oddajali tudi četrtkih. Vendar tudi to zadostovalo. Zeleli so vedno več, želeli so še podrobnejše seznanjati ljudi z novicami vseh okoliških občin. Tako je čez nekaj časa program preselil še v torkovo popoldne. Trikratno oddajanje teden je poslušalcem prineslo mnogo zanimivih oddaj.

V letu 1973 so šmarski dijci sklenili razširiti program na pet dni v tednu. To pomeni, da bodo pričeli z novim liko stalnega programa. Na je dejal Caci Cerjak, napovedovalec in urednik zabavnega glasbenega programa, bodo februarju pričeli oddajati di ob ponedeljkih in petkih vsak dan po eno uro. Bistvo

„UDO“

Na redni progi se po kaj gladki cesti premikata tobos. V njem se tarejo in niki. Le-tj so po večini šolji, ki se vozijo v mesto in znanja. Njih čaka bodočnja. V šoli jim bo vsaka do ocena zagotovila, da jim življenje ne bo žaljava.

Redki med njimi so niki, ki se že leta vozijo tovarne na delo. Po »šitust« izmučene dobrotni avto zopet popelje na njihove move. Med temi sedi mladi ki na pol spi. Naprej s njena glava skriva nagublice. Le ostareli klobuk in nošena obleka pričata, da pripadnik turistov, ki pojo na oddih.

Tesno poleg njega sta dva precej košata fanta. Na dogodivščin si domni

IGRAT

Prijatelji gledališča zagotovo spoznali osebo vam jo danes predstavim. To je dokaj znana ce amaterska gledališka igra Metka Vidmarjeva, ki s najbolj uveljavila z vlogronike v Zupančičevi Viki Deseniški. Da bi izvajaj kaj več o njej, smo jo p silili za kratek razgovor.

— Koliko časa se že u jate z igranjem?

Amatersko se ukvarjam igranjem že dalj časa, živno pa 7 let.

— Pri katerih amate skupinah ste že vse igra

Največ sem igrala pri svetnem društvu, Skofj in pri Amaterskem gled (bivšem Delavskem kateremu sem ostala vse do sedaj.

— Katera je bila vaš boljša vloga?

Brez dvoma, to je bil ga Veronike in Zupančičev roni ki Deseniški. S tel lom smo igrali skoraj

ŠMARJE ŠIRI PROGRAM

bo spreminila vsebinska programa. Oboga- ga bodo z nekaterimi in- tativnimi oddajami; z raz- področij družbenega živ- ja.

ko Strašek, glavni ured- radia, je ob tem dejal: dvsem smatram, da je po- po dati poudarek delu penih organizacij, kulturi, športu in delu ljudi na Potrebno je poudariti vo vključevanje v samo- ni morajo biti tudi bolj mirani o delu raznih us- od komisij pri občins- skupščinah do dela ko- pri družbenih organiza- us-

binska razširitev progra- bo vsekakor zahtevala do- se naloge, ki jih bodo mo- delavci radia opravljati. ti bodo morali nove so- vece, ki bi posamezne od- vodili, saj le-te terjajo mo poznavanje določene lematike v posamezni mi, ki bi jih naj oddaje vnavale.

ri oblikovanju posamez- oddaj, je dejal Vinko šek, »moramo doseči, da bomo oddajali kot dialog ustvarjalcem oddaje in

sodelujočimi; to pa bomo do- segli predvsem s čim prist- nejšim stikom s poslušalci. Dialog mora biti sprejemljiv in razumljiv za vse poslušal- ce, saj je le na takšen način možno najti pravi kontakt, ki je v radijskem poročanju naj- bolj potreben.«

Z razširitvijo programa se bo morala razširiti tudi mreža dopisnikov iz vseh občin. Ob- javljali bodo vesti, ki bodo pi- sane kvalitetno in bodo zani- male širši krog poslušalcev. Nove dopisnike čakajo tudi primerni honorarji.

Na kratko se bom ustavila ob pomembnejših oddajah šmarskega radia. Ob nedeljah je na sporedu osrednja infor- mativna oddaja **Od Pohorja do Sotle**, ki zajema dogodke iz vsega tedna. Izpolnjena je z intervjuji, kratkimi magne- tofonskimi zapisi in reporta- žami.

Kmetijska oddaja, ki je na sporedu vsako nedeljo, je na- menjena izključno kmetom. V njej sodelujejo predvsem strokovnjaki. Oddaja zajema tudi rubrike kot so Za vrtič- karje, Za čebelarje in Kaj pri- naša Kmečki glas. To oddajo financirajo kmetijski kombi- nati iz naših krajev je od-

da, v kateri na kratko po- ročajo o zanimivih dogodkih v občinah na vseh družbenih področjih. Na sporedu bo ob ponedeljskih, torških, četrtkih in petkih.

V programu radia Šmarje so pogrešali sodelovanje mla- dih in opisovanje njihovega dela. **Mladinska oddaja** je pr- va novost v razširitvi progra- ma in bo na sporedu ob pone- deljskih (vsakih 14 dni). Dru- ga novost je oddaja **Iz dela naših kolektivov** — v tej bo- do skušali prikazati probleme, s katerimi se srečujejo delav- ci. Dotaknili bi se tudi dela sidikalnih organizacij. Tor- kova novost bo oddaja **Torko- va šafeta**. V tej bi občani po- stavljali vprašanja predstavi- kom družbenega in politične- ga življenja, ki bi nanje po- skušali najizčrpnije odgo- varjati.

Sportne oddaje doslej niso imele. Prav je, da bodo tudi tu naredili korak naprej. V njej ne bodo poročali le o športnih rezultatih, temveč se bodo dotaknili tudi aktualnih vprašanj s področja športa.

Ob razširitvi programa bo- do prišli na svoj račun tudi mladi poslušalci. Poleg Vese-

lega juke boxa — zabavno- glasbene oddaje za mlade, bo- do le-ti dobili vrsto novih od- daj. Ena izmed takih je **Sole- šolam**. V tej oddaji bi našli svoje mesto učenci osnovnih šol. V njej bi sodelovali s svo- jimi prispevki iz dela na os- novnih šolah. Oddajo bosta vodila učenec ali učenka os- novne šole; priprava pa bo potekala skupno z glavnim urednikom. Oddaje **Sole-šolam** bodo na sporedu vsak petek.

Vsem poslušalcem radia Šmarje pri Jelšah se torej obeta mnogo novosti, mnogo prijetnih uric ob radijskem sprejemniku. Prikaz nekaterih oddaj je zelo skromen, kajti včasih že glasba pove mnogo več kot besede. V njihovem programu pa je in bo mnogo glasbe, zato jim prisluhnite.

Vsebinska in časovna razši- ritev programa radia Šmarje pri Jelšah je gotovo pomem- ben dogodek. Napovedovalec in urednik zabavnoglasbenega programa radia, Caci Cerjak je ob tem dejal: »Vse to je le pohvalno vredno. Upamo, da nas bodo poslušalci v novi preobleki še topleje spreje- li...«

MARINA KOČEN

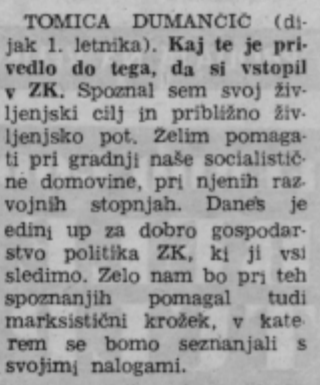
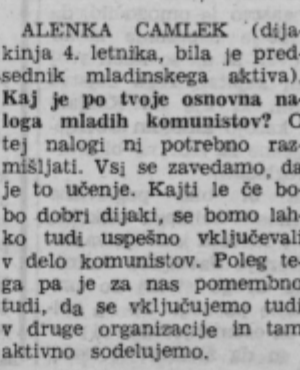
mala anketa

MLADI KOMUNISTI

Tik pred novim letom so na velenjski gimnaziji spre- jeli v ZK enaindvajset dijakov. To je bil eden najpomemb- nejših dogodkov v zadnjih letih. Mladi komunisti se bodo morali odslej seznanjati tudi z marksizmom. Posebej v ta namen so na šoli ustanovili marksistični krožek, ki ga bo- do lahko obiskovali tudi ostali dijaki, medtem ko je za komuniste obiskovanje krožka obvezno. Mentor te sekcije je profesor Andrej Medič. Njegova naloga je, da mladim priskrbi ustrezne predavatelje, ki bodo govorili o temi, ki si jo bodo mladi marksisti sami izbrali. Krožek je po- možno sredstvo za marksistično vzgojo, šola za komuniste in priprava nekomunistov za vstop v ZKJ.

IZTOK HUDOMAL (dijak 2. letnika, predsednik mladinskega aktiva na šoli) **Kaj si se vključil v ZK?** Moj namen je, da čimbolje spoznam naš družbenopolitični sistem, državno ureditev in napake ter težave našega sistema. Vključeval se bom tudi v razprave na raznih sestankih in uveljavljal svoje mnenje, kot ga ne bi mogel nikjer drugje. To so glavni razlogi za moj vstop v zvezo komu- nistov.

ALENKA CAMLEK (dija- kinja 4. letnika, bila je pred- sednik mladinskega aktiva). **Kaj je po tvoje osnovna na- loga mladih komunistov?** O tej nalogi ni potrebno raz- mišljati. Vsaj se zavedamo, da je to učenje. Kajti le če bo- bo dobri dijaki, se bomo lah- ko tudi uspešno vključevali v delo komunistov. Poleg te- ga pa je za nas pomembno tudi, da se vključujemo tudi v druge organizacije in tam aktivno sodelujemo.

DUSKA TIZMONAR (dija- kinja 3. letnika). **Kako si predstavljaš svoje delo v ZK?** Direktno se v zvezo komuni- stov še ne bom mogla vklju- čevati, ampak se bom potru- dila tembolj pri delu v mark- sističnem krožku, kjer bom razčistila nekatere pojme v zvezi s socialistično ideologi- jo in mojimi pogledi na svet. Prav gotovo se bo treba še naprej ukvarjati tudi z dnev- nim tiskom.

JOZE HUDALES (dijak 3. letnika). **Kaj meniš o tako množičnem vstopu mladih v ZK?** To je odraz smeri, ki jo je zavzela naša ZK po Tito- vem pismu. Mladi smo se za- vedli napak, ki so v ZK in tako tudi poskušamo pomaga- ti pri odpravljanju teh ne- pravilnosti v naši družbi. Verjetno je bil to naš glav- ni vzrok za takšno množič- nost in zainteresiranost naš- ih dijakov pri vstopu v ZK.

Naša ZKJ se je tako obogatila z mladimi ljudmi, ki so polni revolucionarnega duha, prežeti z idejami in mi- slimi, če pa je treba zgrabijo tudi za lopato. Nekaj časa še ne bodo direktno izpostavljeni vsem težavam naših sta- rejših tovarišev — komunistov, ampak se bodo najprej seznanjali s svojimi nalogami v ZK in pomembnimi do- godki v svetu.

BORIS MLINAR

OST

bi dremajočega spravila v... Vsaj eden od njiju... bi sedel... kaj, dregni ga in mu... da bom bruhal.«... odvrne drugi, »ju- sedem jaz.«... v življenju še nista občuti- strpanosti. Ni jima še do- sedenja v šolski klopi... domoštvo zmaguje...... se zdrami in skoči... V snu se mu je zde-... na ga sprevednik opozar-... postajo. Fanté se usede... njegovo mesto. Svoj porog-... nasmeh zastre z neureje-... tivno... zadnjega konca avtobusa...... jokuje glas sošol-...... sedet; mojega dobre-... četa! Le čakaj, bova že...... čunala!« S. M.

NATAKARICA SLAVICA

BIFE Novak Miro, Gotov- lje pri Zalcu.

Ne gre za reklamo pijače in jedade. Gre za razgovor z natakarico SLAVICO, ki je v bifeju že okoli štiri leta. Že res, da sta pijača in jedade na dostojni, solidni vi- šini. Še bolj res pa je, da je prav natakarica SLAVICA tista, ki pripomore k do- bremu obisku, saj je včasih v bifeju skoraj pretesno.

— **Koliko let teptate zem- ljo?**

— Kmalu bo štiriindvajset.

— **Kje ste doma?**

— Nad Dobrno. Mlada sem šla od doma. Bilo je premalo kruha za vse in zgodaj sem se postavila na lastne noge.

— **In se vam zdi ta poklic težak?**

— Nitj ne. Z veseljem ga opravljam. Tudi gospodar je dober z menoj. To mi veliko pomeni. Zasluzek je srednji,

zgladi in spet smo dobri pri- jatelji.

— **Kakšnim gostom najraje strežete?**

— Tega me ne bi smeli vprašati. Z enako vmeno po- strežem vsakogar. Ne leta in ne stan nista važna. Srečna sem, če je gost s strežbo za- dovoljen in da še pride. Sre- čaš pa v gostilni vsake vrste ljudi. In v tem je naš poklic zanimiv. Rada imam vesele, sproščene ljudi. In takih je tukaj kar precej.

— **Seveda mislite tudi na bodočnost?**

— To pa je moja skrivnost. Rada grem tja na Dobrno, ra- da se spet vračam. Nekaj pa bi k temu le pristavila: Mno- gi mislijo, da smo natakarice vsakomur naprodaj. Pa temu ni tako. Tudi natakarica je človek, ki zvečer z utrujenimi nogami razmišlja o marsičem. Tudi na jutrišnji dan.

— **Tako je. Slavica na zdravje!**

-dk

GRATI

oveniji, to je od Kozjega do Savinjske doline. So-... val pa smo tudi na ob- ki in republiški dramski...
Kaj vam pomeni igranje?... besedo rečeno — mno- pomeni mi razvedrilo, za- duševno hrano.
Nameravate še naprej...... kolikor... bodo... nosti do doma in službe... voljevale.
Darja Glančnik

Nagrajeni reševalci

Za nagradno križanko Novega tednika, ki je bila objavljena v 3. številki, dne 25. januarja, smo iz- zrebali:

1. nagrada 100,00 din: FANI TOPLAK, Polzela 4;
2. nagrada 50,00 din: JAKOBINA PEJHA, Rogaška Slatina 143;
3. nagrada 50,00 din: SONJA SPES, Strmec pri Vojniku.

RESITEV:
VODORAVNO: VOS, APZ, ešalon, Ostržek, ena, sa- mogovori, fillala, Lesko- var, Siptar, kaolin, emir, Jalta, ogibi, deca, NO, tov, Ian, past, Kecal, JG, prstan, Vera, roj, Eol, Atal, Jordan, stavba, čes, li, ati, komandos taktič- nost, ajvar, EO Antarkti- ka, lai, derivat, njorka, sirek, drevoredi, ker, ar, etaža, Anna, ocet.

SREČANJE

V soboto, 27. januarja je bilo v šoli Kozje srečanje nek- danjih in sedanjih učencev 8. razreda. Zbrali smo se zato, da bi nam dijaki in učenci šol v gospodarstvu pripovedo- vali o svojem življenju in šo- lanju, o težavah in lepih straneh tega novega življenja in nam tako olajšali odločitev, pred katero stojimo, ko se odločamo za naš bodoči po- klic.

Za naš osmi razred je bila ta oblika poklicnega usmer- janja prijetna novost, ker smo se lahko ob prijetnem kram- ljanju z dijaki, ki so bili še pred nedavnim na naši šoli, povsem sprostiti in doobra spoznali novo življenje, ki nas čaka.

Srečanja mladih, ki sta ga omogočila uprava šole in po- verjenik za poklicno usmerja- nje Vida Bizjak, so se udele- žili naši prijatelji z gimnazi- je, gimnazije pedagoške sme- ri, ekonomske srednje šole, gostinske šole in trgovske šole iz Celja, stežkarske šole iz

Rogaške Slatine; uprave obra- ta Melka iz Kozjega ter šole za laborante in kadetske šole za mlilčnike iz Ljubljane. Učenci 8. razreda smo postav- ljali vprašanja o vsem, kar nas je zanimalo o posameznih poklicih. Naši prijatelji so nam iskreno odgovarjali, ta- ko da smo se po dvehurnem pogovoru razšli z željo, da bo tako srečanje postalo vsako- letna tradicija. Drugo leto bo- mo tudi mi našim sedanjim sedmošolcem odgovarjali na vprašanja in jim tako omogo- čili čim lažjo izbiro poklica. Danes smo skoraj vsi že trd- no odločeni, kam bomo šli, ko končamo 8. razred kozjan- ske šole.

Vsem prijateljem, upravi šole in poverjeniku za po- klicno usmerjanje se v imenu 8. razreda iskreno zahvalju- jem in trdim, da nas bo taka oblika srečanj še naprej veza- la na šolo, v kateri smo preži- veli osem prelepih let.

Za 8. razred: VLASTA ZUPANC, 8. r.

Gornjesavinjsko kmetijstvo

JE „SKRIVNOST“?

Ne mine mesec, tudi ne teden, ko bi v Zgornji savinjski dolini ne imeli »oglednikov«. Iz vse države prihajajo, predvsem takšni, ki jim je do hitrejšega razvoja zasebnega kmetijstva, skladno z našim družbenim sistemom. Prihajajo ljudje in imajo kaj videti. V tej občini zberejo vsak dan po 12.000 litrov mleka. V tej občini je od 3.300 krav in odraslih telic že 60 odstotkov takih, ki se ponajša s potrdili, da so čistopasemske živali. Po vsej dolini, od Mozirja pa do Logarske doline v eno in po Zadrebki dolini v drugo smer se kmetje ukvarjajo tudi s turizmom. Nekateri imajo na voljo po 20 in več ležišč. Za vsako dobro stvar, ki se utegne dobro obrniti v dohodek, imajo posluh. Lani so na primer posadili 5 hektarjev z jagodami. Če poletje ne bo obrodilo upov, bo kriva kopna zima, pa tudi nekvalitetne sadike, iz Ormoža. Statistika izpred dveh let našteva, da so kmetje imeli 221 traktorjev, 623 moornih kosilnic, 449 električnih pasturjev, 173 puhalnikov, 92 molznih strojev, 33 naprav za prevetrovanje krme, 41 samonakladalnih prikolnic, 28 mlekaric, da ne štejemo mnogih manjših in koristnih naprav. 28 kmetov je pred dvema letoma imela moderne hleve na odplakovanje. Vse te številke so dandanes še mnogo večje.

Kako? Od kod? Kje je skrivnost tega vzpona?

Referent za kmetijstvo pri občinski skupščini Vlado Miklavc, podrobneje ste ga spoznali v prejšnji številki ted-

nika v rubriki »Obrazje«, nava- ja med mnogimi vzroki tri poglavitne:

● Prvič, da niso predolgo oklevali in ogledovali, marveč so pogumno že pred leti z vsemi razpoložljivimi sredstvi in oblikami podprli vsakega, ki se je kot kooperant zadruga želel preusmeriti v blagovno proizvodnjo, ki je bil pripravljen tudi sam nekaj žrtvovati in investirati.

● Druga dobra stvar je bila, da so v tej občini vsi, tako občinska skupščina z ustreznimi organi in službami, kmetijska zadruga in politične organizacije družno sodelovale v procesu pospeševanja sodobnega kmetijstva in družbenemu razvoju ustreznih odnosov na podeželju. Danes v tej občini na področju kmetijstva dela sedem ali osem inženirjev agronomije, 11 kmetijskih tehnikov, poleg tega po svoji strani veterinarji in seveda tudi ekonomisti.

● Tretja stvar, ki pa se je v tej dolini tudi zavedajo, je bila startna osnova, ki jo je, resnici na ljubo, dal les. Gozdno bogastvo je omogočilo, da so kmetje uspešneje lahko sodelovali in da so imeli svoj začetni kapital. Tega dejstva bi tisti, ki kje na Kozjanskem kažejo kmetom Gornjesavinjčane za vzor, ne bi smeli spregledati.

Tole bi bile poglavitne »skrivnosti« velikega naskoka, ki ga v razvoju kmetijstva beleži Gornja Savinjska dolina. Mnoge druge stvari so prišle same po sebi. To na primer, da osemenjevanje ni problem in da živinorejci hoče-

jo le zagotovilo, da je seme v torbah osemenjevalcev res kvalitetno. Tudi to, da kmetom še na misel ne pride, da bi teličke, ki se povrže in kaže dobre lastnosti mlekarice, jadrno ne privezali v domači hlev. Ker jim gre tudi za dobro ime, znajo biti v tej občini tudi rigorozni, kot so bili v primeru, ko je kmet bil drugič zasačen pri oddaji mleka, močno razredčenega z vodo. Pa ga ni toliko prizadela kazen 150.000 starih dinarjev, kot mesečna prepoved odprodaje mleka.

Seveda še niso vsi kmetje v občini krenili po poti napredka, res pa je, da je vedno manj tistih, ki oklevajo.

J. KRASOVEC

Stanovanjsko-komunalno in gradbeno podjetje LAŠKO

razpisuje prosto delovno mesto

SALDOKONTISTA

POGOJI:

končana srednja ekonomska šola ali nedokončana srednja šola in tri leta prakse v knjigovodstvu.

Nastop službe možen takoj. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Govori odbornik IVAN VRANIČ

KAKO SKUPŠČINA?

zato se mi zdi, da se bomo morali z njim precej več ubadati. Tudi vprašanju urbanističnega razvoja bomo morali posvetiti več pozornosti, predvsem zaradi tega, da se ohrani kar največ rodovitne zemlje, saj se lahko naselja razvijajo tudi ob robu doline, kjer zemlje ni tako škoda. Kasnitve pri posameznih urbanističnih programih pa so slabo vplivale tudi na razvoj nekaterih krajev. Vransko je že med njimi.

Vprašanje: Kako ste povezani z villici in ali ima skupščina posluh za probleme, ki jih v njihovem imenu izražate na sejah?

Odgovor: Odborniško delo ni ravno lahko. Če bi sešel ves čas, ki mi ga vzame ta dolžnost, ga je skupaj prav gotovo za najmanj en mesec v letu. Hodim na zbere občanov in redno prenašam njihove pripombe, predloge in stališča na sejo skupščine. Ne vem, kako je drugod. Toda pri nas v žalski občini je do teh vprašanj velik posluh.

Skupščina si vedno vzame čas, da razčisti to ali ono konkretno zadevo, ki teži občane. Pohvaliti pa moram tudi upravne službe, ki si prav tako zelo prizadevajo, da bi kar najhitreje reševali zadeve, s katerimi se pojavljajo pred njimi občani.

Vprašanje: Ste predsednik sklada za pospeševanje kmetijstva. Kaj dela vaš sklad, kakšne so težave?

Odgovor: Največji problem delovanja tega sklada so resnično premajhna sredstva, ki jih v glavnem potrošimo za delo inšpekcijskih služb, nekaj pa smo jih porabili tudi za plemenjake. Denar je velik problem. Mnogo je vprašanj, ki bi se jih morali lotevati, pa ostajajo nerešena. Sicer pa mislim, da je eden osnovnih problemov v kmetijstvu vprašanje cene kmetijskih proizvodov. Najprej bo potrebno urediti to, ostalo bo potem hitreje steklo.

Vprašanje: In naloga za bodoče?

Odgovor: Na zadnji seji skupščine smo sprejeli program aktivnosti za vse leto. Obsežen je in zahteven, seveda pa pridejo zraven še naloge, ki jih ni mogoče planirati. Kmet sem, zato še enkrat poudarjam, da bo treba kmetijstvo še bolj spremljati, še bolj vplivati na njegov razvoj ter usmerjati to gospodarsko panogo. Tudi okoli hmelja se porajajo problemi, ki jih bo treba rešiti. Gre seveda predvsem za ceno. Sicer pa mislim, da smo z delom doslej že marsikaj uspešno rešili in tako bomo delali tudi v bodoče.

B. S.

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Skodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Artomota

19.

CELJE

»Kje si ti doma?« Rahela se je zdrznila, dvignila je glavo in iskala z očmi po ravnini, kam bom pokazal. Sel sem z očmi po oprani državni cesti skozi madžarske vasi.

»Vidiš Lakoš? Ta je od Črnega loga levo, v drevju je nekaj hiš.«

»Poleg je hiša z jagnjedi,« je živahno čebljala. »Vidim.«

»Zdaj pojdi po cesti naprej, skozi šumo.«

»Da.«

»Tu je ovinek. V tem drevju je Hotiza, nato je cesta ravna. Vidiš na koncu marof?«

»Vidim.«

»To so Grede. Na drugi strani ovinka je drugi marof, marof Julca. Zdaj pojdi po poljski poti, ki se loči od ceste. Vidiš tam vode?«

»Vidim.«

»To je Bistrica.«

Rahela je molče gledala vode, ki so žarele v soncu.

Nepremično je zrla in bal sem se jo zmotiti v tem svetem molku. Ne da bi odtrgala pogled od kraja, kamor sva prišla od Sv. Trojice, me je tiho vprašala:

»Tam rasejo bele tulpike?«

Njeno roko sem stisnil k sebi. Ničesar ji nisem odgovoril.

Z velikih trtnih listov so padale debele kaplje. Sonce je zašlo.

»Rada bi živela tam,« je odgovorila, kot da bi bila sama na hribu. »S teboj bi bila in nič naju ne bi moglo motiti.«

Vedel sem, da misli na prestane bolečine, o katerih nisva govorila niti besede. Kaj bi govorila. Vedela sva, da morava pozabiti trpljenje.

Nekaj vran je plavalo po čistem zraku z ravnine sem v hribe. Tu in tam se je obrnil klopotec.

Od čakovca se je tu in tam slišalo grmenje. Iz Mure preko neba čez hribe je bila razpeta mavrica. Vidno je padal mrak.

»Pojdva,« je rekla Rahela.

Zadržal sem jo. Hotel sem ji še nekaj povedati, svoje srce bi ji rad odkril do zadnjega kotička. Pogledala me je.

»Kaj bo z nama?« sem jo vprašal.

Ganila je glavo.

»Ne vem,« je rekla in me otroško pogledala.

Tako blizu nje sem se čutil varnega.

Počasi sva šla od cerkve proti klanecu. Ciprese so stale napojene z vodo. Križi so se še na pol posušili.

Stala je tiha med križi in med nizkimi cipresami. Se je blede svetloba poljubljala njene stave, sive zidove.

Bil je temen hladni večer. Prišel sem tiho v farof. Prepričan sem bil, da me ni nihče opazil. Tipajoč sem poiskal divan. Moja veriga je skočila k meni.

Takrat je potrkala na vrata dekanova sestra Treza. Po trkanju sem jo spoznal.

»Naprej,« sem se oglasil in prižgal luč. Tistega smehljaja ne bom pozabil. Prinesla mi je večerjo. Na velikem nelepem obrazu ji je igral nasmeš, pred katerim sem se zgrozil.

»Večerjo sem vam prinesla,« je dejala in čakala, kaj bom rekel. Večerje še nikoli nisem dobil v svojo sobo. Zdaj se je to zgodilo prvič, odkar sem v Lendavi.

Jedli smo zmeraj skupaj v obednici, dekan, kaplan Sernek in jaz. Zelo me je prizadelo, čeprav si dekanove družbe nisem želel. Seznaval sem si čevlje in sem čakal, da bo še kaj rekla.

»Dobro,« sem dejal in postavil čevlje pod posteljo. Treza je odšla.

Nisem pričakoval, da se bo moje srečanje z Rahelo že danes zvedelo na farofu. V Lendavi ima ušesa vsaka

stena, vsako drevo in vsaka trava. Lendava je pravo gnezdo.

To je torej moja najnovejša kazen: jedel bom v svoji sobi. Ne prav nič mi ne more dekan. Ne bojim se nikogar. Opore sem čutil v administratorju Grafiču. Kaj mi vendar more dekan Jerebič.

Sedem sam za mizo, truden od hoje in viharnega večera. Vzel sem žlico in se nagnil nad jed, iz katere se je kadilo. Ni mi dišala. Vedno znova se mi je vsiljevala misel, kako bom v bodoče živel na farofu pri Jerebiču.

Kaj mi mar, ko je vendar Rahela moja!

Moja je in nobena človeška sila mi je ne more vzeti. V njeni vazi, ki je polna suhih rož, bodo spet cetele dišeče vrtnice, škrlatne sončne rože, ki bodo pri meni, ko Rahele ne bom videl. Drhtel sem od lepe misli, ki je prodira v ta kraj, kjer sem bil zasovražen.

Večerjati nisem mogel. Luč je svetil na posodo in hrano, ki mi ni bila mar.

Treza je potrkala pri kaplanu Serneku na vrata. Poklicala ga je k večerji, kakor je storila sleherni dan pri obeh. Sta je po cementu z nakovanimi čevlji, glasno, da je odmevalo od sten.

Kaplan Sernek je podrsl s stolom, zaprl knjigo in spet utahnil. Mogoče je prisluskoval, kaj delam jaz: če večerjam ali se čudim izpremembam.

Kaplan je odprl vrata, jih zaklenil in šel v obednico.

Najraje bi ugasnil luč in legel. Toda Treza bo gotovo prišla po posodo. V vsem farofu se ni ganila žva duša. Le iz kuhinje se je slišal pratrigan govor. Moje mesto pri mizi je prazno. Vsi v hiši govorijo samo o meni, to sem vedel. Le komu se je tako mudilo do dekana z novico o mojem sprehodu, si nisem mogel misliti.

Na hrani se je napravila strd. Pustiti je nisem smel, ker bi vsi v farofu vedeli, da mi je šlo do živoga.

Imel sem sicer lonček, v katerem sem si bil prinesel zabelo. Toda lončka nisem mogel nikjer skriti, ker mi je Treza pretaknila vse stvari, ko je pospravljala. V silni sem pograbil krožnike in jih nesele na stranišče. Spustil sem vodo in hitel nazaj v sobo. Do čudnih stvari pripelje človeka tako življenje. Begam, nikjer ne najdem mesta, dajem si poguma. Nikogar se ne bojim, a se vendar tresem pred dekanom, pred Trezo, pred vsakim človekom.

Žlico in vilice sem umazal, kot bi večerjal. Vse sem tako pripravil, kot bi jedel. Vzel sem časopis v roko in čakal, kdaj pride Treza po posodo.

Veriga je skakala po časopisu. Nisem je odrinil ko po navadi, kadar sem res čital časopis. Gladal sem jo in ona je gledala mene.

SODOBNO SKLADIŠČE AVTOSTROKE V CELJU na vogalu Miklošičeve in Kocbekove ulice

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Skodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

Planinstvo

DRUŠTVO IN TEŽAVE

Jože Kučer je postal predsednik Planinskega društva v Zalcu leta 1970. Takrat je imelo društvo v svojih vrstah 334 članov. Zaposlili smo ga, da nam odgovori na nekaj vprašanj.

Kakšne uspehe je društvo doseglo v zadnjih dveh letih?

Predvsem smo uspeli, da se občani Zalca posebno pa mladina množično udeležuje v planinski dejavnosti. V

vodnikov in inštruktorjev. Glede materialnih razmer pa bi omenil, da pri organiziranju izletov v planinski svet potrebujemo tudi določena sredstva, saj na primer pionirji — planinci ne zmorejo stroškov za enodnevne ali dvodnevne izlete. Pri tem bi nam morali nuditi večjo pomoč v okviru OZTK in morda v okviru Krajevne skupnosti Zalec, kjer telesnokulturne organizacije v krajevni skupnosti Zalec med seboj niso povezane. Nove možnosti vidim v novoustanovljenih telesnokulturnih organizacijah in na novo formiranem aktivu zveze komunistov.

Znano nam je, da so pri TVD Partizan v Zalcu formirali aktiv zveze komunistov. Kaj menite o tem v Planinskem društvu Zalec?

Upravni odbor društva je na zadnji seji še sprejel sklep o formiranju aktiva ZK v PD Zalec. Pričakujemo, da bo reševal tiste težave, s katerimi se srečujemo — zlasti s kadrovskimi in materialnimi. Aktiv ZK naj bi skrbel tudi za to, da bodo telesnokulturne organizacije v Krajevni skupnosti Zalec delovale bolj enotno in si medsebojno pomagale pri delu.

T. TAVČAR
P. S. V zadnjem NT se nam je pri objavi fotografije Jožeta Ruperja v podpis vtihotapil škrt in Ruperja zamenjal v Kučerja. Obema se opravičujemo in danes zato objavljamo kratek razgovor še z Jožetom Kučerjem.

društvo smo dobili precej novih članov. V letu 1971 se je število članov povečalo kar za 127 odstotkov ali za 370 članov. Tudi v letu 1972 se je število članov povečalo, tako da imamo sedaj v društvu 810 članov. Nadalje smo uspeli organizacijsko urediti društvo. Prirejamo tudi množične izlete v planinski svet.

S kakšnimi težavami se srečujete pri svojem delu?

Mislím, da je za uspešno delovanje katerega koli društva potrebno troje: kadrovski, materialni in tehnični pogoji. V zvezi s kadrovskimi zadevami se tudi v našem društvu srečujemo z določenimi težavami. Primanjkuje nam mentorjev, planinskih

PEGGY

Oseba tedna: JOŽE MAROLT

PROGRAMIRAN RAZVOJ

Kar skoraj sredi Mozirja zavije cesta proti Brezju. Po poldrugem kilometru lepe ceste, po rahlem klancu, ki se vije ob robu gozda pridete na kmetijo z idilično lego pod vznožjem Mozirskih planin. Tod je JOŽE MAROLT pred štirinajstimi leti prevzel kmetijo in poprijel za delo. Spočetka je žena še hodila na delo, po rojstvu druge hčere je službo pustila in tudi ona poprijela doma.

Jože Marolt je mlad in sodoben kmet. Takoj po prevzemu kmetije je ugotovil, da po starem, ko se je tod sejalo vse od ajde do krompirja, pa ovsina in koruze, ne bo šlo. Sodoben čas terja tudi drugačno kmetovanje. Zivinorejga je že od nekdanj veselila, zato se je poprijel z vso silo. Najprej je bilo seveda treba pripraviti hlev, ki je terjal krepkih posegov, preden bo dokončno usposobljen, da sprejme vseh 18 glav živine. kakor ima Jože v načrtu. Takole je povzel:

»Moram reči, da so mi na naši Zadrugi šli zelo na roko. Njihova pospeševalna služba je nekaj izrednega. Tu delajo prizadevni ljudje, ki jim je res veliko do tega, da bi tudi kmetje hitreje napredovali. Pregledali smo kmetijo, pregledali poslopja in pripravili smo program speci-

podpisati, da ga bom moral imeti 30 kubikov dovolj. Malo čudno je že, no, pa tudi to je šlo.»

In tako mi je pripovedoval, kako so se lotili dela in danes je že kaj videti. Velik hlev je pod streho in v njem je privezanih že devet glav, štiri glave pa bo privezal že v prihodnjem tednu. Ukvarjati se namerava izključno s pitanjem živine in to v kooperaciji z Zadrugo. Raznišlja pa tudi o kmečkem turizmu. Obstaja možnost, da bi uredil nekaj sob kmetija pa ima prečudovito lego, tako da je resnično moč pričakovati, da bi se tudi s tem dalo v bodoče, kot s postransko dejavo hostjo, še kaj zaslužiti.

V hlevu pa stojita tudi dva lepa konja — konji so njegovo posebno veselje in povedal je, da bo tudi kassneje, ko bo kupil traktor, enega še vedno obdržal. Včasih ga bo tudi še potreboval, v glavnem pa je z njim pač tako, da brez konja ne bo mogel biti, preveč je navezan nanje.

Jože Marolt je krepko zastavil in v kratkih štirih letih, kar je kmetijo prevzel že ima marsikaj pokazati. Dober program in veselje ter volja do dela pa so porok, da bo kmetija v bližnji prihodnosti doživela pravi procvet.

BERNI STRMČNIK

alizacije kmetije ter načrte za preureditev hleva. Ostalo pa seveda ni samo pri tem. Ko sem spravil skupaj ustrezen polog sem pri Zadrugi dobil tudi kredit in pričel sem z delom...

»Pa je steklo vse gladko?« sem se pozanimal.

»O, tako enostavno pa ni šlo. Precej težav sem imel pri Gozdni upravi zavoljo lesa. Prošnja je najprej precej časa ležala v predalih in končno sem dosegel, da sem dobil dovoljenje za les, pa čeprav sem moral

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismu na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo NOVI TEDNIK vsak teden razdelil tri nagrade:

1. 150 DIN
2. 100 DIN
3. 50 DIN

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Naša zadnja fotografija je bila posneta na občnem zboru gasilcev v Zalcu. Največkrat ste prepoznali Ivana Pistricha, upokojenca, iz Soseske Ložnice 82. Postal je torej oseba tedna in v prihodnji številki ga bomo predstavili.

Izžrebali smo: 150,00 din prejme Drago Strahovnik, Ulica Zalskega tabora 3, Zalec; 100,00 din prejme Aleš Cilensek, Soseska V, Zalec; 50,00 din prejme Hugo Klampfer, Soseska Ložnica 81, Zalec. Čestitamo! Nagrade vam bomo poslali po pošti.

Kupone z odgovori, koga ste prepoznali na današnji fotografiji, pošljite na naš naslov do ponedeljka, 12. februarja 1973.

KUPON 20

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Težave GRMEKOVE družine

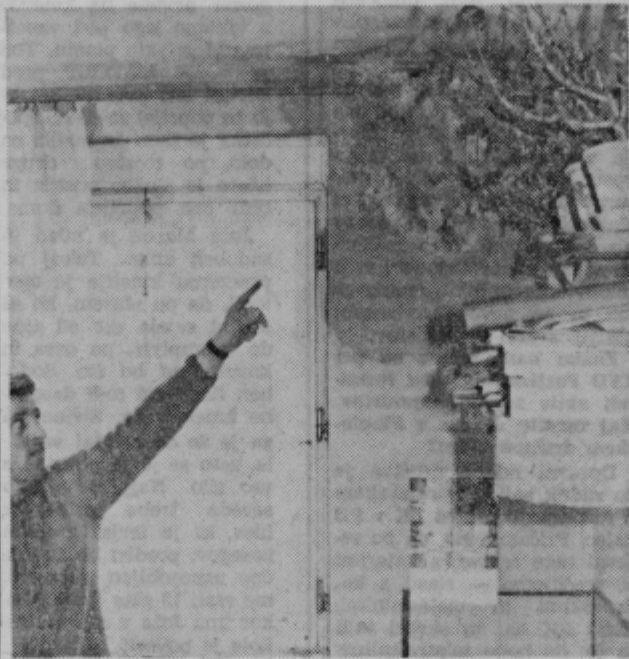
KMALU BO PREMALO LONCEV

Komaj sem stopil skozi vrata v stanovanje GRMEKOVE družine v Vrnčevi 25 c, že sem si bil na jasnem. Zatohel vonj po plesnobi in razkrajajočem se apnu je zavel iz prijaznega doma, v katerem Grmekova družina že v drugo leto prenaša hude težave.

Jože Grmek je že 15 let zaposlen v Zelezarni Store. Pred devetimi leti je v kolektivu dobil stanovanje v omejenem bloku, in sicer garsonjero v petem nadstropju, kjer živi z ženo in hčerko, ki hodi v šesta razred. Kljub temu, da stanovanje ni prostorno, meri le 36 kvadratnih metrov, družina ni tarnala. Nasprotno, živeli so skromno in srečno, dokler... Da, dokler ni začelo v novembru leta 1971 na vsem lepem v kuhinji zamakati. Blok ima ravno streho (!), ki je na vsem lepem začela puščati. Obvestili so stanovanjsko enoto v svojem podjetju, ki gospodari s stanovanji. Prišli so, si ogledali zadevo in intervenirali pri Ingradu, ki je blok postavil. Potem so se lotili popravilja

na strehi, vendar vse skupaj ni prav nič zaleglo. Ob vsakem večjem deževju, je v kuhinji pričelo teči s stropa in družina je postavljala posodo. Nove intervencije. Prišla je komisija, toda vse skupaj ni zaleglo nič. Voda je še nadalje neusmišljeno prodirala v kuhinjo in divan, na katerem spi Mojca, tako je hčerki ime, so morali pomakniti na sredino majhne kuhinje. Po mizi in po stolih pa ob vsakem dežju razpostavljajo posodo, v katero se nabira kapnica. Tako je bilo tudi ob mojem obisku, ko je popustila odjuga in je voda ponovno jela prodirati v kuhinjo.

Stanje je bilo vedno slabše, Grmekova se je obrnila na direktorja Zelezarne. Ta je izdal nalog stanovanjski enoti, Jože Grmek pa se je obrnil tudi na delavski svet. Stanovanjska enota je v novembru obvestila Grmekove z dopisom, v katerem med drugim pravijo: Glede propuščanja ravne strehe nad vašim stanovanjem smo že večkrat popravilo strehe naročili pri podjetju Ingrad. Vsa dela, ki so bila izvršena do zad-

njih deževnih dni, so se izkazala kot neuspešna. Naša enota je z dopisom 23. 11. ponovno opozorila podjetje Ingrad, da mora zadevo v do-

jetje Ingrad. Do končne ureditve pa vas prosimo za razumevanje, (podčrtal avtor!)

Ne moremo trditi, da pri Ingradu, ki je očividni krivec za to, da streha zamakana niso pokazali razumevanja za problem. Prišli so, si ogledali zadevo, tudi nekaj popravljali, toda vse skupaj brez haska. Tudi na Grmekovo stanovanje edino, v katerega teče. So še v tem nadstropju tudi druga, le da je pri njih najhujše...

In kako naj si sedaj pomaga družina? Izhoda ne vidi! Kljub dobri volji posameznikov pri Ingradu (Jordan), kljub prizadevanjem stanovanjske enote v Zelezarni se zadeva ne premakne z mrtve točke. Posegi, ki so bili doslej opravljeni, so brez-

uspešni in vse kaže, da bomo v Celju morali v kratkem zopet dobiti nov blok, ki mu bo potrebno postaviti nad sedanjost še eno streho. Nekaj takih stavb v mestu ob Savinji že imamo in vse kaže, da je šola take prakse le še preceniti. S temi ravnimi strehami pač nekaj ni v redu in tudi projektanti bodo po vsej verjetnosti morali spregledati, da bo treba graditi tudi drugačne strehe...

Kdaj bo rešen problem Grmekove družine? Kako dolgo bo Mojca še morala čakati da bo zopet lahko spala na svojem divanu in kako dolgo bodo morali še podstavljeni posodo, ko prične s stropa pritekati voda. Nekdo bi se nad tem moral zamisliti in sram bi ga moralo biti...

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA PODRUŽNICA CELJE

razpisuje

I. Prosta delovna mesta v organizacijskih delih Podružnice

1. ZA SEDEZ CELJE

pomočnika direktorja Podružnice za sektor kontrole, dveh inšpektorjev, dveh kontrolorjev, dveh knjigovodij, štirih delovnih mest s srednjo šolsko izobrazbo, enega pripravnika z visoko šolsko izobrazbo, enega pripravnika z višjo šolsko izobrazbo;

2. ZA EKSPOZITURO LASKO

kontrolorja, pripravnika z višjo šolsko izobrazbo;

3. ZA EKSPOZITURO ZALEC

kontrolorja, pripravnika z višjo šolsko izobrazbo;

4. ZA EKSPOZITURO SOSTANJ

prapravnika z višjo šolsko izobrazbo, pisarniškega referenta;

5. ZA EKSPOZITURO MOZIRJE

vodjo ekspoziture, kontrolorja.

Za navedena delovna mesta je potrebna tale šolska izobrazba in praksa:

za delovno mesto pomočnika visoka strokovna izobrazba ekonomske ali pravne smeri in devet let splošne, od tega pet let posebne prakse ali višja šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri in petnajst let posebne prakse;

za delovni mesti inšpektorjev visoka šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri in štiri leta posebne prakse ali višja šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri in dvanajst let posebne prakse;

za vodjo ekspoziture višja šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri in osem let splošne prakse, od tega pet let posebne prakse ali srednja šolska izobrazba in dvanajst let posebne prakse;

za kontrolorje višja šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri in tri leta posebne prakse ali srednja šolska izobrazba in osem let posebne prakse;

za knjigovodjo ekonomska srednja šola, gimnazija ali administrativna srednja šola in dve leti posebne prakse;

za pisarniškega referenta končana osemletka;

za pripravnika z visoko izobrazbo končana visoka šola ekonomske ali pravne smeri;

za pripravnika z višjo izobrazbo končana višja šola ekonomske ali pravne smeri.

Za posebno prakso se šteje delovna doba na delovnih mestih enake ali podobne dejavnosti kot je na delovnih mestih v Službi družbenega knjigovodstva. Za enega inšpektorja je na razpolago novo dvosobno komfortno stanovanje.

II. Štipendije

ZA EKSPOZITURO LASKO

eno štipendijo na višji šoli ekonomske ali pravne smeri.

Prošnjo v rokopisu, življenjepis, zadnje šolsko spričevalo oziroma diplomno o končani višji šoli ali fakulteti pošljite kadrovske službi Podružnice do 23. februarja 1973.

ZOPET TRK VLAKOV

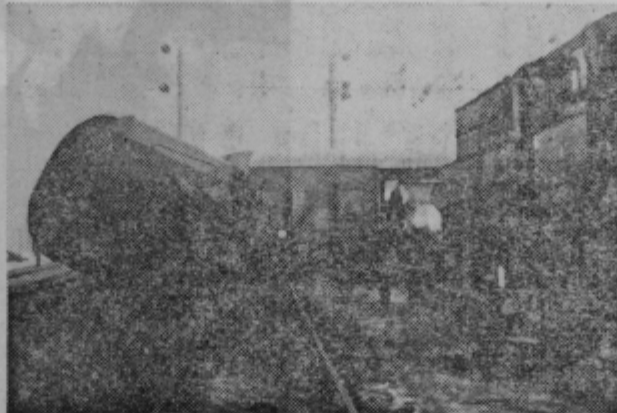
JAVNI TOŽILEC PODAL OVADBO ZOPER STROJEVODJO STANKA KOSA, KURJAČA MIHAELA MARUŠKA IN PREMICALNEGA VODJO FRANCA IPŠEKA ZARADI VČERAJSNJE NESREČE NA CELJSKI ŽELEZNIŠKI POSTAJI, KO STA TRČILA DVA TOVORNA VLAKA, PRI ČEMER JE BILO POŠKODOVANO 17 VAGONOV.

Včeraj zjutraj, malo po šesti uri se je zopet pripetila železniška nesreča. Tokrat je prišlo do bočnega trčenja dveh tovornih vlakov na potniški postaji v Celju. Na kraj nesreče je nemudoma prispele komisija UJV, JT ter okrožni preiskovalni sodnik Ludvik Vidmar in javni tožilec Boris Kmet.

Po dosedanjih poizvedbah in preiskavi bi naj do nesreče prišlo zaradi nesporazuma med premikalnim vodjem Francem Ipšekom, doma iz Piļevce pri Šmarju ter kretnikom Aleksandrom Bezenškom, doma iz Celja, Teharska cesta 1/a. Kretnik je vodil premikov sporočil, naj strojevodja parne lokomotive Stanko Kos, doma iz Boletine pri Sentjurju potisne vlak

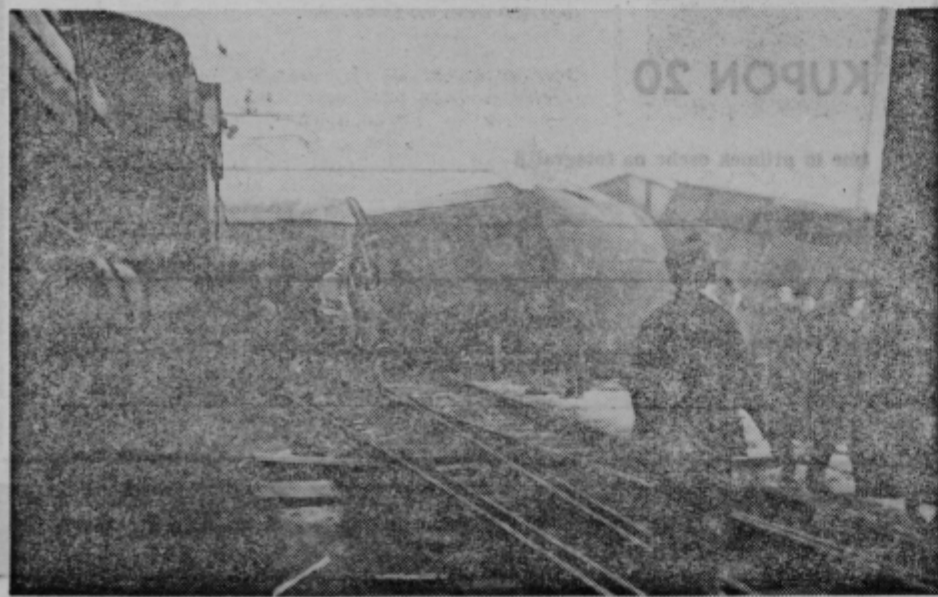
št. 5948 proti cestnemu prehodu v Čreti, da bi ga prestavili z 11. tira na 4. tir. Ipšek je z lučjo dal signal strojevodji, ta pa je začel z manevrom proti potniški postaji. Vendar strojevodja vlaka pred koncem tira ni ustavil, temveč je zavozil na kretnico št. 30. Iz Celja je v istem času Karel Dečman pripeljal tovorni vlak Ve 12. Ko je Dečman zagledal, da proti njemu drve tovorni vagoni, je pospešil ter s tem uspel pred vagoni rešiti lokomotivo. Najbližji vagon jo je le oplazil ter z vso močjo bočno treščil v prvi vagon, pri čemer se je kompozicija od lokomotive odpela.

Pri trčenju je 12 vagonov iztirilo, sunek jih je vrgel čez vse tire, del kompozici-

Takšna je bila slika po trčenju dveh tovornih vlakov na celjski železniški postaji.

je pa je z vagonom obvisel nad nasipom. Del vagonov je bil natovorjen, drugi pa so bili prazni. K sreči je bila prazna tudi cisterna za prevoz kisline, ki jo je vkleščilo med steber električne napeljave in razbite vagone. Pri nesreči se je poškodovale tudi strojevodja parne lokomotive Stanko Kos, kateremu so nudili prvo pomoč v železniški ambulanti. Poleg iztirjenih vagonov se je poškodovalo še pet, skupno škodo pa ocenjujejo na 300.000 din. Zaradi iztirjenih vagonov je bil onemogočen promet, potnike s potniških in mednarodnih vlakov pa so prevažali s celjske na Štorskno železniško postajo in obratno. Takoj po nesreči so začeli z očiščevanjem proge, prizadevnim delavcem je čez dobre štiri ure uspelo očistiti en tir.

ZIMA IN OSTARELI

Nasploh velja, da mlajši ljudje prav malo razpravljajo o letnih časih in o vremenu. Če pa že beseda nanese na vreme, recimo v tem zimskem času, potem to le v toliko, da se medsebojno informirajo, kje je več snega in katera iz letniška točka bi bila najbolj primerna za smučanje, drugi zimski šport in rekreacijo.

Čisto drugače gleda na vreme človek v letih, ker je pač nekje bolj občutljiv za vremenske spremembe, po drugi strani pa ima seveda tudi več časa, ki ga lahko posveča opaževanju vremena ter si tako krajša svoj dolgčas. »Jutri bo slabo vreme,« ugotavlja starejši možak ali starejša žena. »me že trga,« prav gotovo pa je malo starejših ljudi, ki ne bi pričakovali ravno zimskega obdobja z določeno skrbjo in strahom. Ne le, da se ostareli bojijo zime, posebno mrzle in ostre zime, v pravem pomenu besede jo celo sovražijo in preklinjajo. Taki občutki jih prevevajo že v jesenskem času, posebej, če so jesenski dnevi žalostni, deževni, hladni in turbolentni.

Z menjavo letnih časov živimo v stalni napetosti in se podrejamo tej naravni in neizogibni zakonitosti. Tudi zimi torej ne moremo uiti in zima je tista velika preizkušnja, ki jo stari ljudje morajo prebroditi in prestopiti. Čim starejši postaja človek, toliko več toplote potrebuje. Zadoštna toplota je zanj tako važna kot hrana. Organizem je vedno bolj občutljiv za vremenske vplive in spremembe in toplotna regulacija ne dela več tako brezhibno kot v mladih letih. Prav tako je v starosti tudi dovajanje krvi k telesni površini manjše in otežkočeno, mrzla pa zmanjšuje življenjske sile, znižuje storilno sposobnost in ogroža zdravje. Med prvimi in največjimi nevarnostmi je »prehlad«. Osnova prehlada je okužba. Prehladijo se tudi mlajši ljudje v vsakem letnem času. V starosti pa ni več toliko ali dovolj obrambnih moči na razpolago in se zato stari ljudje ne morejo več tako hitro po prehladu popraviti in okrevati. To pa ima za posledico oslabitev celotnega organizma in ne tako redko pomeni to prehod v kronično bolezensko stanje. Zavaljo tega je potrebno predvsem ohranjati toploto. Razumljivo je torej, da je daljše bivanje v nezakurjenem ali slabo ogrevanem prostoru škodljivo, posebno tedaj, če prizadeti tega sploh ne zazna ali občuti. V ljudeh samih je živ občutek za pravilno sobno temperaturo. Premočna toplota je namreč prav tako škodljiva. Če se ostareli človek v svojem bivalnem prostoru slabo počuti, potem ni nekaj v redu s toploto in zračenjem. Po novjših znanstvenih dognanjih vemo, da je razen pravilne toplote v prostoru zelo pomembna količina vlage v zraku, v toplem zraku. V prostorih, ki jih ogrevajo loščene ali železne peči, se počutimo prijetno že pri temperaturi 18°C, v prostorih pa, ki so bolj moderno ogrevani, se počutimo kolikor toliko dobro šele pri temperaturi 22°C. Zdrava toplota pa mora vsebovati v zraku določeno stopnjo vlage, če želimo, da bi človeku koristila in mu ne bi bila v škodo. Moderna ogrevalna sredstva dajejo sicer dovolj toplote, istočasno pa zraku odvzamejo vlago. To vidimo v sobah po spranjanju in razpokah na pohištvo vsepovsod tam, kjer so prostori sicer ogrevani, ni

pa poskrbljeno za pravilno vlago.

Suh zrak prizadene pri človeku predvsem sluznice in ker so le-te v starosti že tako več ali manj prizadete in iztrošene, ne morejo več zadostiti obrambnim potrebam. Čiščenju ter odstranjevanju tujih, škodljivih teles, prahu, bacilov itd. V takih pogojih najdejo bakterije in drugi povzročitelji različnih boleznih ugodna tla za razmnoževanje in tako mnogo lažje povzročajo vsa prehladna obolenja, predvsem obolenja dihal. Starejši ljudje se naj torej zadržujejo v primerno ogrevanih prostorih, v katerih je zrak deloma vlažen, obenem se pa naj izogibajo vseh stikov s prehlajenimi osebami. To velja seveda tudi za vse nas.

Človeški organizem je v starosti v zimskem času izpostavljen večjim naporom in tako je tudi delovanje srca in obočil bolj obremenjeno. Omenili smo že, da starejši človek težje regulira oziroma uravnava telesno temperaturo in se mu zato težje posreči najti pravo pot pri tem uravnavanju ob večjih temperaturnih razlikah. Hoja v snegu je otežkočena, na poldnici pride kaj naglo do nezazelenega padca in do neprijetnih, v starosti posebno nevarnih, zlomov. Topla obleka in zimska obutev je že sama po sebi težja, pri hoji pa se je treba še boriti proti mrzlemu zraku, eventualnemu sneženju, kar predstavlja izredno dodatno obremenitev za srce. Za okvarjeno staro srce še posebej. Iz statističnih podatkov razberemo, da je pozimi znatno več akutnih srčnih napadov kot v drugih letnih časih. Pomislimo zatorej vedno na to, da je organizem ostarelelega človeka bolj obremenjen pozimi. V kolikor se pa ostareli človek v zimskem času manj giba, pridobi lahko zopet več na telesni teži, kar zopet obremenjuje srce. Tudi zaradi tega prihaja rado do nenadnih srčnih napadov. Gotovo so pa še drugi vzroki in navade življenja, ki takih napadov botrujejo.

Se nekaj besed o spanju v zimskem času. Mnogi starejši ljudje ne vedo, ali lahko tudi pozimi spijo pri odprtem oknu, ali ne. Ti, ki so tako navajeni, se tudi pozimi pri odprtem oknu dobro počutijo, vendar zdravniki to prej odsvetujejo, kot priporočajo, posebno pri ljudeh, ki so nagnjeni k prehladnim obolenjem in kataru. Seveda mora biti spalnica dobro prezračena in ogrevana. Nekateri starejši ljudje imajo celo navado, da si pred spanjem posteljo segrejejo s termofori in drugimi podobnimi pripomočki in ko ležejo, se kaj hitro zazibajo v prijetne sanje. Dvomimo, če je to v toplem prostoru potrebno in tega ne svetujemo.

Pozimi je ostareli v veliki meri vezan na stanovanje. Bolj kot v kateremkoli drugem letnem času. Stanovanje, soba, kotiček naj bo tako urejen, da se bosta starček in stara mamca počutila prijetno, da ne bosta imela občutka neke ujetosti, zapuščeni in zagrenjenosti. Imata naj občutek domače toplote in varnosti. In ko opazujeta v takem okolju skozi okno snežinke, ki naletavajo, že vidita v mislih prihajati pomlad, zeleno pomlad, ki ju bo navdala z novimi upi, z novim veseljem do življenja.

Dr. Mirko Vengušt

TEŽAVE EMANCIPIRANEGA MOŽA

Vsa stvar se je začela nekoga večera, ko sem ravno pomival zadnji kos posode, ki smo jo uporabili pri večerji. Žena je spravljala spat najinega otroka, ko je pri vratih nenadoma pozvonilo. Hitro sem si snel predpasnik, kajti nikoli ne veš, kdo te caka pred vrati, nato pa se napolil proti vratom.

Zunaj so me čakali trije moški. Nisem jih prepoznal, čeprav še ni bilo pretemno, kajti v ta del mesta sem se preselil šele preda kratkim in še nisem utegnul navezati stike z vsemi sosedi. Poznal sem le ono iz sosednje hiše, ki si je pri prižiganju luči vedno slačila obleko, toda tudi njenega imena nisem vedel. Za moške pa sem se zanimaj seveda še manj. Ko sem torej te tri močakarje zagledal pred sabo, mi niti na misel ni prišlo, kaj hočejo. Se nanj sem razumel, ko so me zaprosili za razgovor na samem. Ker se moja tričlanska družina stiska le v eni podnajemniški sobi, v njej pa sta bila ta čas žena in sinček, sem jim lahko namenil za razgovor na samem le prostor tu za vrati.

— Stvar je takšna, je začel prvi, za katerega se mi je dozdevalo, da stanuje v hiši nasproti naše, kjer vsak večer prelepajo otroka in gonijo na sprehod kocačnega psa. Našim ženam dajete tako slab vzgled, da smo vas bili primorani obiskati in vas opozoriti. Debelo sem jih pogledal in se mistil, da so me kdaj zalotili, ko sem z balkona opazoval osvetljena okna in dogajanja za njimi, gotov pa nisem bil, za kaj gre.

— Večkrat vas namreč vidijo, je nadaljeval debeluško, kako na balkonu razobešate in pobirate perilo ali iztepavate preproge. Da, zadnjič so vas celo zasacile, ko ste pomivali zunanje šipe na oknih.

— Da, to je bilo predčerašnjim. Veste, dokler ne bo cesta asfaltirana, bomo imeli s tem stalne težave. Prah se takoj vsede na šipe. Potem pa pride dež... saj veste, kakšno vreme je letos.

— Pustite vreme pri miru. Nas to ne zanima, ampak vaše delo.

— Ampak, gospodje, šipe sem pomil v redu.

— Tem slabše. Kajti ravno zaradi tega smo tu. Odkar ste se vi preselili sem, pred ženami nimamo miru. Stalno nam očitajo vaše delo. Glejte onega novega, nam pravijo, kako je priden. Razobeša perilo in če nimajo pralnega stroja, ga verjetno tudi pere. Pa kako lepo je pomil šipe. To ti je mož. Ja,

ko bi jaz dobila takega. Take nesramnosti nam očitajo.

— In moja mi je zadnjič predložila, pomislite, naj pomijem šipe. Skoraj bi me kap, pa mi je pojasnila, če lahko oni novi, zakaj ne bi mogoč tudi ti, je dodal drugi, za katerega se mi je dozdevalo, da ima vitko blondinko, ki sem jo večkrat videl v družbi z nekim mojim sodelavcem.

— Tako smo primorani, da zahtevamo od vas, je zopet prevzel besedo prvi, da česa takega ne počnete več. Ne kvarite nam žena. Vse doslej smo živeli lepo v redu in miru z lepo razgledanimi delovnimi področji, zdaj pa pride neki novinec in nam meša štrne. Vse nam boste postavili na glavo kam pa to pelje? Mi, da bi delali ženska dela?! Zato, dragi tovariš, nič več takega dela. Drugače se bomo pomenili na drug način. In je grozeče stisnil pesti.

Fomisil sem na obračunavanje v ameriških kavbojkah. Hotel sem jim lepo pojasniti, da je moja žena v toki službi, da ji moram pomagati pri delu doma. Pa ni kaj dosti pomagalo. Moja sem jim obljubiti, da zunaj hiše ne bom delal nobenega ženskega dela več. Šele potem so odšli.

Potem je bil nekaj dni mir. Pa ne dolgo. Kajti teden dni kasneje je zopet pozvonilo. Pred vrati so stali isti trije moški, zraven pa še dva druga.

— Kaj še misle zadovoljni? sem jih vprašal namesto pozdrava.

— Kako, zadovoljni? Umičili nam boste zakone. V naš mir ste vnesli nemir. Kaj morate biti res tako neprevladni? Pri nespuščenih roletah si upate pripravljati jedi in pomivati posodo. In moja žena vas je zadnjič videla, da ste pomivali tla po sobi.

— In moja, da ste pripravljali posteljo za spanje.

— In moja, da ste brisali prah po kredenci.

— V sredo ste pomivali kozarce.

— V četrtek ste obesali nove zavese.

— V petek ste čistili štedilnik.

— V soboto... ah, le v soboto ste imeli zastrta okna. Tega večera so bile naše žene razočarane. Kade bi videli, če ste pri vsem tako pridni.

Tiho sem obstal. Kaj pa naj bi tudi rekel, ko pa je bilo vse res. V soboto res niso mogli videti ničesar, ker nas ni bilo doma.

— Kaj torej kočete? sem že postal nestrpen.

— Da se izselite!

— Da se izselim? Ha, ha, ha. Ta je pa dobra. Ali veste, koliko časa sem iskal, da sem našel tole sobo? Pol leta! Zdaj pa se naj zarači vaših žena kar tako lepo izselim.

— Soba in kuhinja. Souporaba kopalnice in drvarnice. Na drugem koncu mesta. Vam ugaja?

— Kaj hocete reči?

— To imamo pripravljeno za vas. Pripravljeni smo vam tudi pomagati pri selitvi. Janez je avto-prevoznik. Samo čimprej, dokler je še čas. Našim ženam bo kmalu preklopilo. Takšnega pokvarjenca, kot ste vi, se je treba čimprej otresti. Človek je hitro pokvarljivo biago, predvsem ženska. Ne bi radi imeli da se nam to blago res pokvari. Torej drži? Stanovanje čaka.

Skomignil sem z rameni. Pravi!

F. K.

Srečanje

80 LET MAME CECILIJE

Ob koncu lanskega leta je dopolnila osemdeset let Cecilija Straus iz Marijagradca pri Laškem. Njen jubilej nam je prišel po naključju na uho, pa naj bo tale splet besed zakasneli šopek za rojstni dan.

Drobna, še vedno živahna žena ima v svojem spominu grmado drobnih posameznosti iz svojega dolgega življenja. Veselih, smešnih, pa tudi žalostnih, usodnih. S posebnim povdankom pove, da je Titov letnik Sicer ima vso pravico. Ne le zaradi datuma. V boju, ki ga je vodil Tito, je zgubila sina in moža. Sina Emila, študenta medicine že leta 1941, konec vojne pa ji je zagrenilo sporočilo, da je umrl tudi mož kot zajet partizan v Dachau.

Ena od šestnajstih otrok kmečke družine v Zirovnici na Gorenjskem že v mladosti ni uživala obilja. Rodila je štiri otroke, dva sina in dve hčerki. Z možem vojaškim podčastnikom je menjavala kraj domovanja in potem, ko je padel sin, leta 1942 prišla v Laško, kjer sta z možem pred vojno začela graditi hišo. Do konca jo je morala zgraditi sama, po vojni.

Za osemdeseti rojstni dan ji je prišel stisniti roko le to-

variš Toman iz Debrega. Nekam osamljeno in zavrženo se čuti, saj še zadeva s prikličivtvo na vodovod nikamor ne krene. So ljudje, ki ji nagajajo, obrekujejo. Najbolj jo boli, da to počnejo celo taki, ki niti trohice niso dali za našo stvar.

»Takšna sem, da ne trpim nepoštenja in krivice in se znam tudi upreti. Kaj hočem, saj moram. Če bi bila živa oba, sin in mož, bi tako in tako imela mir, tako pa mislijo, da se ženske lahko loti, komur se poljubi.«

Pa kljubuje, kot svojim letom. In še bo.

REPUBLIŠKA SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA LJUBLJANA

OTROŠKI DODATEK V LETU 1973

Skupščina SR Slovenije je sprejela zakon o nadaljšanju veljavnosti in dopolnitvi zakona o določitvi premoženjskega cenzusa kot pogoja za pravico do otroškega dodatka in višine otroškega dodatka v letu 1972 (Uradni list SRS, št. 54/72).

Po tem zakonu bodo v letu 1973 prejeli otroški dodatek upravičenci, katerih dohodek iz delovnega razmerja v letu 1972 na člana gospodinjstva ne presega 900 dinarjev mesečno.

Upravičenci, ki so že v prejšnjem letu prejeli otroški dodatek morajo predložiti dokazila o celotnem dohodku gospodinjstva v letu 1972 najpozneje do 28. februarja letos, sicer se jim s 1. aprilom ustavi izplačevanje otroškega dodatka. Tudi tisti upravičenci, ki bodo letos na novo uveljavljali pravico do otroškega dodatka naj pohitijo z vložitvijo zahtevka, ker se pravica do otroškega dodatka lahko uveljavlja največ za tri mesece za nazaj.

Upravičenci od otroškega dodatka, ki so zaposleni v delovnih organizacijah, vložijo zahtevek v svoji delovni organizaciji, ostali upravičenci (začasno nezaposleni, zaposleni pri zasebnikih, uživalci pokojnin in invalidnine, upravičenci, ki služijo vojaški rok) pa pri komunalnih zavodih za socialno zavarovanje (v Ljubljani skupnost zdravstvenega zavarovanja).

Ljubljana, dne 31. 1. 1973

KOMUNALNO OBRTNI CENTER VELENJE

Koroška c. 46

razširja svojo dejavnost in razglasa delovna mesta:

1. Vodja finančne službe
2. Knjigovodja prometnega davka
3. Knjigovodja osebnih dohodkov
4. Vodja investicij
5. Referent za samoupravljanje in obveščanje
6. Varnostni tehnik
7. Inkasant
8. Obratnega električarja
9. Strojepisec

K sodelovanju vabi tudi:

1. Več PK zidarjev in tesarjev,
2. več strojnikov težke gradbene mehanizacije
3. več delavcev za komunalna dela in dela na nizkih gradnjah

pod 1.: višja ali srednja izobrazba ekonomske smeri z nekajletno prakso v finančni službi;
pod 2.: srednja izobrazba ekonomske smeri z najmanj 1-letno prakso v finančnem knjigovodstvu;
pod 3.: srednja izobrazba ekonomske smeri z najmanj 1-letno prakso v finančnem knjigovodstvu;
pod 4.: visoka ali višja izobrazba z večletno prakso v pripravah in vodenju investicijske izgradnje;
pod 5.: višja ali srednja izobrazba ustrezne smeri;
pod 6.: višja izobrazba ustrezne smeri;
pod 7.: osnovna šola;
pod 8.: poklicna šola;
pod 9.: srednja šola administrativne smeri.

Podrobne podatke o posameznem prostem delovnem mestu dobijo kandidati v tajništvu podjetja v Velenju, Koroška 46.

DECEMBRSKI BOJI KOZJANCEV LETA 1943

MODRASOVA ČETA NAPADA

PO ZAPISKIH MILANA KOSTEVCA-MARKA

V nekaj nadaljevanjih bomo objavljali povzetke iz obsežnega zgodovinskega gradiva Milana Kostevca o decembrskih bojih kozjanske čete dober mesec pred prihodom XIV. divizije na Štajersko. V upanju, da bo ta dragocen prispevek k zgodovini NOV na Kozjanskem nekoč natisnjen v celoti, se omejujemo le na izvlečke. V njih bomo spoznali hrabrost peščice borcev, zavest kozjanskih ljudi in podrobnosti, pobude ter iznajdljivosti, pomembne za današnja prizadevanja krepitve splošnega ljudskega odpora.

Decembra leta 1943 je kozjanska četa štela okoli 25 borcev. Večina je bila iz sedanjega brežiškega območja, skoraj polovica med njimi pa je dezertirala iz nemške vojske, v katero so bili nasilno mobilizirani. Četo sta vodila komandir Ivan Skvarča — Modras in politkomisar Jože Planinc — Kostja. Nekdanji borec prve celjske čete Ivan Skvarča — Modras, narodni heroj, ni bil le dober poveljnik in organizator ter hraber borec, bil je znan tudi po svojem izumu, ko je svojo puško mavzerico predelal tako, da ji je vgradil šaržer puškomitraljeza in lahko izstrelil 22 nabojev brez polnjenja.

Pred priključitvijo enajstih Slovencev, ki so v sestavo čete prišli iz zagorskega bataljona na Hrvaškem ob napadu na Bistrico ob Sotli, je bila kozjanska četa oborožena z dvema puškomitraljezoma, puškami in ročnimi bombami, brzostrelkami in pištolami. Za vse orožje jim je nenehno primanjkovalo streliva.

Poleg že omenjenih, komandirja in komisarja, so bili v četi naslednji borci: Karl Slovenc — Branko, Anton Agrež — Brkič, Anton Grmovšek, Anton Varlec — Slavko, Jože Držič — Marjan, Martin Vrelič — Gregor, Franc Kolar — Miško, Ivan Kostevc — Ciril, pisec Milan

Kostevc — Marko, Martin Sumrak — Franci, Alojz Simonišek — Stane, Ivan Rožman — Janez, Anton Preskar — Tomaž, Franc Drugovič — Vid, Viktor Lipar — Godec, Milan Alič — Matevž, Anton Račič — Zvone in Ivan Zervaj — Arko.

V omenjenih borbah so sodelovali tudi kurirji, aktivisti in obveščevalci: Ivan Agrež — Brko, Anton Lah — Zmag, Edo Zidarič — Triglav, Slavko Gregel — Hrabri, Franc Bartole — Polde, Alojz Večko — Boris in Minka Grmovšek — Vida.

Ta po spominu pisca sestavljen seznam je nepopoln in ga objavljamo tudi zato, da bi ga preživeli borci mogli dopolniti. Uredništvo bo takšna sporočila z veseljem sprejelo.

Ta po spominu pisca sestavljen seznam je nepopoln in ga objavljamo tudi zato, da bi ga preživeli borci mogli dopolniti. Uredništvo bo takšna sporočila z veseljem sprejelo.

Kozjanska četa se je skupaj s hrvaškimi tovariši onstran Sotle pripravljala na napad na Bistrico ob Sotli, eno najmočnejših nemških postojank v Obsotelju vse tja do Brežic. Naključje je naneslo, da je izvidnica, ki jo je vodil Modras, nalezela na tovornjak nemške naseljeniške družbe, poln goveda. V teh krajih so se takrat šopirili

Kočevarji v veri, da bodo tu na večno. Izvidnica je težje ranila šoferja, ubila enega in lažje ranila drugega spremljevalca. Takrat sta se v spopad vmešala nemška graničarja, toda partizani so ju prisilili k vdaji. Pa presepečenj ni bilo konec. Dva oborožena Kočevarja sta streljala na Modrasove borce kar iz gostilne. Enega so kar pred gostilno smrtno zadeli, drugi pa je pobegnil v gozd in se nato pritihtapil nazaj, da bi s podstrešja hleva udaril po partizanih, zaposlenih z zasliševanjem graničarjev.

K sreči ga je nekdo opazil. Modras je ukazal naj hlev zažgejo in ko je Kočevarju postalo prevroče, je skočil na tla in tu nalezel na hitrejšega od sebe, partizana Agreža — Brka, ki si je po likvidaciji Nemca prisluzil njegovo brzostrelko. V krtovo deželo sta morala tudi graničarja, ki sta na svojo pobudo posegla v boj. V teh naglih menjavah položaja ob cesti je kdo ve kako ušel šofer tovornjaka z vozilom vred proti Bizeljskemu.

STEINDL SE LOTI PRETIRAVANJA

Da bi nekako opravičili izgube ob tej izvidniški

praski, ki je nemško stran stala pet mrtvih in dva ranjena, so začela potovati po žici hudo pretirana poročila. Hauptsturmführer SS in komandant varnostne policije Taudorf je zveznemu vodji SA Steindlu takole poročal o prej opisanem spopadu:

»Približno 100 banditov, ki so bili oboroženi s težkimi strojnimi, je do tal požgalo gospodarsko poslopje Franca Taupferja (kočevski Nemec). Pred gospodarskim poslopjem smo našli neznanega mrtveca, v stanovanjski hiši pa dva mrtveca... Gre najbrž za graničarje.

Seveda je v poročanjih najprej pretiraval tudi Steindl. V resnici je pri napadu sodelovalo le nekaj borcev, da o težkem strojničnem orožju sploh ni govora, saj je prva težka strojnica prišla na Kozjansko šele aprila 1944 in s svojimi rafali podkrepila ustanovitev Kozjanskega odreda.

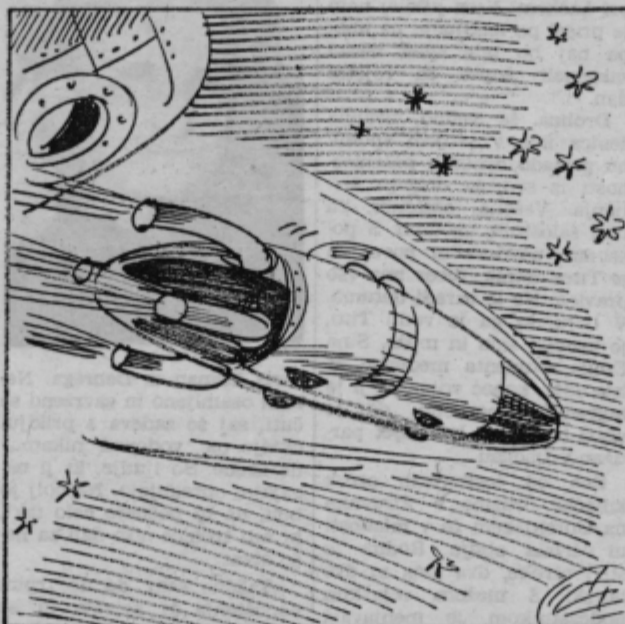
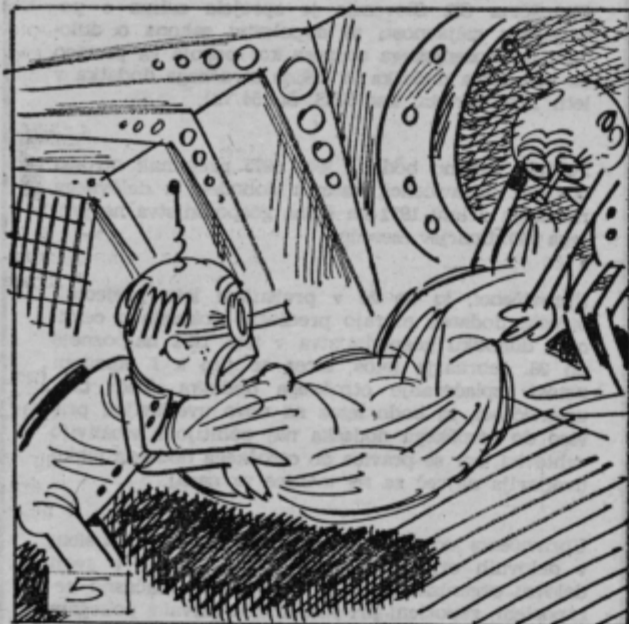
Uspeh pri Sokolu je moralo partizanov še podkrepiti, saj niso imeli nobenih izgub. Sovražnik seveda ni bil brez svojih priušnikov. Ker je četa vsak dan, včasih tudi po dvakrat dnevno menjala svoj položaj, se premikala, so Nemci seveda mogli sklepati, da so partizani v tem delu Kozjanskega števili. To je seveda povzročilo strah, zlasti med tistimi Nemci, ki so se vgnzdili v hiše pregnanih slovenskih družin.

Dejavnost Modrasove čete je odjeknila. Med kozjanskimi ljudmi spodbudno, polno upanja, pri sovražnikih seveda drugače.

(Nadaljevanje sledi)

SKOK NA MARS

PIŠE IN RIŠE:
MARJAN BREGAR

5. Doktorja sta izvlekla iz torbe polivinilasti vreči in stlačila vanj naša turista. Zvlekla sta nato turista v svojo cigaro, se vrnila in pogledala še v »gornje nadstropje«. Tu se je zibal Paradižnikov kabriolet, imenitni »Marsohod«. Ne, hvala! sta zaprla podstrešje Marsoyca. Tega pa ne potrebujeva. Imava svojo cigaro... sta zagrkala in se urno potegnili v svoje vozilo.

Hiš zatem sta se odlepila od ladje in z velikansko histrostjo izginila proti Marsu, ki je že različno kazal svoje prekope.

Da, Mars! Rdeči planet! Kakšna škoda, da Paradižnikova nista mogla vreči pogleda na edinstveni prizor in povprašati svoja »šoferja«, odkod ta rdeča barva planeta! Izvedela bi, da od silnega napredka. Ze zdavnaj je zamrlo

vse zelenje na planetu — kdo bi se pač brigal za travico, smrečice in brezice, če pa potrebujemo tovarne, tovarne in tovarne... Pa parkirišča, desetstetne ceste in aerodrome!

In prekopi, odkod ti? bi povprašala zemljana. To, ljubčka, pa so naše ustavljen, nepokrite investicije! bi se glasil odgovor.

NOVO - NOVO - NOVO

ZA GRADITELJE IN GRADBENIKE

- Edini proizvajalec »SCHIEDEL« dimnikov v Jugoslaviji — GRADNJA Žalec in kakšne so prednosti?
- Dimnikar z odgovornostjo priporoča
- Gospodarno misleč gradbenik želi
- Strokovnjak za kurjave predvideva
- Arhitekt projektira
- GRADITELJ ZAHTEVA

»SCHIEDEL« dimniki so do sedaj edini uzakonjeni dimniki v Evropi, ki v celoti odgovarjajo vsem zahtevam kurjenja s plinom ali naftnimi derivati.

PO NEMŠKI LICENCI PROIZVAJATA

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

GRADNJA

ŽALEC, telefon 71740-41

in CINKARNA CELJE

ženin vsakdan

UDOBNO IN PRAKTIČNO

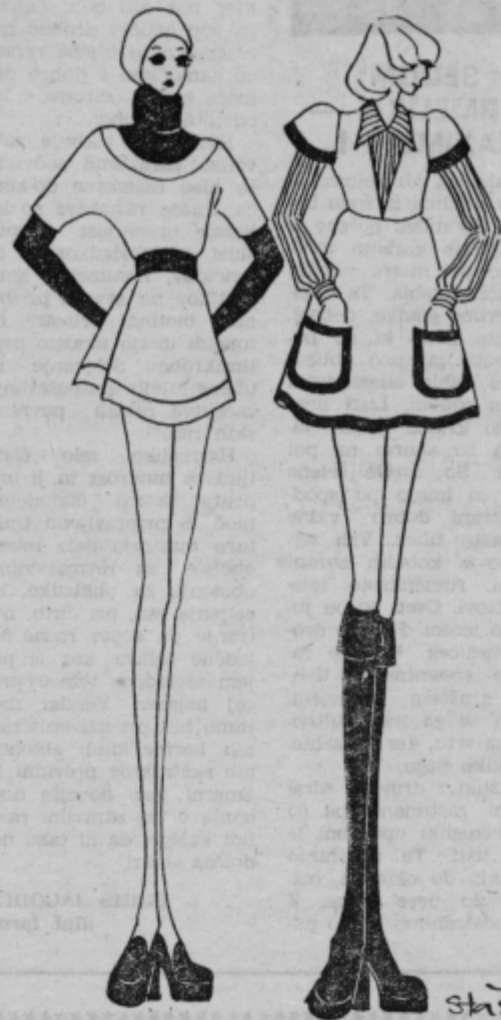
Mnogo deklet in žena se rado odloči za praktične in udobne brezrokavne obleke. Praktične so za šolo, službo in vse ostale opravke saj jim daje različni puloverji in bluze, oblečen pod njimi, vedno drugačen in nov videz. Če poleg tega upoštevamo še razne modne dodatke, nam nudijo brezrokavne obleke veliko možnosti.

Prvi model je nekoliko nenavaden zato pa izredno moderen. Obleka ima kratke kimono rokave, je ohlapno krojena in v pasu prepasana. Ima velik okrogel izrez, okrasna šiva ozkroma robova pa potekata ob vratnem izrezu in spodnjim robom. Pod obleko lahko oblečemo debel pulover ali bluzo.

Drugi model je še bolj mladosten in prikupen. Na prsi je obleka razširjena in razširjena. Rokavi so povsem kratki in zvozniki. Vratni izrez je v obliki. Obleko počinljajo temnejše obrobe okoli našitih žepov ob spodnjem robu in na rokavih.

Obe obleki sta mini dolžine saj je edina ta zobeel moderna!

Staša Gorenšek

pogled v preteklost

IZ CEHOVSKEGA ŽIVLJENJA

Omenili smo že, da so bili cehi institucija, ki je imela tudi izrazito socialni pomen. Lahko bi rekli, da moremo prav v njih iskati začetke organiziranega socialnega skrbstva, saj so revni mojstri ali pomočniki dobivali občasne denarne podpore iz cehovske blagajne. Prav tako je bila izrazita tudi skrb za bolne člane. Cehovski mojster je določil dva mojstra, od najmlajših do najstarejših, ki sta bila dolžna izmenoma bediti ob težko bolnem mojstru. Če je zbolel pomočnik, sta bolniško službo opravljala njegova stanovska tovariša. Ob smrti člana ceha je leta organiziral tudi pogreb. Predstojnik ceha je določil osem najmlajših mojstrov,

ki so nosili krsto, pokrito z mrtvaškim prtom. Ob njej pa so na vsaki strani stopali po trije mojstri s cehovskimi svetilkami v rokah. Udeležba na poslednji pot tovariša je bila strogo obvezna za vse člane ceha, kar je tudi sicer značilno za vse zunanje manifestacije. S takimi nastopi so namreč kazali odločno zavest medsebojne življenjske povezanosti.

Vsa cehovska pravila vsebujejo polno predpisov in tudi kazni za prekrške, vendar v njih ne smemo videti zgolj norm, ki naj bi se jih držali zaradi njih samih ali sankcij, ki bi sledile, pač pa norme, ki jih je zahtevalo in zapisalo življenje samo. Kot izraz socialne stanovske solidarnosti velja omeniti tudi pomoč svojcem umrlih članov ceha, če so je bili potrebni, dočim smo skrb za tuje, popotne pomočnike že omenjali.

Cehovska organizacija ni imela denarja nikoli v izobilju, čeprav so bili dohodki različni. V blagajno se je stekal denar s član-

skimi prispevki, globami, raznimi pristojbinami, nekateri pa so imeli dohodke tudi od lastnih zemljišč. Globe in pristojbine je bilo često treba plačevati z voskom ali oljem, kar so rabili za sveče in razsvetljavo pri cehovskih bogoslužjih, večjih praznikih, pogrebi, procesijah itd. Razmeroma drag je bil izjemen vpogled v cehovsko skrinjico, ki so jo praviloma odprli le petkrat na leto. To pristojbino je moral plačati tisti, ki je v primeru kakega spora zahteval, da se prebere določilo iz cehovskih pravil.

Cehi so skrbeli tudi za нравno življenje. Prešustvovanje, pijančevanje, pretepanje, kvartanje, preklinjanje in obrekovanje naj bi bilo pripadnikom ceha tuje. Seveda pa je cehovska mošnja marsikdaj postala težja prav na račun teh pregreškov. V pravih cehovskih lončarskega ceha zasledimo, da mojster, ki bi zapustil ženo, ne sme opravljati obrti, dokler se k njej spet ne vrne.

Za konec še besedo o

častni in odgovorni službi cehovskega mojstra. Moral je z modrostjo in razsodnostjo voditi posle od ene do druge letne skupščine in razsojati manjše prepire. Najtežja naloga je bila, da je vsakih 14 dni pregledoval izdelke, ki so jih mojstri prodajali na sejmih. Pri tem je moral paziti, da ne bi s popustljivostjo kršil predpisov glede kvalitete blaga, hkrati pa ne bi s pristranostjo ali zavistjo oškodoval mojstra. Za primer: če je bil čevljarški izdelek namazan s slabo ali pokvarjeno mastjo, ga je moral kot neprimerno za prodajo odstraniti. Njegova služba je bila tako močno ugledna, z veliko avtoriteto in je pred iztekom mandata v nobenem primeru ni mogel odložiti. Razumljivo pa je, da si je često nakopal tudi hude nasprotnike. Take spore je potem razsojal mestni sodnik. Ponekod je bil običaj, da so upornega člana položili na klop in mu jih primerno naložili na zadnjo plat. Če ni ti to ni pomagalo, je sledila izključitev iz ceha.

humor

Francoski pisatelj Pierre Daninos, avtor številnih humorističnih del, je dejal:

»Molk je edino zlato, ki ga ženske prezirajo.«

Nekoč se je francoski pisec novel in komedij Georges Moineux-Courte-line dolgo sprehajal po pariškem predmestju. Utrujen je nazadnje stopil v majhno kavarno ob cesti.

»Povejte mi, lepo dekle, imate kaj cikorijske?« je vprašal natakarico.

»Da, gospod!«

»Veliko zavirkov?«
»Okrog dvajset.«

»Prav. Prostim, prinesite mi kar vse!«

Dekle je začudeno odšlo in se vrnilo s polnim naročjem cikorijske.

»Je to vse, kar imate v kavarni?«

»Da, gospod!«

»Položite cikorijsko na sednjo mizo in mi pojdite skuhat pravo kavo!« je zadovoljen rekel Courteiline.

Italijanski fašistični voditelj Benito Mussolini se je na javnem zborovanju hvalil, da ni nikoli prebral niti vrstice tega, kar je napisal Benedetto Croce, kritik, pisatelj, filozof

in zgodovinar. Pozneje je po nekem senatorju sporočil filozofu, da njegova javna trditve sploh ne držijo, češ da v resnici Crocejeve knjige znova in znova navdušeno prebira. Filozof Croce je sporočil čisto mirno takole tolmačil:

»Vseeno pa je edina resnica, ki jo je Mussolini kdajkoli izrekel, trditve, da ni nikoli odprl nobene moje knjige!«

Rimski cesar Nerva je bil izredno dobrega srca; zločinov ni kaznoval in podlosti je vedno odpustal. Zato je neki rimski državljani izjavil:

»Velika nesreča je, če ti

vlada cesar, ki nikoli nikomur ničesar ne dovoli, prav tolikšna nesreča pa je živeti v državi, kjer je vsem vse dovoljeno.«

Mark Twain si je vztrajno izposojal knjige. Nekega dne je zopet prosil soseda, naj mu posodi neko knjigo. Sosed mu je knjigo dal, vendar pod pogojem, da jo prebere v njegovi hiši.

Cez nekaj tednov si je isti sosed želel sposoditi Twainovo kosilnico.

»Seveda vam jo posodim, vendar pod pogojem, da jo uporabite na mojem vrtu!« mu je dejal Mark Twain.

horoskop

21. marec
20. april

Prepirali se boste za prazen nič, kar ne bo dobro. Morali bi se bolj posvetiti svojemu poklicnemu življenju.

24. sept.
23. okt.

Preveliko zaupanje vase se vam bo maščevalo. Zašli boste tudi v finančne težave. V družbi bodite zelo zadržani.

21. april
20. maj

Morali boste priznati zmotno in potegniti krajši konec. Dobro voljo vam bo pokvaril čisto nepričakovan dogodek.

24. okt.
22. nov.

S preudarkom boste uredili marsikak problem, ne pozabite pa na partnerja in na obljube, ki terjajo dejanja.

21. maj
21. junij

Navdušenje nad svojim uspehom vas bo hitro minilo. Posvetili se boste novemu delu, ki vam bo prineslo večje koristi.

23. nov.
21. dec.

Načrt vam bo delno uspel, prijatelja pa zanj ne boste pridobili. Bodite malo diplomata in ne pokažite prvi svojih kart.

22. junij
22. julij

V denarnih zadevah bodite zelo previdni, ker se vam obeta daljša kriza. Za zdaj še ne računajte, da bi menjali za posilitev.

22. dec.
20. jan.

V loteriji nimate sreče, ta teden pa vseeno lahko poskusite. Ob koncu tedna se boste zabavali kot že dolgo ne.

23. julij
23. avgust

Prijetna novica vas bo razveselila, a ne za dolgo. V službi si preveč prizadevate in premalo mislite tudi nase.

21. jan.
18. febr.

Prijatelji vas bodo izdali. V službi bo nekaj težav, v družini pa bolezen. Sele v nedeljo si boste oddahnil.

24. avgust
23. sept.

Vaša pridnost bo nagrajena celo bolj kot pričakujete. V družinskem okolju vas čaka tera utegneta imeti več kot mislite.

19. febr.
20. marec

Ne lotevajte se nečesa, čemur niste kos. Ta teden izkoristite ponujeno priložnost, od katere utegneta imeti več kot mislite.

zdravilna zelišča

SEDUM HERMELIKA — MAXIMUM L.

Hermelika ali celivec je trajna rastlina iz rodu homulic. Spomladi požene iz gomoljastih korenin močna, do pol metra visoka, pokončna stebila. Ta nosijo številne gladke, debele, mesnate liste, ki so podolgovate, jajčasto oblikovane z rahlo narezanim listnim robom. Listi imajo zelo kratek pecelj, tako da so skoraj na pol sedeči. So svetlo zelene barve in imajo po spodnji strani dobro vidne rdečkaste žilice. Vrh stebel so v kobulih zbrani drobni, rumenkasto zeleni cvetovi. Cveti so od julija do jeseni. Plod je droben mešiček. Najraje raste na apnenčastih tleh, med gručem, pečevjem, da pa se ga tudi kultivirajo v vrtu, ker ne zahteva veliko nege. V razliki z drugimi zdravilnimi rastlinami pa so pri hermiliki uporabni le sveži listi. Te nabiramo od maja do oktobra, oziroma do prve slane. Z lista odstranimo tanko po-

vrhnjico v obliki tenke kožice, ga nekoliko zmečkamo in položimo na svežo rano oziroma na mesto, kjer nas kaj boli. Lahko pa šop lističev drobno narežemo in dobljene rezance namočimo v dobro domače žganje oziroma v 70-odstotni alkohol.

Hermelika vsebuje zelo veliko zdravilnih snovi, ki še niso raziskane do konca. Razne raziskave so dokazale prisotnost raznih sluzi, aminosladkorjev, fitoncicidov, rastlinskih antibiotikov ter seveda prisotnost biotina; prisotni fitoncidi imajo izrazito protimikrobno delovanje in utemeljujejo pospeševanje zacelitve raznih površinskih ran.

Hermeliko zelo čišča ljudska modrost in ji pripisuje skoraj čudodelno moč. S pripravljeno tinkturo masirajo dele telesa oboleni za revmatičnimi obolenji, za obkladke, za celjenje ran, pri čirih, nožanji pa zoper razne želodčne težave ker je pojem želodčne težave precej nejasen. Vendar moramo biti pri uživanju raznih hermelikinih alkoholnih ekstraktov previdni in zmerni, kati novejša dognanja o tej zdravilni rastlini kažejo, da ni tako nedolžna stvar!

BORIS JAGODIČ, dipl. farm.

prometne nesreče

AVTOBUS V POBOČJE

ALOJZ KUM, 38 iz Celja je vozil avtobus na progi Celje-Mozirje-Ljubljana v Ljubiji je vozil v ovinku, kjer je padec ceste do 8 stopinj s hitrostjo 42 km na uro. V ovinku je pričel rahlo zavirati in ga je zaneslo na desni rob ceste proti potoku. Spustil je zavoro in sunkovito zavil v levo ter se po 20 metrih drsenja s prednjim delom zaeltel v strmo pobočje na levi strani ceste. Ničče od potnikov ni bil poškodovan na avtobusu pa so se pokvarile svetlobne naprave tako da so mu odvzeli prometno dovoljenje.

STEKLENICE NA CESTI

BRANKO SKRUBE, 23., iz Dravograda je vozil v koloni avtomobilov iz Slovenj Gradca proti Velenju. Na blagem preglednem levem ovinku so vozila prec njim zavirala, ker je na cest. obstal traktor. Tu d. Skruba, ki je imel na tovornjaku naložene steklenice z alkoholnimi in drugimi pijačami, je zaviral. Ker pa je vozil v prekratki varnostni razdalji, je zaviral močno, pri tem pa ga je zaneslo v levo in se je prevrnil na streho v občestni jarek. Škode je za 4.000 dinarjev.

TRČENJE TOVORNJAKOV

JANEZ KOKOT, 22, iz Sotenskega, je pripeljal do križišča z železniško progo v Grobelnem. Zaradi zasneženega cestišča ga je zaneslo na sredino ceste kjer je trčil v nasproti vozeči tovornjak, ki ga je vozil JOSIP GRIVICIC iz Vukovarja. Voznik Kokot je dobi vreznine po vratu in obrazu na njegovem tovor-

njaku pa je popolnoma uničena kabina, tako da je škode za 20.000 dinarjev.

ZASNEŽENA CESTA

VERA PETRISIC, 31, iz Celja je vozila z osebnim avtomobilom proti Škofji vas. Pr. niso številka i je zavila v desno, ker se ji je zdelo, da vozi po sredini ceste. Od tu jo je zaneslo na levo stran in s prednjim delom avtomobila je zadela v nasproti vozeči osebni avto, ki ga je vozil FRANC SLATIC 33, iz Ptujja. Slatič je zavozil s ceste in po 60 metrih vožnje obstal. Materialna škoda na vozilih znaša 30.000 dinarjev, telesnih poškodb ni bilo.

PREKRATKA VARNOSTNA RAZDALJA

ALEKSANDER MAISAL, 25, iz Obersdorfa, je vozil s tovornjakom s prikolico iz Ljubljane proti Celju. Pr bencinski črpalki na Vrnskem je Maisal brez vzroka ustavil vozilo, v njega pa se je zaeltel STANISLAV STIBILJ 28, iz Ajdovščine ki je vozil tovornjak s prikolico v prekratki varnostni razdalji in na zasneženem cestišču ni uspel vozila ustaviti. Materialna škoda, ki je nastala pri trčenju, znaša 5.000 dinarjev.

VOZNIK TEŽJE POŠKODOVAN

STANKO MAGAJNA, 36, iz Petrovc, je vozil avtobus proti Celju. V Topov ljuj je ustavil, zaradi spozke ceste pa mu je to uspelo šele 39 metrov od avtobusnega postajališča. Ustavljanje je nakazal z zavornimi lučmi. Za njim je vozil v prekratki varnostni razdalji voznik osebne avtomobila JOZE PERGER 24, iz Letuša, ki se je zaeltel v zadnji del avtobusa in se pri tem težje telesno poškodoval. Škoda na vozilih znaša 30.000 dinarjev.

CELJE

33 dečkov in 32 deklc.

CELJE

Poročilo se je 13 parov, od teh: KAREL SELČAN, Zlateče in DANICA MAJČEN Socka; FRANCISEK RAUTER in MARIANA ROMANIC, oba iz Celja; HILMIJA MAJKOVIČ, Prijedor in ZLATA ROJC, Celje.

ZALEC

Zakonsko zvezo so sklenili 4 pari, med njimi: ŠTEFAN BALIS, 26 in SONJA NANUT 24, oba iz Vrbeja ter MARTIN VOŠNJAK, 23, Dolenja vas in MAJDA HERMAN, 18, Gornja vas.

CELJE

MARIJA HLACER, 84, Zabukovica; JAKOB SIVKA, 68, Store; ANTON OBLAK, 73, Vrbeja; IDA ROJC, 24, Celje; MARTIN ANDERLIČ, 63, Celje; FRANCISEK ZUPANEC 68, Roginska gorca; EMILIJA MOHORKO, 82, Laško; STANKO MESARA 16, Sp Sečovlje; ANTONIJA FLORJAN 79, Kapla; BERNARDA ULI PI, 79, Ilovca in DRAGICA CERNEC, 58, Celje.

SMARJE PRI JELSAH

MARIJA BAH, roj. Perko- vič, 86 Zadrže; ALOJZIJA

ZALOKAR, roj. Kozar, 67, Babna reka; ANA KOŠAK, roj. Kotnik, 93, Babna reka in VINKO KOLMAN, 76, Kozje.

ZALEC

MIHAEL KRAŠOUC, 85, kmet, Griže; VINKO ZBIČAJNIK, 81 upokojenec, Crnova; ANTON SEMERNIK, 92, upokojenec, Latkova vas; IVAN COKAN, 62, upokojenec, Zg. Roje; STANISLAV HOCEVAR, 73, upokojenec Zalec; FRANC KOKOVNIK, 47, upokojenec, Smatevž; MARIJA ZANOSKAR, 82, soc. podpranka, Polzeja; ELIZABETA PAPIPUTTI, 70, dr. upokojenka, Kapla in KAROL DERČA, 64, kmet, Kapla.

UNION, 8. februarja slovenski film NE JOCI PETER, od 9. do 11. amer. barv. film UMAZANI HEROJI JUCE, od 12. do 13. ital. barv. film KRALJ DAMA FANT.

METROPOL, 8. febr. se francoski barv. film SUM NA SRCU od 9. do 11. angli. barv. film KRI IZ KRSTE od 12. do 14. ital. barv. film HOMO EROTICUS.

DOM, 8. febr. se amer. barv. film MALEZIJSKI FIGRI od 9. do 13. nem. barv. film SMRTNA ZABLODA od 14. ure dalje albanski film DEBATIC.

SLG

Cetrick, 8. februarja, ob 16. in 19.30: Ivan Cankar. ROMANTICNE DUSE - gostovanje v Kranju.

Petek, 9. februarja, ob 15. uri: ROMANTICNE DUSE za 1 mladinski abonma in izven.

Sobota 10. februarja, ob 19.30: Miloš Mikelič. STALINOV ZDRAVNIKI - gostovanje v Zagorju.

Torek 13. februarja, ob 19.30: Marlove. TRAGEDIJA O DOKTORJU PAUSTU za VI mladinski abonma.

Sreda 14. februarja, ob 17. uri: ROMANTICNE DUSE za abonma upokojence in izven.

V VSAK DOM NOVI TEDNIK

OGLAŠUJTE V NOVI TEDNIK

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, ob 8.20 - dopoldanska srečanja, ob 8.50 področni zapisi. Zaključek ob 9.00. Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, ob 16.05 - naši poslušalci, čestitajo in pozdravljajo ob 16.40 - zabavni globus, ob 17.00 - kronika, ob 17.15 - obvestila zaključek ob 18.00 uri. CETRTEK 8. FEBRUARJA: 8.50 - Pod Konjiško goro, 17.30 - V galerij, kulturnih in zgodovinskih spomenikov; v Kovinotehni 17.45 - zabavni zvoki. PETEK 9. FEBRUARJA: 8.50 - Po laški občin, 17.30 - mladinski oddaja 17.45 - Ljubljanske narodne pesmi. SOBOTA 10. FEBRUARJA: 8.50 - Celjski odmevi, 17.30 - Za prijeten konec tedna. NEDELJA 11. FEBRUARJA: 11.00 - napoved časa in sporeda, 11.02 - pogovor s poslušalci, 11.23 obvestila 11.38 - zabavni globus, 11.58 naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo 12.45 - literarna oddaja: Pavla Ročan - Jana; Spomin 3 del 13.00 - rediške glasbene razglednice, 13.30 - 60 minut za razvedrilo 14.30 - zaključek oddaje. PONEDELJEK 12. FEBRUARJA: 8.50 - Krizem po Kozjanskem, 17.30 - Sportni pregled 17.45 - Nova pri Jutotonu. TOREK 13. FEBRUARJA: 8.50 - Po Savinjski dolini 17.30 - doc. dr. Zs. Sušteršič: Urologija in urolitične bolezni (predavanja) 18.45 - domači ansambli. SREDA 14. FEBRUARJA: 8.50 - Življenje ob Paki 17.30 - Iz dela občinskih skupščin 17.45 - Iz arhiva resne glasbe: Mario Lanza

10.35 PO DOMACE 2 DOBRIMI ZNANCI (Ljubljana) 11.00 OTROSKA MATINEJA: Mačkoni in njegov trop, Gvajana, deželna voda (barvna filma) (Ljubljana) 11.50 POROČILA (Ljubljana) 11.55 TV KAZIPOT (Ljubljana) 12.55 St. Moritz; SMUK ZA MOSKE - barvni prenos (EVR - Ljubljana) 14.00 LJUDJE IN ZEMLJA (Ljubljana) 15.00 KOLN: EVROPSKO PRVENSTVO V UMETNOSTNEM DRSANJU - barvni prenos (do 17.30, 18.00) (EVR - Ljubljana) 17.45 ZA KONEC TEDNA (Ljubljana) 18.00 POROČILA (Ljubljana) 18.05 VELIKA BALONSKA DOGODIVSCINA, barvni film (Ljubljana) 18.55 GONJA - serijska oddaja (Ljubljana) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIK-CAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj) 20.35 SOFERJI - serijska oddaja (Beograd) 21.30 JUŽOSLOVANSKI JAZZ DANES (Zagreb) 21.45 SPORTNI PREGLED (JRT) 22.15 POROČILA (Ljubljana) 22.20 KOŠARKA RADNIKI CRVENA ZVEZDA - posnetek 2 polčas (Ljubljana) UHF - oddajnik Krvavec: 20.00 TV DNEVNIK (Beograd) 20.30 SPORED TV ZAGREB PONEDELJEK 9.35 TV V SOLI (Zagreb) 10.30 ANGLESCINA (Zagreb) 10.45 NEMSCINA (Zagreb) 11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd) 14.45 TV V SOLI - ponovitev (Zagreb) 15.40 ANGLESCINA (ponovitev) (Zagreb) 15.55 NEMSCINA - ponovitev (Zagreb) 16.10 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd) 16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd) 17.45 ZVONCEK PALČEK - II del, oddaja TV Zagreb (Lj) 18.10 RISANKA (Ljubljana) 18.15 OBZORNİK (Ljubljana) 18.30 GVAJANA DEZELA VODA - serijski barvni film (Lj) 18.55 MOZAIK (Ljubljana) 19.00 MLADI ZA MLADE (Skopje) 19.45 RISANKA (Ljubljana)

19.50 CIK-CAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj) 20.30 Z. Dirnbach, HARMONIKA drama TV Zagreb (Ljubljana) 21.35 PO SLEDEH NAPREDKA (Ljubljana) 22.25 POROČILA (Ljubljana) UHF - oddajnik Krvavec: 18.00 TV VRTEC (Zagreb) 18.30 VAS SVETOVALEC (Zagreb) 19.00 MLADI ZA MLADE (Skopje) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 S KAMERO PO SVETU (Bg) 21.00 TV DRAMA (Zagreb) 22.00 TV DNEVNIK (Zagreb) TOREK 9.35 TV V SOLI (Zagreb) 10.40 DRUSCINA (Zagreb) 11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd) 14.45 TV V SOLI - ponovitev (Zagreb) 15.35 RUSCINA - ponovitev (Zg) 15.55 TV VRTEC (Zagreb) 16.10 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd) 16.40 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd) 17.45 DEKLICA Z VZIGALICAMI barvna oddaja - Srednja metulj (Ljubljana) 18.00 RISANKA (Ljubljana) 18.15 OBZORNİK (Ljubljana) 18.30 MELODIJE ZA VSA CASE G. Gerswin (Ljubljana) 19.00 MOZAIK (Ljubljana) 19.05 PREHRANA DOJENČKOV Prednost dojenja (Ljubljana) 19.25 S KAMERO PO SVETU Ameriška Ljubljana dame (Cleveland) barvna oddaja (Ljubljana) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIK-CAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj) 20.35 DIAGONALE (Ljubljana) 21.25 SVETOVNI KLASIKI Sto letje grurgije (Ljubljana) 22.15 POROČILA (Ljubljana) UHF - oddajnik Krvavec: 17.40 POROČILA (Zagreb) 17.45 MALI SVET (Zagreb) 18.15 KRONIKA (Zagreb) 18.30 ZNANOST (Beograd) 19.15 FELJTON (Zagreb) 19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 ODPRTI EKLAN (Sarajevo) 21.15 SERIJSKI FILM (Beograd) 22.05 TV DNEVNIK (Zagreb) 22.25 400 LET SLOVENSKE GLAS-

BE - oddaja TV Ljubljana (Zagreb) SREDA 8.30 TV V SOLI (Zagreb) 11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd) 16.05 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 16.20) (Beograd) 17.15 MAČKON IN NJEGOVO TROP serijska barvna risanka (Ljubljana) 17.40 OBZORNİK (Ljubljana) 17.55 KOŠARKA CRVENA ZVEZDA - SIMMENTHAL - prenos Beograd (Ljubljana) v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana) 19.30 KHATEK FILM (Ljubljana) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIK-CAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj) 20.30 KOŠILO V TRAVI francoski barvni film (Ljubljana) 21.05 NOUJOMET SKOTSKA ANGLIJA barvni posnetek iz Glasgova (Ljubljana) 23.35 POROČILA (Ljubljana) UHF - oddajnik Krvavec: 20.00 TV DNEVNIK (Sarajevo) 20.30 ZABAVNA ODDAJA (Bg) 21.30 24 UR (Beograd) 21.40 ODPRTA UNIVERZA (Bg) 22.10 GLASBENA ODDAJA (Bg) CETRTEK 9.35 TV V SOLI (Zagreb) 10.30 ANGLESCINA (Zagreb) 10.45 NEMSCINA (Zagreb) 11.00 FRANCOŠCINA (Beograd) 14.45 TV V SOLI - ponovitev (Zagreb) 15.55 NEMSCINA - ponovitev (Zagreb) 16.10 FRANCOŠCINA - ponovitev (Beograd) 16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd) 17.45 P. Golia JURČEKA - na daljevanje in konec (Ljubljana) 18.15 OBZORNİK (Ljubljana) 18.30 DRUSCINA JEHU - serijski film (Ljubljana) 18.55 POLJUDNO ZNANSTVENI FILM (Ljubljana) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 KAM IN KAKO NA ODDIH (Ljubljana) 20.40 CETRTKOVI RAZGLEDI (Ljubljana) 21.30 NA VAPOVIH MURE - film (Ljubljana)

22.00 POKOČILA (Ljubljana) 22.30 PROFESOR BALTAZAR (Zagreb) 17.40 POROČILA (Zagreb) 17.45 OTROSKI SPORED (Zagreb) 18.15 KRONIKA (Zagreb) 18.30 NARODNA KULTURA (Zagreb) 19.00 MOZAIK (Sarajevo) 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 KRAJA (Beograd) 21.15 SPORED ITALJANSKE TV PETER 8.30 TV V SOLI (Zagreb) 11.00 NEMSCINA (Beograd) 14.40 TV V SOLI (Zagreb) 16.10 ANGLESCINA (Beograd) 16.30 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd) 17.45 PETAJ IN LETAJA - oddaja TV Zagreb (Ljubljana) 18.10 OBZORNİK (Ljubljana) 18.30 PROFESOR BALTAZAR - barvna risanka (Ljubljana) 18.40 VAJONNI PROBLEMI (Lj) 18.50 PET MINUT ZA BOLJI JEZIK (Ljubljana) 18.55 MOZAIK (Ljubljana) 19.00 400 LET SLOVENSKE GLASBE Dane Šker, Ljubljana 19.45 RISANKA (Ljubljana) 19.50 CIK-CAK (Ljubljana) 20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana) 20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj) 20.30 IZ ZAKLADNICE SVETOVNE KNJIZEVNOSTI - A Moravia, RIMLJANI (Ljubljana) 22.05 XXI stoletje barvni film (Ljubljana) 22.30 POROČILA (Ljubljana) UHF - oddajnik Krvavec: 17.40 POROČILA (Zagreb) 17.45 OTROSKI SPORED (Bg) 18.15 KRONIKA (Zagreb) 18.30 POLJUDNO ZNANSTVENI FILM (Beograd) 19.00 V PETER OB 19 URI (Zg) 19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb) 20.00 TV DNEVNIK (Zagreb) 20.30 ZABAVNA ODDAJA (Zagreb) 21.40 SERIJSKI FILM (Zagreb) 22.30 TV DNEVNIK (Zagreb) 22.30 TV DNEVNIK (Zagreb) SOBOTA 9.35 TV V SOLI (Zagreb) 11.00 TV V SOLI (Sarajevo) 15.45 DRZAVNO PRVENSTVO V ALPSKEM SMUCANJU -

Priporočamo nakup v PLAGOVNICAH era VELENJE konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinj-ski stroji.

TV spored

Zaključek SŠI

CINKARNA PRVA

Pretekli četrtek je bila v dvorani Narodnega doma svečana razglasitev rezultatov lanskeoletnih sindikalnih športnih iger. Na prireditvi, ki sta jo pozdravila predsednik skupščine občine Celje ing. Dušan Burnik ter predsednik občinskega sindikalnega sveta Ivan Kramer, so podelili pokale najboljšim kolektivom ter priznanja najzaslužnejšim organizatorjem rekreacije v delovnih organizacijah.

Vsega je v lanskem sindikalnem tekmovanju nastopilo 84 delovnih organizacij s skupno 2265 tekmovalci, kar v primerjavi s prejšnjimi leti kaže na občuten porast sindikalnega rekreacijskega glavnega. Kljub temu pa še lahko zasledimo, da nekatere organizacije zlasti iz gostinstva in trgovine stojijo ob strani. Prav bi bilo, da bi sodelovale vse organizacije, saj je program tak, da se lahko vsi vključijo vsaj v eni ali dveh panogah. Število udeležencev bi bilo večje lahko tudi tedaj, če bi lahko nastopilo neomejeno število ekip in posameznikov določene organizacije. Vsteti pa tudi niso vsi, ki so sodelovali v Trim akcijah in internih

aktivnostih podjetij. Če bi vse seštevali, bi lahko trdili, da sodeluje občasno v organizirani rekreaciji okrog 30 odstotkov zaposlenih. To pa je že lepa številka, ki pa verjetno še ni večja od možnosti.

Letos je bilo prvič uvedeno tudi skupno tekmovanje. Pokal za skupnega zmagovalca v vseh treh kategorijah je dobila sindikalna organizacija Cinkarna. Drugo mesto je zasedel EMO, tretje pa Aero. Sicer pa so bili med člani najboljši športniki EMO pred Aerom in Cinkarno, med članicami Toper pred Ingradom in Cinkarno ter med starejšimi člani Cinkarna pred EMO in Aero. Zanimiv je tudi podatek, da se je v 10 disciplinah v vseh kategorijah povzpelo na najvišjo stopnico kar 11 različnih kolektivov. To kaže na to, da kvaliteta ni skoncentrirana zgolj na enem mestu ali v enem kolektivu. In ko že govorimo o kvaliteti, moramo dodati še to, da je bila leta na nekaterih tekmovanjih že taka, da je presegla meje sindikalnega tekmovanja in se je že kar bližala republiške mu nivoju. Pri vsem pa to ni tako važno, saj gre

bolj zato, da se delovni ljudje razvedrijo in s podobnimi akcijami skrbijo za svoje zdravje. Saj, kot je zapisal predsednik občinskega sindikalnega sveta Ivan Kramer v biltenu, ki so ga izdali ob koncu SSI 72 — so razpoložena, psihičnega in fizičnega stanja delavcev je v veliki meri odvisna produktivnost dela. Na sindikalnih igrah — se ljudje spoznajo, kar vpliva na tesnejšo povezavo med njimi in delovnimi organizacijami. S to aktivnostjo se sindikati vključujemo tudi v splošni ljudski odpor. — Menim, da so naše pobude in aktivnost pozitivno vplivale tudi na premike v celotni telesni kulturi v občini pa tudi v republiki. — Z novo telesno kulturno skupnostjo pa se bodo sindikati lažje vključevali in pomagali pri reševanju celotne problematike telesne kulture.

Tudi letos se bosta tako Trim akcija, kot SSI nadaljevala. Novost pa bo tudi v tem, da bodo zlasti v Trim akciji skušali vključiti čim več mladine, saj ravno v prekinjeni aktivnosti pri odhodu iz šole tiči pomemben vzrok osipa tistih, ki se bavijo s telesno aktivnostjo.

USPEŠNO LETO

Na letni skupščini so se v soboto sestali člani kegljaškega kluba iz Zalca. Iz poročila predsednika Franca Cokana in tehničnega vodje Draga Markovića je bilo razvidno, da je bilo minulo leto za kegljače iz Zalca eno najuspešnejših.

Sodelovali so na državnem in republiškem prvenstvu posameznice in v parih ter dosegli lep uspeh. Posebno sta se izkazala starejši par Markovići — Birsa, ki sta postala republiška prvaka. Na prvenstvu so se posebno izkazali Kačič, Tomazič in Cehovin, pri članicah pa Birsova, Udeležili so se več turnirjev in dosegli lepe rezultate. Po uspešnem tekmovanju v celjski tekmovalni skupnosti so se uvrstili v II. republiško kegljaško ligo.

V razpravi, ki je bila zelo živahna, je bilo največ govora o slabem finančnem stanju kluba. Sprejeli so sklep, da se bodo še enkrat sestali s predstavnik Savinjskega magazina Zalec, čigar last je kegljašče. Občinske zveze za telesno kulturo ter družbeno-političnih organizacij v Zalcu in rešili ta problem, ki je za kegljače neobehoden.

Med glavnimi naloge v letošnjem letu uvrščajo, prvo mesto v II. republiški ligi in uvrstitev v slovensko ligo. Več pozornosti pa bodo posvečali tudi mladinski in ženski ekipi ter v mesecu februarju pripravili turnir najboljših ženskih ekip iz Slovenje.

Kegljač Zalca Ludvik Kačič je med najboljšimi v zadnjem času, saj skoraj ni tekmovala, da bi ne podri preko 1000 kegljev.

Foto: T. Tavčar

IVO PUDGAR — NOV REKORDER

Ljubitelji zimskega športa v Savinjski dolini so lahko minulo nedeljo prišli na svoj račun. Smučarski klub Oljka Andraž nad Polzelo je pripravil meddruštvene skakalne tekme na 30-metrski skakalnici v Andražu. Tekmovanja se je udeležilo kar 84 skakalcev iz 13 slovenskih smučarskih klubov. Omeniti je treba, da se ta zvrst zimskega športa v Savinjski dolini iz leta v leto bolj širi. Tekmovanje v Andražu pa je bilo tudi za kategorizacijo mladincev in članov.

Rezultati — pionirji: 1. Cremonžnik (Oljka) 135,8 točk (skoča 33, 35 m), 2. Drev (Velenje) 115,3 (33, 32), 3. Borovnik (Misljinje) (31,5, 32), 4. Jelen (Oljka) 107 (30, 30,5) itd. Mlajši mladinci: 1. Grabner (Zagorje) 164,6 (40, 39,5), 2. Tomazič (Hirija Lj.) 145 (37,5, 38,5), 3. Kolarič (Crna) 143,0 (37, 35,5) ... 5. Sušnik (Ljubno) 129,4 (34, 35) itd. Starejši mladinci: 1. Grabner (Crna) 177,9 (41,5, 42,5), 2. Škerlavnik (Misljinje) 165,3 (40, 40), 3. Borjak (Izletnik Celje) 164,6 (40, 39,5) ... 6. Jakob (Ljubno) 145,5 (37,5, 38,5) itd. Člani: 1. Grum (Vrhnik) 206,9 (46, 45,5), 2. Pudgar I. (Crna) 199,2 (48, 48), 3. Kaker (Crna) 198,2 (44, 44,5) ... 6. Murko (Izletnik Celje) 182,0 (42,5, 43) itd.

Tekmovanje je bilo v lepem sončnem vremenu, ogledalo pa si ga je več kot 500 gledalcev. Organizator — SK Oljka Andraž — zasluži vse priznanje.

T. T.

VELESLALOM V LIBOJAH

TVD Partizan Zalec je na smučišču v Libojah pripravil odprto prvenstvo Zalca v veleslalomu. Progo, ki je bila dolga 550 m in je imela 20 vrtic ter 100 m višinske razlike je postavil Vlado Veber iz Zalca. Na startu se je zbralo kar 84 tekmovalcev in tekmovalk iz Liboj, Zalca, Sempetra, Polzele Celja in Preboda.

Pri mladinkah je zmagala Vebrova iz Zalca, pri mladincih Laznik prav tako iz Zalca, pri starejših članih Purkelje iz Sempetra, pri mlajših članih Kučer iz Zalca, pri članicah Zupancéva iz Polzele in pri kategoriji smučarskih učiteljev in bivših tekmovalcev Gmajner iz Sempetra pred Vebrom iz Zalca in Uršičem iz Celja.

Prvi trije v vsaki kategoriji so prejeli diplome TVD Partizana Zalec in praktična darila.

T. TAVČAR

Smučarji Izletnika

VEDNO BOLJŠI

Smučanje je dobilo v zadnjih letih velik razmah pri nas. Temu primerno so napredovali tudi smučarji celjskega Izletnika. Lansko leto je celjska ženska mladinska vrsta osvojila med mlajšimi in starejšimi mladinkami drugo ekipno mesto v Jugoslaviji. Letošnji rezultati celjskih smučarjev pa potrjujejo stalni napredek v tej športni panogi v mestu ob Savinji. Da bi izvedeli nekoliko več o razvoju, načrtih in programu SK »Izletnik« v letošnji sezoni, smo obiskali predsednika društva Aleksandra Jezernika, ki nam je postregel z nekaterimi presenetljivimi podatki.

V prvi vrsti moramo omeniti, da je celjski »Izletnik« letošnji organizator dveh velikih evropskih smučarskih tekmovanj. Prva prireditve, ALPSKI MLADINSKI KRITERIJ bo na sporedu 19. in 20. marca na terenih na Golteh. Tu se bodo pomerili v tradicionalnem mladinskem tekmovanju najboljši mladi smučarji Avstrije, Francije, Italije, Zahodne Nemčije, Švice, Lichsteinstajna in Jugoslavije. To so stalni udeleženci tekmovanja, dočim so kot gostje povabljeni še mladi smučarji Čehoslovaške in Poljske.

Tekmovanje bo v veleslalomu na Starih Stanih in slalomu na Medvednjaku. Drugo veliko tekmovanje bo na terenih pod Okrešljem. Na sporedu je 21. aprila. Gre za Okrešljevo pokal, katerega letošos prireditelj Celjani skupaj z Branikom iz Maribora. Ker pa je to tekmovanje v kolektivu FIS in se uvrstitev točke, bo mednarodna udeležba zagotovljena. Proge na Golteh in na Okrešlju so potrjene s strani Mednarodne smučarske zveze in so imele Celjani zaradi tega letos stroškov za okrog 20.000 din.

O delu v društvu nam je Aleksander Jezernik povedal tole: »Profesionalni trener Brane Grabar in tehnični vodja sekcije Vili Koradžija sta pričela z vadbo naše smučarske ekipe že poleti. Letni trening na stadionu AD Kladivarja in smuka na snegu zgodaj prve dni sezone nam je prinesla uspehe. V širšem seznamu kandidatov za mladinsko reprezentanco Jugoslavije imamo kar šest predstavnikov. To so Senja Jezernik, Borica Lončar, Sanja Prelog, Barbka Jug, Andreja Jezernik in Evgen Zgoznik. Mimo teh pa imamo letos 32 novincev, nadarjenih pionirjev in pionirk, ki so bili najboljši

na zadnjih pionirskih smučarskih solah. Z njimi bomo delali strokovno in rezultate lahko pričakujemo šele čez nekaj let. Za pa ne moremo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev vključiti v svoje vrste in v strokovno delo vse mlade smučarje, ki se vsako leto pojavljajo na številnih smučarskih terenih po celjskem področju. Smučanje je namreč dobilo takšen razmah, da je danes zimski šport številka ena pri nas. Čim pa bo društvo dobilo dovolj finančnih sredstev, bomo v ožji izbor priprav vključili vse nadarjene smučarje iz celjskega področja.

Tako je pri SK »Izletnik«. Letošnja mlada zima res ni bila naklonjena celjskim smučarjem, ki so morali iskati tri mesece sneg v oddaljenih krajih. Čim pa bodo pogoji za smuko boljši lahko pričakujemo, da bo v vrstah Izletnika še mnogo več mladih (po mnenju Jezernika, in bi jih bilo lahko preko 100), potem pa bodo tudi rezultati mnogo boljši. Mednarodni preizkušnji na Okrešlju in na Golteh pa bosta tudi merilo za ocenitev kakovosti celjskega smučanja v jugoslovanski konkurenci.

J. KUZMA

Golte v soncu. Upajmo, da bo tako tudi takrat, ko se bodo tu zbrali najboljši evropski smučarji — mladinci. (Foto: T. T.)

športne vesti

HOKEJ NA LEDU

V Celju se je pripravljala jugoslovanska mladinska reprezentanca v hokeju na ledu. Ob tej priložnosti so Celjani odigrali dve srečanja proti najboljšim mladincem. V prvem srečanju je bil rezultat 8:8, dočim v drugem srečanju, ki je bilo posvečeno Memorijalu Janeza Kokalja, prerano umrlega mladinskega reprezentanta in igralca Celja, imeli velike prilike za zmago. Vodili so že 4:2 in na koncu dovolili gostom, da so rezultat izenačili. Končni rezultat 4:4 (1:1, 3:1, 0:2).

Zadetke za Celje so dosegli — Prelog, Dani Kerkoš, Kolenc in Cretnik. V jugoslovanski mladinski reprezentanci letos ne igra nobeden celjski igralec. Mnenja smo, da si je mesto priborilo nekaj celjskih igralcev — toda zvezni kapetan Franc Rosina nam je povedal, da so iz HDK Celja javili da med Celjani letos ni kandidatov za na boljše mladinske vrste Jugoslavije.

Hokejisti na ledu Gorenja iz Velenja so si že priborili nastov republiškega prvaka. V petem srečanju so dosegli v nedeljo v Celju svojo drugo zmago, ko so premagali Ptuj z rezultatom 8:6 (4:0, 0:2, 4:4). Srečanje je bilo precej izenačeno in le malo je manjkalo, da gostje iz Ptuja niso presenetili Gorenje.

Tokrat so zadetke za Gorenje dosegli Smit 3, Lekš in Globočnik 2 ter Skoflek 1. V zadnjem kolu igrajo Velenjčani proti Prevojam v gosteh. Morebitni poraz ne bo spremenil vrstnega reda. Gorenje si je s tem priborilo mesto v drugi zvezni ligi.

Hokej v prvi zvezni ligi bomo gledali še prihodnjo sezono. Celjani so si v nedeljo zvečer na Jesenih priborili dve sezonski točki. Premagali so Kranjsko goro 4:3 (2:1, 1:1, 1:1) in so s sedmimi točkami sedmi. Zadetke so tokrat dosegli Dani Kerkoš v prvi minuti, Lesjak, Dobovičnik in Cretnik. Sama igra je bila sicer izenačena, v celjskem moštvu pa je uspešno branil mladi vratar Zagar. V prihodnjem kolu igrajo Celjani doma proti Slaviji. jk

SMUČANJE

Na državnem prvenstvu v alpskem smučanju na Pohorju so sodelovali tudi mladi smučarji in smučarke celjskega Izletnika. Pričakovani uspehi so bil doseženi. Zlasti mlajše mladince in starejše mladinke so potrdile lanske letošnje visoke uvrstitve med našimi smučarji.

Tokrat je bila najboljša Sonja Jezernik pri starejših mladinkah. V smuku je bila sedma, v slalomu četrta, dočim je pri veleslalomu tik pred ciljem padla, se pobrala in z nekoliko slabšim rezultatom dosegla v kombinaciji zelo dobro peto mesto.

Poleg Jezernikove je bila odlična še mlajša mladinka Sanja Prelog, ki je bila v slalomu četrta in deseta v smuku. Med najboljšo deseterico pa sta se uvrstili Borica Lončar, ki je bila dvakrat deveta in to v veleslalomu in slalomu ter Jug Borbka, ki je privzela v veleslalomu sedma na cilj pri mlajših mladinkah. Dobro je vozil tudi Marko Cetina in pionirka Andreja Jezernik kot predvozačica v vseh treh disciplinah.

V soboto in nedeljo bo v Kranjski gori prvenstvo stare šib pionirjev. Izletnik bodo zastopali Andreja Jezernik, Janko Horvat, Aljoša Kolenc, Matjaž Volk, Barbka Dvorjak in Darja Kolenc. jk

KOŠARKA

V prijateljski košarkarski tekmi, so se pomerili bivši učenci HDK DINSKE osn. šole, s sedanjo šolsko reprezentanco. Zmagala je starejša generacija z rezultatom 84:83. omeniti pa je treba, da je zmagovalna ekipa nastopila okrnjena, saj je igrala le s štirimi igralci.

Košar za zmagovalce so dosegli: Florjan 32, Jazbec 30 ter Veber 20, za poražence pa sta največ košev dosegla Baša 23 in Moškotelec 16. Ekipa osn. šole je pokazala lepo, predvsem pa homogeno igro. V. J.

ŠAH

V drugem kolu INTER šahovske lige so celjski šahisti visoko premagali ekipo Puch iz Gradca. S tem so si nekoliko popravili vrstni red na razpredelnici po porazu v prvem kolu. Tokrat so Celjani samo v treh srečanjih remizirali, v ostalih pa zmagali. Končni rezultat je bil — 6,5:1,5. Remizirali so Pešec, Draksler in Bervar, zmagali pa Streiber, Ojstrez, Jazbec, Pertinač in Bogadi.

V medobčinski šahovski ligi letos sodeluje osem ekip. Rezultati prvega kola so sledeči: Velenje — Rogaska Slatina nrelozeno, Sempetra — Savinjan 0:4, Zalec — Nazarje 3,5:0,5 in Cinkarna — Mladinska ekipa Celja 3,5:0,5.

V drugem kolu pa je Savinjan iz Sempetra premagal mladinsko moštvo Celja 4:0, Cinkarna in Rogaska Slatina sta igrala neodločeno 2:2. jk

STRELJANJE

V Rečici nad Laškimi so se že šesto leto pomerili v tradicionalnem prijateljskem dvoboju strelci Celja in Dušana Poženela. Srečanje v zračni puški je bilo zanimivo. Zmagali so Celjani, ki so zadeli 84 krogov več kot domačini. Med posamezniki so bili najboljši celjski strelci dočim je predstavnik Rečice Pfeifer dosegel nov družinski rekord z rezultatom 261 krogov.

Rezultati: Dobovičnik Marjan Celje 275, Jeram Celje 270, Seršen Celje 268, Pfeifer Rečica 261 in Heda Dobovičnik 256 krogov.

V prihodnjih dneh se prične v Celju občinska strelska liga. V tem tekmovanju bodo nastopili vsi najboljši celjski strelci. Lansko leto so presenetljivo zmagali strelci Tempa pred Celjem in Kovinarjem iz Stor. Letos bo borba še bolj izenačena, kajti strelci Kovinarja so že tekmovali v ligi prijateljstva in so v odlični formi. Vsaka ekipa, ki nastopa v občinski ligi mora nastopiti z desetimi strelci. Med posamezniki so glavni kandidati za najboljšo mesto — Dobovičnik, Jeram, Seršen in Jager iz Celja, Dečman in Brečko iz Kovinarja ter Petrovič in Strajher z Tempa. jk

KEGLJANJE

Kegljači Celja so v drugem kolu republiške lige dosegli odlični rezultat in prvi točki v srečanju proti ljubljanskemu Gradisu. Zmagali so z rezultatom 7634:7226 kegljev. Med posamezniki so Celjani dosegli sledeče rezultate: Tisovec 970, Orešnik 918, Srot 935, Marjan Kranjc 970, Grum 935, Stefan Kranjc 877, Lubej 1026, Vanovšek 1659.

Rezultat ekipe 7634 je nov celjski rekord v mednarodnem slogu 8 x 200 lučaje, rezultat Viki Vanovška pa nov posamezni rekord Celja. Jože Lubej je s svoim rezultatom dosegel osebni rekord.

V drugem kolu so Celjani v terek igrali proti Jesenicam, v soboto pa gostujejo v Ljubljani.

Zastopniki celjske kegljaške regije Aero, Zalec, Kovinar in Soštanj so štartali v drugi republiški kegljaški ligi. To tekmovanje v dvanajstčlanski ligi daje zmagovalcu možnosti za uvrstitev v prvo republiško ligo. Začetek prvenstva je bil na dveh kegljiščih in to v Celu in Mariboru. Po nastopu prve polovice moštve je v Mariboru najboljši rezultat dosegla vrsta Zalca 6713 (Tomazič 894, Kačič 888), pred Kovinarjem 6595, Soštanjem 6580 in Aerom, ki je peti z 6364 keglji. Na kegljišču v Celju vodi trenutno Radenska. Naslednje kolo je na sporedu 25. februarja. Zmagovalec je tisto moštvo, ki na osemih kegljiščih zbere najbranj negativnih točk. Vse pa kaže, da bo borba med tekmovalci Radenske, Lokomotive iz Maribora in Zalca. jk

DVIGANJE UTEŽI

Ceravno sta Jože Uranka in Dori Cuček pojačala Olimpijo, se v celjskem Partizanu pripravljajo za štart v drugi zvezni ligi v dviganju uteži. Start v tej ligi je na sporedu 15. marca, ko se Celjani doma pomerijo proti Prevojam. Za celjsko moštvo bodo nastopili Slavko Urankar, Glavač, Papatnik, Bevc, Smrečnik, Gašperlin in Pestivšek. Trener Jože Urankar pričakuje uspeh svoje vrste.

V soboto pa bo v Beogradu Jože Urankar nastopil za državno reprezentanco v srečanju proti Švici. jk

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
 CELJE

OPREMA — ŠOŠTANJ

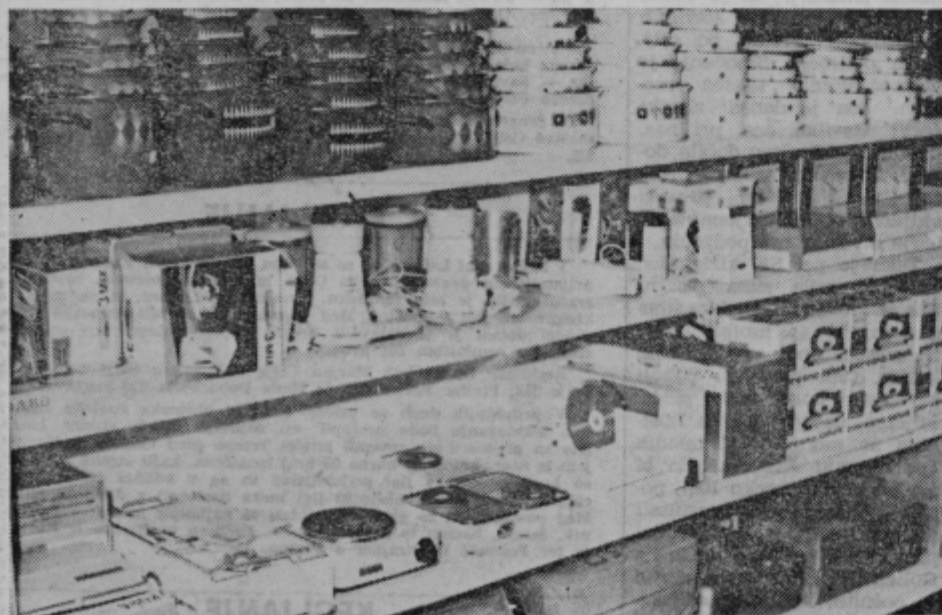
ORODJE

GRAMOFONSKE PLOŠČE, KASETE

POSLOVODJA
ALOJZ ZELEZNIK

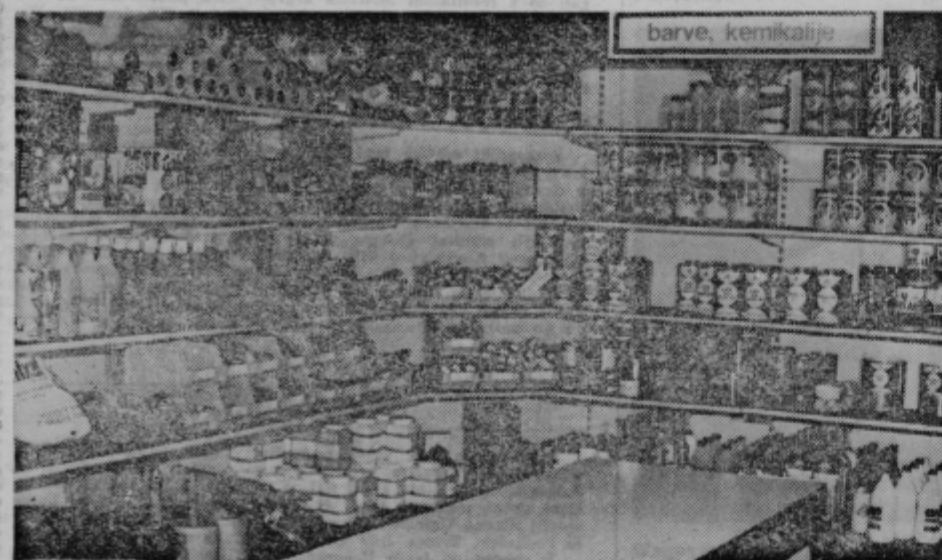

GOSPODINJSKI APARATI

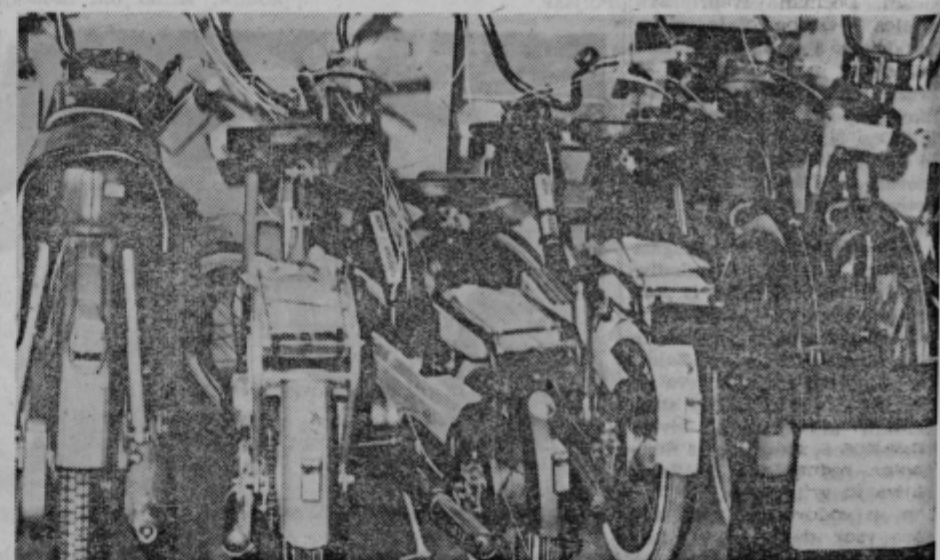
GRADBENI MATERIAL
 ZELEZNINA
 KERAMIKA
 AKUSTIKA
 PODNE IN STENSKÉ
 OBLOGE
 POSODA
 KEMIKALIJE, BARVE
 LAKI

ŠTEDILNIKI

BARVE, LAKI, KEMIKALIJE

KOLESA, MOPEDI

mali oglasi

PRODAM

TRILETNEGA ovčarja z rodomnikom — zelo hud in dober čuvaj — prodam. Ponudbe pod »Čuvaj«.

DVE KRAVI Simentalki z rodomnikom — mladi, osemenjeni, dobri mlekarici — prodam. Cena zmerna. Parsarič Oskar, Podgorje Sentjur.

DVE KRAVI Simentalki stari pet let, brejli, prodam. Jug Ignac, Sentjur pri Celju 196.

FIAT 600 D prodam. Ogled vsak dan od 14. ure dalje. Trnovlje 224.

PLETILNI stroj dvovrstni, nov, »Standard« zaradi odhoda v tujino prodam. Teharska 60.

GARAZO na Dolgem polju prodam. Karin, Slandrov trg 3, Celje.

VEČJO količino sena prodam. Mežner Franc, Koblek 4, Vojnik.

OBRACALNIK vprežni in grablje prodam. Ocvirk Anton, Ostrožno — Gradnikova 9.

OMARO (visoko dvometrsko — delna vitrina) primerno za dnevno ali otroško sobo prodam. Ogled vsak dan od 16. do 18. uri. Cvahte Zoran, Dečkova 56.

STEDILNIK »Kabinet« Gorenje in sobno peč »Plamen« na trdo gorivo, odlično ohranjeno, poceni prodam. Grčar Jože, Migojnice 31 a Griže.

TROSOBNO stanovanje s kletjo, garažo, vrtom in dvoriščem prodam. Grobelnik Slavko, Dobriša vas 57 Petrovče.

KONJSKO vprego, malo rabljeno, 22 col, prodam ali zamenjam za gumi voz 18 do 20 colski. Novak Jože, Orova vas 13 Polzela.

PRALNI stroj »Gorenje« zelo dobro ohranjen prodam. Telefon 224-82.

KUPPERBUSCH peč, uvoženo, v dobrem stanju, prodam. Debro 23 a Laško.

KOMPLET plošč nemškega jezika Linguaphone metode — popolnoma nov, fotoaparat Agfa rapid avtomatski in gramofon Dual — priključek na radio, prodam. Zglasite se v Celestinovi 2 vsako dopoldne.

GARAZO zaradi selitve prodam najboljšemu ponudniku. Ponudbe pod »Trubarjeva ulica«.

TRAKTOR »Steyer« 28 k. s. s priključki ugodno prodam. Runovec, Trnovlje 48.

VSE dele Zastave 750 razen karoserije prodam ali zamenjam za motor VW 1200 do 1300. Maks Tašker, Šmarjeta 24 b, Rim. Toplice.

KOBILO staro dve leti prodam. Lopata 63 a.

LAHEK voz in prašiča šveda 135 kg prodam. Rom, Črnolica 9, Sentjur.

OSTREŠJE za gospodarsko poslopje 16 x 11 — dobro ohranjeno in mlatlino s stresali zelo ugodno prodam. Dečman Ivan. Sp. Selca 9, Grobelno.

NJIVO 45 a s štiri letnim hmeljem pod novo betonsko žičnico prodam ali zamenjam za zemljo. Kompleks leži med Arjo in Drešinjo vasjo. Arja vas 17.

ZGRABLJALNIK in obračalnik za seno za konjsko vprego in voz (fleisvagen) prodam. Arja vas 17, Petrovče.

STANOVANJSKO hišo s parcelo na sončni legi Brnica Dol pri Hrastrniku, kompleksno, v izmeri 12 a in 25 kv. m. blizu glavne ceste prodam. Dovož z avtomobilom do parcele, ki je delno zasajena s sadnim drevjem, polna rodna rast, ostalo njiva in vrt. V hiši elektrika in vodovod. Ogled možen vsak dan. Golob Martin, Brnica 49, Hrastrnik ali informacije Mestnišek,

Šmarje pri Jelšah, telefon 82-023.

ENO ALI DVOSOBNO stanovanje v širšem centru Celja prodam. Ponudbe pod »Vseljivo takoj«.

FIAT 750 LUX letnik 1971 registriran do meseca julija prodam. Borštner Jože, Mariborska 53, Celje.

VEČJO količino sena prodam. Ponudbe pod »Senov«.

AVTO »Combi IMW« v nevzemnem stanju ugodno prodam. Tepeš Radmila, Gostilna pri kolodvoru, Sentjur pri Celju.

ZARADI SELITVE ugodno prodam dobro ohranjen kavč in trodelno omaro. Ogled vsak dan. Ivanjko Anica, Dobrova 39 Celje.

DVE trodelni trdi omari, sobni kot in orehovo jedilnico prodam. Ogled od 10. do 12. in od 15. do 16. ure. Celje, Linhartova 12.

SVINJO za zakol in perje — puh prodam. Kompolšek, Proseniško 39, Sentjur pri Celju.

VW 1300, 55.000 km in dve oljni peči prodam. Janc Stanko, Hrašovčeva 10, Celje.

SPALNICO in dnevno sobo skoraj novo ugodno prodam. Informacije po telefonu 21-959 od 16. do 17. ure.

SOBO in kuhinjo s pritličnimi v pritličju prodam. Ogled vsak dan od 16. do 18. ure. Ponudbe pod »40.000,00 din«.

KUPIM

NA OBROČNO odplačilo kupim kakršenkoli starejši avto. Ponudbe pod »Devizem«.

STANOVANJE

MLAD par nujno išče sobo in kuhinjo po možnosti s kopalnico (lahko tudi opremljeno) v Celju. Ponudbe pod »Nagrada 1.000 din«.

ISCEM sobo po možnosti s posebnim vhomom in garažo. Ponudbe pod »Plačilo v naprej ali po dogovoru«.

NUJNO iščem opremljeno sobo. Pomagam v gospodinjstvu. Eletič Barica, Arja vas 69, Petrovče.

STAREJŠA družina sprejme na stanovanje fanta ali zakonski par. Ponudbe pod »Sigurno«.

MLADA zakonca brez otrok iščeta sobo ali sobo in kuhinjo v Celju ali bližnji okolici. Brilej Marica, Kovinarska 10, Celje.

ISCEM neopremljeno enosobno stanovanje v okolici Celja. Ponudbe pod »Nagrada«.

POSTENA zakonca brez otrok iščeta v Celju ali Laškem sobo in kuhinjo ali večjo sobo. Ponudbe pod »Do 500«.

MLAD zakonski par išče neopremljeno sobo in kuhinjo ali večjo prazno sobo v Celju ali bližnji okolici za dobo dveh let. Knez Ivan, Dolharjeva 2, Celje.

ISCEM stanovanje v okolici Celja, po možnosti sobo in kuhinjo. Ponudbe pod »Nujno«.

V VELENJU oddam veliko ogrevano sobo s souporabo kopalnice za daljši čas tistemu, ki mi posodi 50.000 din. Ponudbe pod »Dostumno stanovanje«.

NUJNO iščem suh prostor (malo sobico) za shrambo pohištva in podobnega za 1-2 let. Ponudbe pod »Plačam dobro«.

ENODRUŽINSKO hišo z garažo na Otoku s centralno kurjavo in vrtom zamenjam za trosobno stanovanje z garažo in centralno kurjavo v mestu v pritličju ali vsaj v prvem nadstropju, lahko v bloku. Ponudbe pod »Izredna prilika«.

ISCEM sobo v Celju — plačam dobro. Ponudbe pod »Veliko odsotna«.

ODDAM opremljeno sobo z garažo. Fartelj Anica, Dobrovska 34, Celje.

ZAPOSILITEV

SPREJMEM mlajšo upokojenko ali deklo za varstvo dveh otrok. Stanovanje in hrana zagotovljena. Drugo po dogovoru. Likovič Anton, Mirna pot 3 Celje

SPREJMEM potnika za prodajo rolet, zidnih oblog in opaža za področje Celje — Ljubljana. Ponudbe pod »Roletem«.

MLAJŠA upokojenka gre paziti otroke na dom. Ponudbe pod »Celje«.

SOFER C kategorije dobi redno službo Plača po dogovoru. Stanovanja ni. Priglasite se: Voga, Pivovarna Laško.

TAKOJ sprejemem natakarico ali kuharico. Plača po dogovoru. Tepeš Radmila — Gostilna pri Kolodvoru Sentjur pri Celju.

BRIVSKO frizerska pomočnica z večletno prakso išče zaposlitev. Ponudbe pod »Celje ali bližnja okolica«.

FRIZERKO sprejemem takoj. Bernard Peter, Nazarje.

FANTA za pručitev ali vajenca sprejemem takoj. Vajenec končana osemletka. Vodovodno inštalaterstvo Celje, Bratov Kresnikov 34.

RAZNO

ISCEM primeren prostor za lokal v Celju. Možnost dobre redne zaposlitve — lahko starejši. Ponudbe pod »Ugodna najemina«.

ENODNEVNE piščance vseh sort, bele, težke, ijave in grahaste dobite vsak torek in sredo od 27. februarja dalje. Umetna valilnica Anica Winter, Lopata 55 Celje.

ISCEM kitarista in basista za pručitev k harmoniki. Pavlinec Drago Na Otoku 2, Celje.

DEKLE za mlajšo upokojenko vajeno gospodinjstkih del iščem. Star sem 50 let. Imam hišo v bližini mesta in dober zaslužek. Možna ženitev. Ponudbe pod »Srečna bova«.

PERUTNINARJI pozor! Enodnevne piščance brojlerske in nesne pasme dobite vsak teden v Valilnici Dobrave, Zg. Roje 23 Sempeter v Savinjski dolini. Sprejemamo pismena naročila. Pošiljamo tudi po železnici.

ZAMENJAM NSU 110 letnik 1968 za novejšega fiata 750. Ogled v soboto popoldan ali v nedeljo. Jurkošek Ivan, Ob železnici 4 Celje.

OPOZARJAM pred nakupom premičnin in nepremičnin od tov. Mutec Ignac-a iz Levca 36, ker ni lastnik. Mutec Ljudmila, Levec 36.

DVA otroka do pet let sprejemem v varstvo. Ponudbe pod »Otok«.

TRGOVSKO PODJETJE

AGROTEHNIKA

EXPORT-IMPORT
LJUBLJANA, TITOVA 38

razglaš
za svojo blagovno hišo v Celju
prosto delovno mesto

**VODJE
BLAGOVNE HIŠE**

Pogoj za to delovno mesto je. višja izobrazba (prva stopnja ekonomske fakultete ali VEKS Maribor ali višja šola za organizacijo dela), 5 let prakse pri vođenju večjih trgovin s tehničnim blagom. Zaželeno je pasivno znanje nemškega jezika.

Posebni pogoj za to delovno mesto je 60 dnevni poiskusni rok.

Kandidati naj pošljejo svoje ponudbe v 15 dneh po objavi razglaš na naslov: Agrotehnika Ljubljana poslovalnica Celje, Aškerčeva 19

METKA

tekstilna tovarna in konfekcija
CELJE

razpisuje
prosto delovno mesto

**STROJNEGA
KNJIGOVODJE**

POGOJ:
ekonomski tehnik po možnosti z nekaj prakse.

OD po Pravilniški podjetja.

» REMONT « CELJE

objavlja prosta delovna mesta:
VEČ KV ZIDARJEV in TESARJEV
VEČ NK in PU GRADBENIH DELAVCEV

POGOJI:
obvezno je poskusno delo, stanovanje ni zagotovljeno, nastop dela po dogovoru.

Komisija za sprejem in prenehanje dela
RŠC VELENJE

- vabik sodelovanju:
- 2 KONTROLORJA za strojno obdelavo v orodjarni
  - 5 KV REZKALCEV
  - 2 KV BRUSILCA
  - 10 KV ORODJARJEV
  - 2 KV VARILCA
  - 5 KV STROJNIH KLJUČAVNIČARJEV

Pogoj za zasedbo delovnega mesta pod 1) je: strojni tehnik z najmanj 3 leta delovnih izkušenj visokokvalificiran ali kvalificiran kovinar z najmanj 5 let delovnih izkušenj.

Prošnje za zasedbo delovnih mest pošljite na naslov: Rudarski šolski center Velenje, Prežihova 3.

slovenija avto
Automotora
CELJE

POD TO STREHO BOSTE
KUPILI VAŠE VOZILO
IN VSE KAR POTREBUJETE ZANJ

V spodnjih prostorih te hiše je SODOBNO SKLADIŠČE AVTO-STROKE na vogalu Miklošičeve in Kocbekove ulice v CELJU.

— PRODAJA NA VELIKO rezervnih delov Zastava, Citroen, Škoda, NSU, mopedov, koles, avtoelektro in splošnega materiala

— PRODAJA NA DROBNO v bližnji prihodnosti! V isti hiši bo avtosalon, kjer boste lahko kupili svoj avto in prodaja rezervnih delov za avtomobile Zastava, Citroen, Škoda, NSU in za mopede, kolesa, avtoelektro in splošni material.

KMALU POD ENO STREHO VSE ZA VAŠ AVTO!

PIŠE
BERNI
STRMČNIK

EIGER - NIKOLI VEČ

DUŠAN KUKOVEC se je rodil v viničarski družini 3. decembra 1928 v Oseku v Slovenskih Goricah. Kmalu se je s starši preselil v Ruše, kjer se je učil za dimnikarja. Tu je tudi pričel opravljati svoj poklic.

Kmalu so ga zmamile gore, zato je v njemu tlela želja, da se preseli v kraj, ki bi bil čim bližje Savinjskim alpam. Izbral je Soštanj. Opravi je izpit za dimnikarskega mojstra, tako še danes vodi enoto dimnikarstva v Soštanju. Z Dragom Pelcem se je prvič povzpel na Ojstrico leta 1946 in kmalu je začel samoniklo riniti v stene izven običajnih turističnih poti. Alpinizem ga je pritegnil z vso močjo in letem se je v celoti posvetil. Po severozapadnem grebenu Planjave se je prvič spustil leta 1964, nato pa so se vzponi vrstili drug za drugim. Med člane celjskega alpinističnega odseka se je vpisal leta 1958.

Dušan je poročen in ima štiri otroke v starosti od sedmih do dvajsetih let in je še vedno aktiven alpinist. Gore so mu od nekdaj pomenile svet zase, svet, ki ga je neizmerno vzljubil in se mu v celoti zapisal.

Najpomembnejši osebni uspehi, kot jih je sam izbral:

1. Severna stena Elgerja, dva in pol dni plezanja
2. Dihtau v Kavkazu — Gorzinska smer, tri dni plezanja
3. Dvakratno zimsko prečenje Savinjskih alp — teden dni
4. Zimski vzpon Herletove smeri v Ojstrici, dva dni plezanja
4. Reyatova smer v centralni smeri Ojstrice — prvenstvena
5. Vodja alpinistične odprave na Norveško — Slovenska smer

Stena Elgerja, gore smrti, ki jo je Dušan Kukovec skupaj z Janezom Resnikom preplezal leta 1969. Vravana je smer vzpona.

Za njima je bila slaba polovica stene. Noč sta prečepela na ozki polici. O kakšnem spanju ni bilo govora. S polivimikom sta pregrnila sneg, kajti spalne vreče so ostale pod steno. Preveč je bilo tovara za težavno pot po zasneženi in zaledeneli stenici.

Kamenje je frčalo vso noč. To prekleto kamenje je sploh ena najbolj zoprnih nevarnosti Elgerja. Pada vedno in povsod in treba se mu je izogibati...

Jutro. Nad dolino Grinenwald so se podile rahle meglice. Dobro znamenje za vreme, ki je odličnega pomena za uspeh vzpona. Treba je bilo kreniti naprej. Vsaka zamujena ura je lahko usodna. Dušan je narahlo potegnil za vrv, na katero je bil navezan med spanjem nižje ležeči Dani, ki je bil tretji član odprave. Odziva ni bilo. Potegnil je drugič in zaklical:

»Kako se počutiš, Dani?«
Odgovora ni! Nižje doli pod steno sta opazila z Janezom Danija, kako je sestopal. Ze prejšnji dan se ni dobro počutil, zato sta mu prijatelja prepustila »boljše« ležišče. Ponoči se je odločil in odstopil. Naj nadaljujeta? Praviloma bi se odprava morala vrniti, če en član odstopi. Oklevanje. Tehtanje in odločitev: naprej!

Pretegnila sta si premle ude, kolikor se je to pač dalo, uredila opremo in nahrbtnike ter krenila naprej.

Janez ni imel dotlej posebnih izkušenj v ledu, zato sta se z Dušanom dogovorila, da bo v steni lezel naprej Janez, na lediščih in plaziščih pa Du-

šan. Janezu je pot preko ledenika dobro odrezala.

V steni tega dne nista bila sama. Druge naveze so ju prehitevale in hitele proti vrhu. Večkrat sta se v steni srečala z Japoncema, ki sta hitro napredovala. Občudovala sta opremo in imela sta občutek, da sodita v predtopni alpinizem po tistem, kar sta imela na sebi in s seboj. Nič za to! Imela sta voljo, trdno voljo premagati steno, ki je terjala že toliko žrtev in v kateri je švicarska vlada celo prepovedala plezanje. Prevelik je bil krvni davek, ki ga je terjala gora...

Pri »Bivaku mrtvih« na koncu lednika, kot alpinisti imenujejo tisti predel, sta ujela Japonca, ki pa sta takoj krenila naprej. Po krajšem predahu in počitku sta ponovno vstopila. Dušan je nekoliko spremenil smer, da se je izognil rohneči vodi, ki je padala raz steno. Nista si mogla privoščiti, da bi ju zmočilo. Pred njima je bila še dolga in naporna pot. Krenil je v desno in uspešno sta obšla nevarno mesto. Vreme jima je streglo in to ju je opogumljalo, dajalo jima je moč in uspešno sta napredovala.

Popoldne se je nagibal in treba bo poiskati ustrezno mesto za drugo bivačiranje. Nemško-švicarska naveza se je ravnokar ubadala z »rampo« ko je prihrumel po pečmah snežni plaz. Zbala sta se za tovariše, toda sreča jim je bila naklonjena. Vzdržali so pritisk padajočega snega in nadaljevali pot. Zahajajoče sonce ju je prijetno grelo, ko sta se ubadala z zadnjimi metri pred zaslužnim počitkom. Po varianti desno od kamina,

v previsni steni šeste stopnje, sta uspešno izstopila nad kamnin in se ponovno srečala z Japoncema, ki sta vsa premočena priplezala iz kamina. Smejala sta se od zadovoljstva, da je kamnin za njima, kljub temu, da sta bila skozi in skozi premočena...

Za njima je druga noč v mrzli in ledeni steni.

Po izstopu iz rampe sta se z Janezom znašla na strmeh in razbrazdanem ledišču, ki je po svoji obliki podoben lijaku. To je bilo mesto, kjer je doslej največ navez zgrešilo pravo smer. To je lahko usodno. Izstopila sta iz lijaka v desno ležečo krušljivo polico in po njej, po dobrih dveh dolžinah vrvi priplezala v navpični raz, ki bi ju lahko pripeljal do tako imenovane »prečnice bogova«.

V razu je Janez plezal naprej in hitro napredoval. Prilezel je do »prečnice bo-

gova«, s čimer pa se je razdalja med njima izredno povečala. Zaradi boljšega sporazumevanja bi bilo boljše, ko bi si Janez pripravil varovališče. Plezala sta, ne da bi videla drug drugega. Kot drugi v navezi je imel Dušan nalogo izpenjanja vzponk. Ze poprej sta se dogovorila, da bo v primeru, če se slučajno ne bosta videla in se ne bosta mogla sporazumevati, Janez počasi vlekel vrv navzgor. Dušan se je približeval prvemu karabinu. Se nekaj oprimkov, zamahov s telesom, ta prekleti nahrbtnik je bil vedno napoti, in že je bil pri njem.

Vrv je bila močno napeta. Kot sta se dogovorila, jo je Janez, ki je bil precej višje nad razom, vlekel k sebi, zato jo je Dušan malo potegnil, da bi jo lažje izpel iz karabinca. Potegnil je in uspel,

Dušan Kukovec pod več metrov visokim snežnim napuščem pod vrhom Ojstrice.

vrv je bila napeta. V tem trenutku pa je Janez vrv popustil, varovanje je popustilo, Dušan je za trenutek izgubil oporo in njegovo telo je omahnilo...

Odletel je iz raza na ledeno površino strmega lijaka...

Močno ga je streslo. Vrv se je napela in obvisel je z glavo navzdol. Ni izgubil prisebnosti. Hitro se je prekrucnil in pristal na nogah. Zapičil je cepin, se močno oprl na dereze...

Bo vzdržal... Se bo telo umirilo? Da!

Zaklical je Janezu: »Zategni vrv!«

Janez ga ni slišal, bil je previsoko, vrv je nezategnjena bingljala raz steno, vpeti v karabince. Dušan je potegnil nekajkrat za vrv, kar naj bi bil signal, da mora Janez zategniti. Nič! Nasprotno, Janez je, očitno misleč, da Dušan ne more izpeti, vrv še bolj popustil.

»Hudiča, ne!« Telo mu je še bolj zadrževalo. Z obrazom se je Dušan sklonil nad cepin v strmeh ledišču, se prižel k mrzlemu ledu in se po nekaj minutah popolnoma umiril. Kot da bi Janez ugotovil, da spodaj nekaj ni v redu, je potegnil vrv, vendar ga ni vlekel tako, da je Dušan le s težavo napredoval po strmeh ledišču do mesta, kjer je odletel.

Poklical je Janeza tokrat že drugič, Končno. Prikazala se je njegova glava za robom raza in razložil mu je, kaj se je pravkar primerilo. Pomagal mu je in kmalu sta bila skupaj na »prečnici bogova«. Počila sta. Toplo sonce na »prečnici bogova« je po vsej verjetnosti premamilo utrujenega Janeza, pa je popustil v paz-

ljivosti pri varovanju. Imela sta srečo. Oua, kajti čisto drugače bi se lahko končalo...

Toda najhujše je bilo še pred njima. »Pajek« — najbolj strmo ledišče, ki se proti vrhu odpira v ledene žlebove, ki se končujejo v izstopnih pečeh. Pajek je simbol najbolj izpostavljenega in nevarnega ledišča v vsej steni. Padec v tem delu bi pomenil strmoglavljenje po 1600 metrih dolgi steni v dolino...

Ze pri vstopu ju je pozdravil pravi plaz padajočega kamenja in vode. Tu je tudi najboljši alpinist odvisen od padajočega kamenja. Če bo imel srečo, ga ne bo zadelo. Čeladi na njihovih glavah sta bili že krepko obtočeni, vendar sta uspešno napredovala. Premočena sta bila do kože in zadnjih 200 metrov plezarije do samega izstopa na rob je bila prava muka. Tu sta ujela tudi vse preostale naveze.

Premočena do kože, izčrpana od naporov dvehdnevnega plezanja in neprespana, sta si zopet razgrnila polivimik in v drgetanju prečala tretjo noč v zavesti, da je stena za njima.

»Dušan, kako drgetam« je dejal Janez.

»Le drgetaj, boš vsaj vedel, da si še živ...« mu je odvrnil Dušan, ki se mu ni godilo nič bolje.

Jutro. Ob sončnem vzhodu sta si na vrhu Elgerja segla v roke. Vesele? Ne, srečna, da sta ostala živa. Zmagovaljva ni bilo. Nista čutila običajnega zanosu nad premagano steno.

Dušanu so se po licih usule solze. Ne ve zaka? V njem ni bilo žalosti, tudi sreče ne, bil pa je sklep: v Elgerja nikoli več!